

DESCRIPTIO ET ADUMBRATIO
P L A N T A R U M
E C L A S S E C R Y P T O G A M I C A L I N N A E I

Q U A E

L I C H E N E S

D I C U N T U R.

V O L U M E N P R I M U M.

A U C T O R E

D. GEORG. FRANC. HOFFMANN

P. P. E.

SOCIETATIS PHYSIOGRAPHICAE LUNDENSIS MEMBR.

LIPSIAE,

APUD SIEGFRIED LEBRECHT CRUSIUM,
c1010cclxxxx.

IN-FOL.
80

V I R O

S V M M E R E V E R E N D O,

**WILHELMO FRIDERICO
HVFNAGEL,**

S. S. THEOLOGIAE DOCTORI CELEBERRIMO, PROFESSORI
IN ACADEMIA ERLANGENSI, REL.

AMICO, FAVTORI,

HVNC FASCICVLVM,

DEDITAE AC OBSTRACTAE MENTIS
SIGNIFICATIONEM,

OFFERT

A V C T O R.

423 17.7.953

LECTORI BENEVOLO.

Lichenum historia angustioribus olim limitibus circumscripta, paucorum annorum intervallo, novarum specierum numero et accuratiori jam notarum observatione plusquam ad duplum auctior increvit. Ipse collegi non paucas novas species, habui alias ab amicis locis variis lectas, plures certo certius in boreali orbis plaga adhuc latent. Saltem quotquot hucusque notae sunt Lichenum species, vel mecum benigne imposterum communicabunt earum Observatores, ad naturae typum delineatas et nativis coloribus fucatas hoc opusculum per fasciculos distributum comprehendet.

Omnibus figuris naturalem dedi magnitudinem, quoniam certe hoc genus plantarum non facile cognoscatur, nisi sollicitam et nativam magnitudinem habeant earum imagines. Particulas ad lentem vitream modice augmentem hinc inde addere, tum ne nimis a facie nativa recederem, et quisque facile earum examen repetere possit, tum ne tabularum numerum et operis pretium nimium auferem, ut nihil dicam, quod figurae per microscopium factae earum, quae ad nativam formam expressae sint, faciem quodammodo deformant in eadem tabula, sicque consulto acriori microscopio neque uti, neque subtiliorem anatonem adgredi volui.

In fine autem, ne quid deesse huic operi videatur, cujusque voluminis, quatuor fasciculis comprehensi, plurimarum specierum, partes sic dictas fructificationis, quae tum etiam in descriptione explicandae

adhuc veniunt, ope microscopii conspectas, et in peculiaribus tabulis delineatas, oculis proponere animo constitui.

Vastum genus Lichenum in plura minora distribuendum jam plures botanicorum dixerunt. Cohærent quidem omnes indiviso nexu, sed non magis quam gramina, filices, musci etc., quæ apte quidem in naturalem familiam consociantur, commode autem ex iis nova constituuntur genera. Notæ characteristicae ex varia Lichenum forma et natura facilius desumuntur, quam quod in hisce multum levaminis expectes a microscopis fructificationis partibus, quæ saltem sint ejusmodi, ut prius speciem inventam cognoscere velis, quam partium distinguendarum parvitatem ope microscopii extricatam habuisti. Ideoque in constituendis generibus crassior consideratio figurae sufficiebat. Neque tamen subtiliorem vilipendendam duxi.

Synonyma, ex serie temporis disposita, et sæpius in summam breviter contracta, quoad potui, fida ac certa adduxi, multa, quæ in priori opere (Enumeratio Lichenum etc. Fasc. I-III.) congesti, delevi iterum, eaque solummodo recepi, quorum autores vel plantam vivam mecum communicare voluere, vel de quorum fide ex descriptione vel figura adjuncta non erat, cur amplius dubitarem.

In describendis speciebus mediocritatem aliquam secutus sum, neve prolixiori enumeratione taedio, neve ob breviter obscuro essem. Locum natalem ubique indicavi. Observationes autem, quæ vel de usu Lichenum dicenda, vel quæ adhuc notatu digna de iis videbantur, brevissimis complectuntur.

CONSPECTUS TABULARUM

VOL. I.

Tab. I.	Fig. 1.	Pulmonaria verrucosa	- -	Lichen verrucosus.
Tab. I.	Fig. 2.	— reticulata	- -	— pulmonarius.
Tab. II.	Fig. 1.	Umbilicaria exasperata	- -	— exasperatus.
Tab. II.	Fig. 2.	— polyrhizos	- -	— polyrhizos.
Tab. III.	Fig. 1.	Lichenoides flammeum	- -	— flammeus.
Tab. III.	Fig. 2 3.	— hispidum	- -	— hispidus.
Tab. III.	Fig. 4.	— ciliare	- -	— ciliaris.
Tab. IV.	Fig. 1.	Peltigera polydactylon	- -	— polydactylon.
Tab. IV.	Fig. 2.	— sylvatica	- -	— sylvaticus.
Tab. V.	Fig. 1.	Coralloides paschale	- -	— paschalis.
Tab. V.	Fig. 2.	— aculeatum	- -	— aculeatus.
Tab. VI.	Fig. 1.	Peltigera aphthosa	- -	— aphthosus.
Tab. VI.	Fig. 2.	— venosa	- -	— venosus.
Tab. VII.	Fig. 1.	Squamaria Pinastris	- -	— Pinastris.
Tab. VII.	Fig. 2.	— juniperina	- -	— juniperinus.
Tab. VIII.	Fig. 1.	Pisora caesia	- -	— caesius.
Tab. VIII.	Fig. 2.	— pulverulenta	- -	— pulverulentus.
Tab. IX.	Fig. 1.	Lichenoides islandicum	- -	— islandicus.
Tab. IX.	Fig. 2.	— furfuraceum	- -	— furfuraceus.
Tab. X.	Fig. 1.	Usnea Capensis	- -	— Capensis.
Tab. X.	Fig. 2.	Pulmonaria herbacea	- -	— herbaceus.
Tab. XI.	Fig. 1.	Verrucaria Haematomma	- -	— Haematomma.
Tab. XI.	Fig. 2.	Patellaria scruposa	- -	— scruposus.
Tab. XI.	Fig. 3.	Verrucaria sulphurea	- -	— sulphureus.
Tab. XII.	Fig. 1.	Patellaria cinereo-fusca	- -	— cinereo-fuscus.
Tab. XII.	Fig. 2-4.	Verrucaria immersa	- -	— immersus.
Tab. XII.	Fig. 5.	Patellaria Perella	- -	— Perellus.

Tab. XIII.

Tab. XII. Fig. 1.	Platisma perforatum	-	-	Lichen perforatus.
Tab. XIII. Fig. 2.	— ampullaceum	-	-	— ampullaceus.
Tab. XIV. Fig. 1.	— sepicola	-	-	— sepicola.
Tab. XIV. Fig. 2.	Patellaria albo-caerulescens	-	-	— albo-caerulescens.
Tab. XV. Fig. 1.	Verrucaria purpurascens	-	-	— marmoreus.
Tab. XV. Fig. 2.	— albo-atra	-	-	— albo-ater.
Tab. XVI. Fig. 1.	Pfora muralis	-	-	— muralis.
Tab. XVI. Fig. 2.	Squamaria centrifuga	-	-	— centrifuga.
Tab. XVII. Fig. 1.	Verrucaria rufescens	-	-	— rufescens.
Tab. XVII. Fig. 2.	Patellaria rubra	-	-	— pallidus.
Tab. XVII. Fig. 3.	Pfora saxicola	-	-	— candelaris.
Tab. XVII. Fig. 4.	Verrucaria atro-virens	-	-	— atro-virens.
Tab. XV II. Fig. 1, 2.	Platisma fraxineum	-	-	— fraxineus.
Tab. XIX. Fig. 1.	Verrucaria confluens	-	-	— confluens.
Tab. XIX. Fig. 2.	Patellaria silacea	-	-	— Oederi γ.
Tab. XIX. Fig. 3.	Verrucaria purpurascens	-	-	— purpurascens.
Tab. XIX. Fig. 4.	— dendritica	-	-	— dendriticus.
Tab. XX. Fig. 1.	Patellaria flavovirescens	-	-	— flavovirescens.
Tab. XX. Fig. 2.	Verrucaria ocellata	-	-	— ocellatus.
Tab. XXI. Fig. 1.	Patellaria Muscorum	-	-	— Muscorum.
Tab. XXI. Fig. 2.	— upfalensis	-	-	— upfalensis.
Tab. XXII. Fig. 1-4.	Verrucaria contorta	-	-	— rupicola.
Tab. XXII. Fig. 5, 6.	Pfora testacea	-	-	— testaceus.
Tab. XXIII. Fig. 1, 2.	Lepra lutescens	-	-	— lutescens.
Tab. XXIII. Fig. 3.	Patellaria excavata	-	-	— excavatus.
Tab. XXIII. Fig. 4.	— varia	-	-	— varius.
Tab. XXIV. Fig. 1-7.	Platisma Cornudamae	-	-	— Damacornis.

TABULA

T A B U L A I.

Fig. 1.

P U L M O N A R I A V E R R U C O S A.

Pulmonaria verrucosa, foliacea scrobiculata; foliis subrotundis sinuatis; scutellis rufis.

Lichen pulmonarius, arboribus adnascens, inferne obscurus, desuper lacunatus, ex glauco, et cinereo flavescens, receptaculis florum rubeis Mich. gen. 90. t. 49, Ord. 21.

Lichenoides pulmoneum villosum, superficie scrobiculata et peltata Dill. musc. 216, t. 29, f. 114.

Lichen fronde obtuse lobata, inferne scabra, maculis rotundis varia Hall. hist. 1989, Leers, herb. 960.

Lichen *scrobiculatus* Scop. carn. 2. 1391.

Lichen *verrucosus*, foliaceus repens, subrotundus, sublobatus, crenatus rugosus, verrucosus, verrucis farinaceis, scutellis minutissimis fulvis Hudf. angl. 2. 545.

Lichen *scrobiculatus*, coriaceus repens lobatus, obtusus, superne scrobiculatus verrucosus, inferne villosus, tumoribus albidis Lightf. scot. 850. (Pitted warty Lichen with broad glaucous leaves.)

Truncus hujus Lichenis folium effingit late expansum, planum et varie lobatum: lobis sinuatis, rotunde incisis, obtusis, saepe margine obiter crenatis. Substantia modice est crassa ac flexilis, coriaceis Lichenibus vero tenerior. Superficies superior in recenti ex glauco virefcit, vel caesia est,

A

praefertim intra scrobiculos; in sicco magis cinerea et albida, demum per aetatem ochroleuca, lacunosa seu subrotundis scrobiculis undique excavata. Verrucae granulosa ex farina albida compositae, in eminentiis lacunarum, vel circa marginem folii seu lobarum terminalium digestae, nunc solitarie hinc inde sparsae, nunc densius congestae et quasi confluentes, ut margines inde crispi adpareant, observantur. In aliis junioribus etiam desunt, et margo integer, non raro per vetustatem leviter subfuscus, et suberectus. Caeterum Verrucae illae aciculae capitis magnitudinem aequantes, in disco frequenter crassiores, in medio perforatae vel excavatae saepius adparent.

In prona superficie protuberant ex lacunarum depressionibus, rugae, ochroleuco vel subfusco (praefertim humectato Lichene) colore, denso et brevi villo obductae, saepius qua parte adhaerent folia nigro, exterius vero quousque libera sunt dilutiori, cervino-flavescenti. Maculae albae, etiam pulverulentae rotundae particulae inter fuscum Lichenis villum sparsae, de protuberantibus illis rugis quasi eminent.

Villus intermedius rugis, interius scaber et subniger ex radiculis contextus nigerrimis, apice in tres aut quinque partes fissis.

Scutellae orbiculares fere, infrequentes, in sinu folii collocantur, concavae, margine integro cinctae subfusco, intus rubrae, majores magis explanatae, obscurioris coloris, pleraeque aciculae capitis magnitudinem acquirunt.

Locus. In Sylvis, passim ad radices rupium, Quercuum, per omnem Europam. Habeo exemplaria in Galliae et Germaniae variis locis collecta. Subjectis Muscis saepius ita arcte adnascitur, ut vix sine laceratione separare possis.

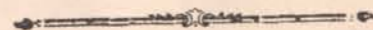

Observatio. Scutellae admodum visu rariores. Dillenius suas (cujus figura caeterum laudabilis, tamen inferior ea Michellii) ex Michelio depinxit, qui praeter Naturam eas nimis accumulatas adposuit. Lightfootio extus scutellae farinatae sunt, cel. Hudsonio lutescentes, demum fulvae. Juniores minutissimae et hemisphaericae, a tuberculis farinaceis vix distinguendae. A plerisque omissus Lichen, quem videntur varietatem Lich. pulmonarii vel L. perlati habuisse. Ob vesiculas illas protuberantes et albas maculas haec et sequens species Pulmonariae mihi dicuntur, quibus caeterum substantia interius albida ac flexilis, quasi media inter Lichenes coriaceos ac foliaceos communis est; a prioribus scutellis, a posterioribus depresso trunco facile distinguendae.

Explicatio Figurae.

Planta naturali magnitudine, colore ad exemplar intra chartam diutius servatum, tamen aqua laete revirescens, fucata.

- a. Verrucae illae naturali et per lentem aucta magnitudine, ut media excavatio conspici possit.
- b. Scutellae, quae in medio folio naturali forma picta sunt, hic paulo auctiores et brevissimo pedunculo veluti instructae.

T A B U L A I.

Fig. 2.

PULMONARIA RETICULATA.

Pulmonaria reticulata, foliacea laciniata; foliis sinuatis truncatis, reticulato-lacunosis, scutellis marginalibus.

Pulmonaria Math. Diose. 660. Fuchs, 676.

Muscus pulmonarius C. Bauh. pin. 361, 7.

Lichen arboreus f. *Pulmonaria arborea* L. Bauh. hist. 3. 759. Mich. gen. 86. minor et angustifolius t. 45, ord. 14.

Lichenoides pulmoneum reticulatum vulgare, marginibus peltiferis Dill. musc. 212. t. 29, f. 113. (numerosa veterum autorum enumeratio.)

Muscus pulmonarius Blakwell, t. 353.

Lichen lacunatus, inferne gibbosus, reticulo farinoso, scutellis lateralibus Hall. hist. 1986.

Lichen *pulmonarius*, foliaceus, laciniatus obtusus glaber; supra lacunosus subtus tomentosus Linn. Syst. veget. 14. 960. Sp. pl. 1612. Syst. pl. ed. R. 4. 537. Fl. suec. 2. 1087. Lapp. 444. It. W. goth. 215. Leers, herb. 959. Poll. pal. 1108. Weis, gött. 64. Gunn. norv. 538. Scop. carn. 2. 1392. Matt. Sil. 889. enum. 1084. Hudf. angl. 2. 542. Lightf. scot. 831. Hagen, Lich. 44. Allion, ped. 2559. Leyf. halenf. 2. 1146. Wild. berol. 1032.

Pulmonariae arboreae herb. officin. (Lungenflechte, common lungwort, angl. longekruid, belg. Lunge-naever, norv. Lung-målfa, suec. Lichen pulmonair, de la Mark fl. franc. 82 etc.)

Truncus extensus in liberam et latam foliaceam frondem, varie et sine ordine laciniatam, neque tamen valde repetito divisus; lacinae anfractuosae et margine sinuatae, unciali circiter latitudine, longitudine palmari et ultra, apice

subbifidae, sinuato-truncatae. Substantia lenta ac flexilis, intus albida lanuginosa. Superficies superior in recenti lacte virescit, ex siccitate mutatur in glaucum, aetate vero in filaceum vel fuscum. Totus Lichen eminentibus lineis seu rugis in reticulum intricatis percursus, mediisque valeculis seu scrobiculis. In aliis lineae reticulatae et margines foliorum verrucis farinosis frequenter confluentibus exasperantur. In aliis vero glabrae sunt, et laciniarum margo dilute fuscus. Verrucae autem per lentem granulosa perque disruptam cutem exeuntes statim adparent. Aversa hujus Lichenis facies tactu mollior colore albido, vel ligneo-flavescenti, bullosa quasi ex lacunarum impressione inferius protuberante, interstitiis vero bullarum tomentosae ac fuscis.

Radices, praeter illud tomentum, e bullis exeunt vel fibrosi, si muscis adnascatur, vel, si arboribus, pedati, basi nempe latiori orbiculari (qui forsitan quibusdam pro scutellis imposuerint); etiam in extremis laciniis sparsim tales inveniuntur, unde fit, ut tota planta, pro sua sat lata extensione ad cortices tamen adhaereat. Foliola autem inter se non raro ope tomenti cohaerent.

Scutellae ad oras foliorum et ita inter sinus laciniarum sitae, ut quasi ambiguae superiorem et inferiorem paginam adspiciant; orbiculares, maximae, lentem aequantes, sparsae, etiam 2—3 sociales, sessiles, elevatae in humido, margine integro (ad lentem vitream modo crenato vel potius verrucoso) ejusdem foliorum subtus coloris, discus fusco-rufescens, purpureus ex atro rubens, demum evanescens, planus, rugosus albidus,

Locus. Ad Quercus et Fagos proceriores in sylvis antiquis nasci solet, passim ad rupes, per omnem Europam, etiam in America septentrionali.

Observatio. Scutellifera planta non frequens, praesertim in altiori arboris plaga quaerenda, ubi etiam alios Lichenes rarissime cum scutis occurrentes (ut *L. caperatus*, glaucus, saxatilis etc.) facile deprehendi. Dillenius

bene monuit, in iisdem scutelliferis plantis adesse verrucas, quae etiam absque scutellis occurrunt. Folia nunc latiora, nunc angustiora, saepe monstrosa latitudine, qualia invenies in Eph. nat. curios. dec. 2. 89. Sapor mucidus acris quodammodo et amaricans (ut in Polygala amara) odor debilis. Ab usu in pulmonum morbis nomen Lichen noster accepit. Vires non contemnendas, et multa experientia comprobatae (Breynii, Linnaei, Weberi, Scopoli) habet. Laudatur in haemoptoe, nimio mensium et alvi fluxu, contra tussim convulsivam, phthisin pulmonalem (cujus memorabile exemplum in prima editione flor. carn. cel. Scopoli enarravit). Non sine felici eventu a rusticis suecicis ad tussim pecudum in usum vocatur. Decoctum cum fero (vel saccharo) lactis contra scabiem variaque ulcera etiam valet. In Sibiria, auctore Gmelino, ob ejus amarorem loco lupuli cerevisiae incoquitur, quae vulgari non modo similis, sed majorem inebriandi vim habere dicitur. Ad coria perficienda, potissimum Quercubus adnatus Lichen, succoque adstringente eorum imbutus, apprime utilis. Abundat, praeter adstringentem virtutem, mucilage, coctione in aqua simplici, et evaporatione, gummi arabico simili elicienda. Commendatur ad tingendum linteum, quod fusco inficit colore; pannum laneum addito vitriolo martis ruto-fusco imbut colore. Plura de ejus natura tradita invenies in peculiari libello, de utilitate varia Lichenum conscripto *). Motacilla Troglodytes nidum suum artificiosum ope hujus Lichenis exstruere dicitur.

*) Mémoires, couronnées en l'année 1786, par l'academie des sciences, belles-lettres et arts de Lyon, sur l'utilité des Lichens, dans la médecine et dans les arts &c. a Lyon 1787. 8. avec planches coloriées.

Explicatio Figuræ.

Pars frondis naturali magnitudine et recens depicta, in qua et verrucae et scutellae, et quidem posteriores in hoc exemplari, majori copia, quam vulgò adesse solent, ad naturam adumbrantur.

T A B U L A II.

Fig. 1—2.

U M B I L I C A R I A E X A S P E R A T A.

Umbilicaria exasperata, undique laevis, superius aspera, tuberculis contortis nigris.

Lichenoides atrum corii perfici instar exasperatum Dill. musc. 220. t. 30. f. 119.

? Lichen *exasperatus*, umbilicatus subtus laevis, supra granulato-tuberculatus Retz. scand. 1383. Gunn. norv. 1024. Fl. dan. 471, f. 3.

? Lichen *torresæus*, umbilicatus pullus, supra rugosus, subtus reticulato-fibrosus, verrucis nigris crispis Lightf. scot. 862.

Truncus in frondem subrotundam expansus, tres uncias circiter latam, crassiusculam, rigidam, in siccitate fragilem; per ambitum in sinuatas, et breves lacinias sine ordine crenatas laceratus. Facies supina nigra, centrum versus in fuscum vergens, tota granulosa et corii perfici instar in sicco exasperata, tuberculis aliis nigris seu granis semiglobosis, eleganter, per vitream lentem, spiraliter contortis adspersa.

Facies prona laevis, ex cinereo fusca vel fuliginosa, venulis reticulatis vel tenuissimis rugis, in medio fere tomentosus percursa, nullis radiculis, praeter medium scutiformem tophaceum pediculum praedita.

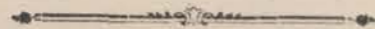
Locus. Ad rupes elatiores in alpibus Helvetiae, Sabaudiae. Exemplar depictum debeo liberalitati ill. Schmideli.

Observatio. A Lichene deusto differt noster, quod ille undique glaber, hic vero superius exasperatus sit, ille plane niger, hic versicolor; nec non crassitie. Synonyma citata hunc Lichenem non male indigitare videntur. Dillenii figura non plane quadrat, quae subtus lacunosa adparet, melius ejus descriptio. Umbilicaria est mihi genus Lichenum, quod omnes Lichenes a Linnaeo umbilicatos non male in subdivisione hujus vasti generis nominatos, comprehendit. Quoad habitum peculiarem, ex simplici vel etiam imbricato et depresso trunco, peltato quasi constantes, facillime dignoscuntur. Radix scutiformis simplex in centro, quod punctum adhaesionis seu umbilicus audit, sita est. Crines vel tomentum vero proprie radicum munere fungi, bene adnotavit cel. Hedwig in 1 Fasc. 2d. Volum. Stirp. Cryptogam. 6.

Explicatio Figurarum.

Planta exsiccata depicta, exinde forsan ejus forma magis convexa.

1. Facies inferior cum radice scutiformi non plane in centro sita, ad naturalem magnitudinem expressa;
2. superior exasperata.
3. Tuberculum ad lentem auctum, nodorum e seta equina instar confectorum textum, qualia etiam in aliis Lichenibus proboscideo, velleo etc. saepius hiante in medio spatio occurrunt.

T A B U L A II.

Fig. 3—4.

U M B I L I C A R I A C I R R O S A.

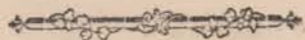
Umbilicaria cirrosa, superne plicato-rugosa glabra; inferne nigerrima cirrosa.

Lichenoides pullum superne et glabrum inferne nigrum et cirrosum Dill. musc. 226. t. 30, f. 130.

? Lichen *polyrhizos*, umbilicatus polyphyllus utrinque laevis polyrhizos Linn. syst. veg. 962. sp. pl. 1618. syst. pl. 550. fl. suec. 1108. Retz. scand. 1387. Gunn. norv. 693. fl. dan. 592, f. 1. Hudf. angl. 550. Lightf. Scot. 864. Leyf. hal. 1164.

Truncus in subrotundum crassum folium expansus, aliquot uncias latum, per margines varie flexum, et sine ordine incisum ac crenatum. Facies superior rugosa, seu plicata, ex cinereo albida, tenuissimis punctis adspersa; hinc inde rimosa, vel tenui pulvere obducta, alioquin glabra.

Facies inferior villosa aterrima, seu cirris brevibus atris, ad vitream lentem furcatis dense obducta. Cirri in hoc Lichene ultra folii marginem non prominent. In centro folii pediculus crassus scutiformis, seu basi complanatus.

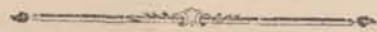
Locus. Ad rupes iisdem in locis cum priori. Ab ill. Schmidelio mecum communicatus.

Observatio. Dillenii adumbratio non male congruit cum hoc Lichene, sed folia in ejus figura subrecta picta, in hoc delidero. De planta Linnaei dubius (nam synonyma adducta et citata Halleri figura certe aliam indicant) denominationem mutavi. Incertae species plures inter umbilicatos.

Explivatio Figurarum.

Planta inter chartam exsiccata depingitur, exin forsan compressior.

3. inferior pars nigra. Cirri saepiuscule varia directione, ex puncto in peripheriam producantur.
- a. simplex et ramosus cirrus naturali, et
- b. ad lentem aucta forma.
4. Superior facies.

T A B U L A III.

Fig. 1.

LICHENOIDES FLAMMEUM.

Lichenoides flammeum, tubulosum caespitosum, scutellis concoloribus.

Lichen flammeus, tubulosus ramosus retusus croceus Suppl. 451. Syst. veg. 963.

Lichen flammeus Aët. med. fuec. tom. 1. t. 15, f. 3. (absque descriptione.)

Cespitem facit subrectum ex foliis plus minusve crassioribus compositum; foliola (vel ramuli, Coralloidis formam aemulantes) tubulosa seu inflata, conferta, cylindracea, subdivisa, divaricata, apice bicornia etiam trifida, obtusa vel latiora, inaequaliter truncata, clausa. Facies superior in sicco magis compressa, quam convexa, subtilissime rugosa, colore fulvo, apicem versus dilutiore aureo, hinc inde croceo, senescens vel destructa planta, etiam basis tubulorum, fit cinerea. Inferne foliola sunt minus eleganti colore ex luteo in cinereum demum vergente, subrugosa.

Scutellae ab origine sua tubulosae, apice impressae, pedunculo simili Lich. phys. crasso rugoso insidentes, ex apice foliorum plerumque enatae, majores orbiculatae, discus magis complanatur, margo tenuis, color fulvus vel croceus ut foliorum.

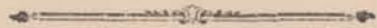
Locus. Habitat in Cap. bon. sp. Exemplar depictum ab ill. Thunbergio illic lectum debeo cel. Ehrharto, cujus benevolentiam ob plures rariores et novos Lichenes liberaliter missos, multis modis praedicare debeam.

Observatio. Ramuli subramosi, ad latera non raro perforantur. Humectatus Lichen debilem at suavem spirat odorem, foliola in humido emollescunt; membranacea partim corrupta, aliis cineris intermixta. Ad L. phys. forma ac toto habitu admodum accedit (var. illius locis frigidioribus lectam colore candidiore et subinde sulphureo Dill. t. 20. f. 49. habet), et novum Genus videntur indicare, inter Lich. foliaceos imbricatos et foliaceos erectos; posteriores mihi, nomine jam a Dillenio sancito, Lichenoides dicuntur, utpote qui proxime ad Lichenes accedunt, nisi quod erecti magis crescant, caeterum etiam scutellis, plerique margine, instructi.

Explicatio Figurae.

Cespes Lichenis exsiccati naturali magnitudine adumbrata.

a. Ramulus cum scutella, abruptus, naturali forma.

T A B U L A III.

Fig. 2—3.

LICHENOIDES HISPIDUM.

Lichenoides hispidum foliiforme laciniatum: laciniis adscendentibus semitubulosis, margine hispidis.

Lichen cinereus minor, marginibus pilosis Vaill. parif. t. 20. f. 5.

Lichen pulmonarius exiguus, faxis et arboribus innascens, ad margines radicans, inferne albus, desuper subcinereus, receptaculis florum nigricantibus Mich. 93. ord. 28, t. 50.

Lichenoides hispidum minus et tenerius, scutellis nigris Dill. musc. 152. t. 20. f. 46.

Lichen fronde profunde laciniata, semitubulosa, ciliata Hall. hist. 2019.

Lichen *hispidus*, foliaceus laciniatus albus: laciniis adscendentibus obtusis pilosis, scutellis sessilibus Schreb. Spicil. 1120. Scop. carn. 1. 110. Chlor. lugd. 35.

Lichen *hispidus*, fronde semipinnata canaliculata cinerea Leers, herb. 958.

Lichen tenellus Scop. carn. 1406. Web. Spicil. 269. Hagen, Lich. 80. Allion. ped. 2554.

Lichen *hispidus*, foliaceus laciniatus albidus: laciniis apice obtusis inflatis, ciliatis; scutellis nigris sessilibus Wild. berol. 1024.

Multiformis Lichen, primo in parvum orbiculum expansus, planus tenuiter laciniatus, laciniis apice subdivisis, glabris latioribus saepius; color ex cinereo albicans, in humido virescens (nisi diu exsiccat) subtus magis incanus, foliola canaliculata. Sub hac forma Licheni stellari admodum similis,

radiculis longioribus, margine protensis, (quae in stellari ex inferiore folii parte exeunt) albicantibus, apice solummodo nigris, laciniis margine liberis, vero diversus. Puncta nigra per superficiem sparsa, ad lentem saepius observantur, tenellum jam non male dixissem. Folia nunc alia occurrunt, ex uno cortici affixo centro in orbem sparsa subrecta, et imbricata, apices foliorum distant, pulvere subviridi conspersae; sensim magis intumescunt, superius gibbosae, et inferne ex loculis seu cavernulis pulverem glomeratum spargunt; expulsa farina hiant loculi, ut veluti cucullatae foliorum extremitates fiant, hinc inde tantum superstiti tenui farina, tum omnino semitubulosae adparent, reliqua folii parte non cava, potius canaliculata. Marginibus pili longi validi albescentes adsident, qui demum occultantur, si folia continuo majora, margines parvam contrahunt et veluti crassiora, rugosa et inflata in conspectum veniunt.

Scutellae raras, observavi eas in specimine foliis apice tubulosi cavis, subpedunculatae: pedunculo leviter rugoso, orbiculares in sicco subnigricantes, in humido plus minusve fuscae, margine integro vel subcrenulato foliis concolore, cinctae.

Locus. In arborum ramulis, in Salice, in Pruno spinosa, in sepibus multisque aliis locis frequens. Ramulos hirsuta et nivea quasi veste induit, intermixtis aliis Lichenibus, stellari, granoso, orbiculato, ciliato. Immo ad saxa interdum reperitur.

Observatio. Foliola etiam in dorso foramini subrotundo aperiuntur. Discus, ut in Lich. ciliari, temporis progressu excidit, et cavum albidum scyphum relinquit. Aliqui hunc Lichenem inter varietates Lich. ciliaris receperunt, a quo tamen semitubulosi foliolis differt; a stellari longioribus ex-

stantibus radiculis, et subfuscis et pedunculatis scutellis. Accuratam et sollicitam requirit saepius extricantis curam, ut confusio inter utrumque evitetur. Limites inter foliaceos imbricatos Lichenes et foliaceos erectos ostendit.

Explicatio Figurarum.

2. Planta scutellifera naturali magnitudine, humectata depingitur.
- a. Ramulus nativa forma, et
- b. lente vitrea auctus, quo melius in hoc exemplari scrobiculi in superficie superiori, et subpedunculatae scutellae conspici queant.
3. Planta alia marginibus inflatis, sicca.
- c. Planta junior (Lich. tenellum) recens depicta.
- d. Particula ad lentem aucta, cum tuberculis nigricantibus.
- e. Lacinae (ex planta 3.) a superiori et inferiori parte per lentem conspectae, ut loculi seu cucullatae quasi foliorum extremitates observari possint. Scutella parva sessilis.
- f. Extremitates lacinarum aliae magis auctae, superne et inferne depictae, cum conglomerata farina.

Fig. 4.

LICHENOIDES CILIARE.

Lichenoides ciliare, corniculatum, erectiusculum, laciniis linearibus palmatis ciliatis; scutellis pedunculatis.

Lichen cinereus arboreus, marginibus fimbriatis Vaill. parif. t. 20. f. 4. Mich. gen. 93. ord. 28, 2.

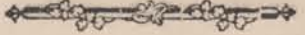
Lichenoides hispidum majus et rigidius, scutellis nigris Dill. musc. 150. t. 20. f. 45.

Lichen corniculatus planus, ramulis capillaribus, scutellis petiolatis Hall. hist. 1980.

Lichen *ciliaris*, *foliaceus erectiusculus: laciniis linearibus ciliatis, scutellis pedunculatis crenatis Linn. Syst. veg. 959. Sp. pl. 1611. Syst. pl. 535. Fl. suec. 1083. Loefel. pruss. 171, f. 50. Gunn. norv. 875. Fl. dan. 711. Weis, gött. 62. Pollich, palat. 1106. Schreb. spic. 868. Necker, meth. 101. Gallob, 515. Matt. Sil. 887. enum. 1082. Scop. carn. 1388. Web. spicil. 234. Hudf. angl. 558. Lightf. scot. 828. Hagen, Lich. 42. Leyf. hal. 1144. Allion. ped. 2556. Chlor. lugd. 35. Wildenow, berol. 1025.

(Augenwimper flechte, hairy or ciliated Lich. angl. Hår-måssa, suec. kant-haarig schurftmos, belg. L. cilié de la Marek fl. franc. 80. etc.)

Cespites facit ex una basi adscendentes, varie implexos et sibi incumbentes. Folia linearia angusta, longitudine unciali, biunciali, hinc modice convexa, inde canaliculata, acute et varie laciniata: laciniis ultimo fere palmatis, per

margines et in extremis, longis ac varie flexis ciliis, vel nigricantibus, vel foliorum colore obvallatis, quibus tota planta implicata et hispida fit. Haec si quando humida tunc plane lacte virescit, inferne ex glauco canescit; in sicca autem statim color evanescit, cinerea vel albida adparet, subtus candida, passim striatis rugis percurfa. Superne folia glabra (ad lentem siccor tomentosa) et crebris verrucis concoloribus vel nigricantibus obsita, quandoque conglomeratis; adsunt in scutelligera et in disjuncta planta, ubi vel permanent, vel in scutellas abeunt.

Scutellae in summis ramis et in caule, pedunculatae, hemisphaericae juniores, margine integro tumido, concavae, discus fuscus; sunt denique majores orbiculatae, margo tenuis, discus planus, subconvexus, ex atro fuscus, ultimo nigrescens; in siccitate lividus, subniger, pulverulentus. Margo semper foliis concolor, sed frequenter per ambitum verrucosus, crenatus, ferratus vel demum ipse in lacinias foliaceas excrefcit, radiisque quasi cinctus intus albidis, extus viridibus. Discus elabatur.

Locus. Ad truncos arborum in sylvis Europae pervulgaris, omni tempore potissimum humida tempestate viget.

Observatio. Odor in humectato gravis nauseosus. Fructificationis modum cel. Hedwig, felicissimus cryptogamiae indagator, in opere suo praemio ab acad. petrop. ornato *) sic exposuit, ut verrucae hujus Lich. permanentes masculo, scutellae vero, feminis receptacula, femineo munere fungantur. Iam ad lentem simplicem, disco perpendiculariter secto, semina nigra

in

*) Theoria generationis et fructificationis plant. cryptog. Petrop. 1784. 4. p. 120. sq.

in columnulam quasi ordinata conspici possunt, quae disco elapso facilius disperguntur.

Explicatio Figuræ.

- a. Integer cespes hujus Lich. nativa forma, et humectatus depingitur.
 b. Alius ramulis rescissis, in quo foliorum expansio magis patescit, siccus.
 c. Ramulus ab inferiore parte conspectus, siccus.
 d. Scutellum radiatum. Haec ad naturalem magnitudinem depicta.
 e. Particula folii punctis seu verrucis conspersa, extensiori paululum forma.

T A B U L A IV.

Fig. 1.

PELTIGERA POLYDACTYLON.

Peltigera polydactylon, fronde adscendente subtus venosa; peltis digitatis parvis.

Lichenoides cinereum polydactylon Dill. musc. 207. t. 28. f. 107.

Lichen *polydactylon*, fronde oblonga, subtus venoso-villosa: marginibus subrevolutis adscendentibus Neck. method. 85. Leers, herb. 975. Web. gött. 270, (var. γ) Lightf. scot. 846, (var. can. γ)

Frons caespitosa in lobos uncialem sescunciali longitudine divisa, apice latiores, ad basin angustiores, in extremis in paucos minores (3—4) sublobata, ultimi lobi in numerosas (saepe intra unciale spatium 10—30) subdigitatas fusco-rufescentes convolutas peltas desinunt. Peltarum pedunculi ex lobis prodeunt. Superficies superior glabra, in recenti obscure et saepius fordide et inaequaliter viridis, in sicca planta ex cinereo virescens vel etiam rufo-fusca.

Superficies inferior venosa: venis latiusculis contiguis; versus peltas minores in crassiores paucas frequenter confluunt; caeterum subtomentosae sunt, colore ex ligneo fusco, intermediis fulcis oblongis distinctae.

Radices in extremis foliis tenues, nigrae satis longae, ad basin densiores.

Peltae ovatae convexae vel retro volutae et velut tubulosae, etiam margine subcrenatae, ex fusco rufescentes, in siccitate nigricantes. Folia alia inter peltiferam plantam, sinuato-laciniata, margine crispo farinaceo cincta, sed rarius occurrunt.

Locus. Ad terram, in sylvis inter alios Lichenes coriaceos nasci solet.

Observatio. Substantia satis crassa. Numerosis et parvis peltis a *Peltigera rufescenti* species videtur non male diversa. Varietas hujus Lichenis, tenuior luci obversa pellucida quasi, coloris in superficie nunc albidi nunc fusco virentis (unde totus Lichen maculatus vel variegatus), subtus vero magis albidi, peltis vel solitariis vel geminis, retro volutis apice subcrenatis fusco-rufescentibus a Dillenio videtur indicata 208. t. 28. f. 108. Uncialem longitudinem non superat.

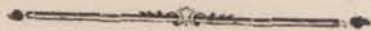
Peltigera cel. Willdenow (Flor. berol. prodr. 347.) dicitur genus Lichenum receptaculo feminum oblongo peltiformi instructum, cui addo coriaceam ac lentam plantae naturam.

Explicatio Figurae.

Planta naturali magnitudine et recens depicta.

a. Peltas indigitat.

b. Frondis partem margine crispo farinaceo cinctam.

T A B U L A IV.

Fig. 2.

P E L T I G E R A S Y L V A T I C A.

Peltigera sylvatica, subcoriacea sinuato-laciniata scabra; peltis adscendentibus parvis.

Lichen pulmonarius, saxatilis, fusco-rufus, receptaculis florum albidis Mich. gen. 84. ord. XI. t. 43.

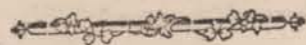
Lichenoides polyschides villosum et scabrum, peltis parvis Dill. musc. 199. t. 27. f. 101.

Lichen lacunatus exasperatus inferne villosus scutellifer Hall. hist. 1987.

Lichen *sylvaticus*, coriaceus repens laciniatus lacunofus, peltis marginalibus adscendentibus Linn. S. N. 712. Syst. veg. 961. Leers, herb. 977. Hudf. angl. 547. Lightf. Scot. 848.

Lichen *polyschides*, fronde rigidiuscula oblonga supra verrucata lacunataque: peltis marginalibus subrotundis Neck, meth. 51.

Ampla et libera frons ad terram repens, margine subcrecta in lacinias sine ordine divisa, sinuatas, apice subangulosas, truncatas, in juniore planta parum latas (L. saxat. similes), in adultiore latiores esse solent. Superficies superior ab initio obscure virens, vel fordide e fusco viridis, per vetustatem et in sicca fusco rufescens, extremi fines vel fusci vel nigri; in media parte et versus extremitates lacunosa, verrucis pulverulentis nigris (ad lentem cylindri dense stipati racemosi e disrupta cute prodeuntes) nunc solitariis, saepius in lineas coordinatis, circa lacunarum eminentias exasperata.

Inferne totus Lichen ac ubivis villosus, spongiosus, villo (per lentem apice fisso et uti in spongia contexto) ad margines molliore, flavescente vel albido etiam croceo, interiora versus densiori scabro fusco, demum nigro, interspersis hinc inde villo circulis seu foveolis, quae albedine disci (per lentem saepius farinosi) inter villum emicant. Ab initio parvis tubulis similes, qui dein in maculas impressas ad aciculae capitis magnitudinem explicantur.

Peltae infrequentes, in extremis angustioribus laciniis parvae haerent, oblongae vel rotundae, fuscio-rufae, colore inferius tomenti.

Locus. In sylvis Europae (Helvetiae, Angliae, Germaniae) locis umbrosis ad radices et latera rupium; etiam ad arbores, sed rarius.

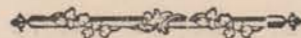
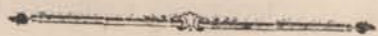
Observatio. Substantia in recenti flexilis tenax, intus virescens, fordidè alba, fibrosa; limites ostendit inter Lichenes pulmonarios et coriaceos. Odor foliorum, etiam post multos annos, urinosus (fere ut in Chenop. vulv.) nauseosus, praesertim in sicca planta et in aqua macerata, recentia vero folia et sicca fere inodora. In Michelli figura pictor folia et eorum lacinias nimis lata fecit. Dillenii figura laudabilis.

Explicatio Figuræ.

Frons integra naturali pingitur magnitudine, colore ad exemplar siccum et aqua reviviscens fucata.

a. Peltae in extremis angustioribus laciniis.

b. Laciniarum fines saepius reuolutae ac peltas aemulantes.

T A B U L A V.

Fig. 1.

CORALLOIDES PASCHALE.

Coralloides paschale, solidum, tectum foliolis tartareis; tuberculis fungosis subfuscis.

Lichen alpinus glaucus, ramosus, botryoides Scheuchz. it. 137. t. 19. f. 4.

Musco-fungus coralloides fruticosior et lignosior Morif. hist. 633. n. 12, 13. t. 7. f. 12.

Lichen cinereus, fruticosus saxatilis, racemulis feminum, undique obductus, receptaculis florum nigricantibus Mich. gen. 78, 20—22. t. 53. f. 5—7.

Coralloides crispum et botryforme alpinum Dill. musc. 114. t. 17. f. 33.

Lichen caule fruticoso fungifero, verrucis calcariis tecto Hall. hist. 1963.

Lichen *paschalis*, fruticulosus solidus, tectus foliolis crustaceis Linn. Sp. pl. 1621. Syst. pl. 557. Syst. veg. 963. Fl. suec. 1120. Lapp. 336. Gunn. norv. 268. Weis, crypt. 98. Leers, herb. 991. Fl. dan. 151. Neck. meth. 66. Poll. pal. 1130. Retz. scand. 1404. Lightf. scot. 886. Hudf. angl. 558. Hagen, lich. 71. Chlor. lugd. 37. Allion. ped. 2588. (Zypressenförmige Strauchflechte, crisped warty L. angl. Fastelauus-Riis, norv. Fastlags-Riis, suec. Lichen paschal de la Mark, fl. 90.)

Cladonia paschalis fruticulosa ramosa, crusta obducta, tuberculis fuscis Wild. berol. 1049.

Cespites facit varia magnitudine ex pluribus fruticulis compositos. Caules surgunt ex una latiuscula basi plures, subteretes, erecti vel decumbentes, superius in ramos frequenter ad angulum acutum divisi et subdivisi; ultimis

ramulis (3—4) crispatis, et subnutantibus; lignosi ac lenti sunt caules, in humido molles flaccidi, colore ex glauco candicante, lutescente vel ad incarnatum tendente. In junioribus crispa crusta undique obducti, in vetustioribus subinde nudi, praesertim averfa et inferiori parte, superius autem et in extremis ramulis creberrimis exiguis verrucis, quasi farina conglomerata conspersi essent, teguntur. Quae verrucae plus minusve crassiores vel subtiliores si accuratius et ad vitream lentem observentur, ut vera foliola crustacea seu tartarea eleganter laciniata, crispa, granulata, dense imbricata, superius magis verrucosa: verrucis obovatis, conicis, apice et hinc inde nigro-punctatis, conspiciuntur. Per universam plantam praesertim in extremis ramulis et foliorum glomerationibus nascuntur fungosa tubercula, nunc singula seorsim nunc plura congesta, aut coalita, ab initio plana, orbicularia, scutellis similia, margine cineta, dein fiunt convexa, in sicco autem subsident, breviter etiam adparent pedunculata, glabra, lentis saepe magnitudine, colore fusco, spadiceo, ex siccitate nigricante. Color in juniore et sicca planta penitus albicans, quasi pruinofus, in humido autem ex cinereo vel glauco virescit, per vetustatem et siccitatem denique arenaceus vel obsolete luteus. In eo loco, ubi caules denutati et lignosi comparent, subtili ac fungoso, in humido pel lucente tomento radicularum instar vestiuntur, cujus ope et nutrir plantam, et invicem cohaerere verisimillimum. Substantia interior solida est et alba.

Locus. In Europae montosis et ericetis. In America septentrionali. Apud nos promiscue cum L. Islandico, et frequens tuberculis.

Observatio. Observantur exemplaria tuberculis etiam in humido plane nigris, conglomeratis, subpedunculatis, caules minus ramosi et crassiores; quae varietas forsitan est: Lichen alpinus glaucus ramulorum extremitatibus nigris et tumentibus Scheuchz. it. VI. 459. Aliam elegantem varietatem ex

Groenlandia adlatam, vidi in herbario ill. Schreberi caule fere roseo, foliolis albidis teneris consperso. Tota planta magnitudine ac figura admodum ludit, ab unciali ad palmarem occurrit, granulis plus minusve crassioribus vel densioribus, saepius in exsiccatis et decrepitis plane detritis. Rangiferos aequae vesci hac specie ac L. rangif. refert Linnaeus in flor. Lapp., nec dubium, quum sapor in hoc minus acris, quam in L. rangiferino et copiose ibi provenit. Nomen generis a Dillenio evocatum, imposui fruticulosis plerisque Linnaei lichenibus, coralliis similes et tuberculis ut plurimum instructis.

Explicatio Figurarum.

Fruticulus recens depictus, ramulis quibusdam abscissis.

a. Particula caulis ad lentem conspecta, foliolis tum eleganter imbricatis et coordinatis in conspectum prodeuntibus.

b, c, d. Singulae particulae ex apice ramulorum, hinc inde nigro-punctatae.

T A B U L A V.

Fig. 2.

CORALLOIDES ACULEATUM.

Coralloides *aculeatum*, subcompressum fuscum, furculis aculeatis; tuberculis radiatis.

Lichen terrestris, fuscus, hirsutie asperus, receptaculis florum atro-rufis Mich. gen. 78, (16-18) ord. 5. t. 39. f. 7.

Coralloides fruticuli specie fuscum, spinosum Dill. musc. 112. t. 17. f. 31.

Lichen fruticosus durus castaneus, furculis spinosis Hall. hist. 1965. Leers, herb. 992.

Lichen *aculeatus*, foliaceus diffusus, compressus ramosissimus; ramulis furcatis spinulosis Schreb. Spicil. 1119. Web. gött. 207. Leyf. hal. 1166. Chlor. lugd. 35.

Lichen *hispidus*, fruticulosus solidus ramosissimus, ramis divaricatis, subcompressis glabris spinulosis, angulis obtusis Lightf. scot. 883.

Cladonia *aculeata* fruticulosa, fusca, compressa, ramosissima, diffusa aculeata Wild. berol. 1048.

Cespites unciales fescunciales ex ramosissimis fruticulis, et in latitudinem magis sparsi. Caules ramosissimi implexi, subcompressi, magis ad divisuram, lacunati in utroque latere, per dichotomiam ad obtusum angulum plerumque divisi, subdivisi; angulorum divaricationes fere rotundati; medii caules versus apices fiunt latiores, demum apices ramulorum spinulis tenuissimis (2-3 ad lentem saepius obtusis) terminantur; etiam latera ramulorum ex hisce subtilissimis spinulis (per lentem cylindris obtusis similes) quasi hispida fiunt.

Quod praesertim in iis plantis, quae tubercula proferunt, observatur, ubi rami pauciores, intermedii magis erecti saturatius fusci, ubique usque ad extremas furcatas fines, spinulis minutis acutis, tamen innocuis, adspersi sunt.

Tota planta in anteriori superficie saturatius est colorata, ex rufo nigricat in sicca, magis et dilutior fusca in humido. Sicca etiam dura fragilis pungens nitentis et castanei coloris, subcompressa, diffracta intus solida alba; humectata vero plane flaccescit et intumescit, etiam tum intus cava adparet.

Tubercula scutellis omnino similia, terminant crassiorem caulem, plana sunt et horizontaliter sita, ex plano demum fiunt convexa, margo spinulis conicis vel simplicibus vel subramosis obvallatur, exinde radiatam acquirit faciem; color disci fuscus in rufum tendens, qui color purpurascens in adultioribus (ut in Lich. Island.) basin etiam tingit.

Locus. In ericetis Europae montosis, inter fruticulosos alios Lichenes.

Observatio. Scutellifera planta infrequens. Dillenii figura plantam absque scutellis bene exprimit. Michellii figura extra dubium scutelliferam refert, quae latiori caule et magis hispido praedita esse solet. Ambigit inter Coralloideos et Lichenoideos Lichenes, posteriores L. Islandico adfociat, quocum in multis convenit. Saltem non destituitur amaricante et mucilaginosam virtute.

Explicatio Figurarum.

- a. Plantam juvenilem recens depictam sistit.
b. Aliam adultiorem tubercula gerentem, siccitam.
c. Ramuli terminale tuberculum, ad lentem vitream conspectum.

T A B U L A VI.

Fig. 1.

P E L T I G E R A A P H T O S A.

Peltigera aphtosa, fronde lata verrucosa, subtus longis radiculis hirsuta.

? Lichen pulmonarius, maximus, verrucosus, superne e cinereo virefcens, inferne obscurus, receptaculis florum rubris, et circinatis Mich. gen. 85.

Lichenoides digitatum laete virens, verrucis nigris notatum Dill. musc. 207. t. 28. f. 106.

Lichen fronde obtuse lobata, superne verrucosa, inferne villosa Hall. hist. 1992.

Lichen *aphtosus*, coriaceus repens lobatus obtusus planus, verrucis sparsis, pelta marginali ascendente Syst. veg. 961. Syst. pl. 544. Sp. pl. 1616. Fl. suec. 1098. Gunn. norv. 208. Weis. 80. Neck. meth. 80. Poll. pal. 1117. Scop. carn. 1390. Leers, herb. 971. Oed. dan. t. 762. f. 1. Hudf. angl. 547. Lightf. scot. 847. Retz. prodr. 1373. Hagen, lich. 104. Leyf. hal. 1156.

Peltigera aphtosa fronde obtuse lobata, superne verrucosa, inferne alba villosa, Wild. berol. 1002. (Warzige lederflechte. Torskmoſſa, fuec. Torskgräs, Elfnäſwer, Upl. Aly-naever, norv. Green ground liverwort, with black warts, angl. Muscus cumatilis, officin.)

Folium in frondem latiore ac breviorē extensum, minus crassum ac fragilius, quam in *Peltig. canina*; lobi magni sunt, obtuse sinuati planiusculi. Superior superficies laevis, colore laete virefcenti in planta recenti, de cujus

superficie verrucarum acervi nigricantes vel nigro fusci sparsim efflorescunt, in vetustiori planta color livefcit vel ex fusco cinerascit, verrucis concoloribus. Inferior superficies ad margines ex reticulo confluyente albido-ferruginea, etiam albescens, quousque muscis adhaeret propter radicularum copiam plane ex fusco nigricat, reticulum venosum fuscum, intermediis albidis spatiis conspicitur.

Radices longissimae atrae, setaceo-ramosae, implexae, in humectata subulatae acutae rectae, in extremis sparsim, in medio dense congestae, emittentibus hinc inde tantum venis.

Peltae terminales laete purpureae, ex fusco rufescentes, in siccitate nigricant, ovatae, vel subrotundae, recurvae, in averſa parte coloris pallidi subcarnei, etiam viridescentibus verrucis obsitae, pedunculis brevissimis convolutis, e laciniis foliorum instructae.

Locus. Ad terram muscis instrata, in Europae sylvaticis montosis.

Observatio. Radiculis longissimis ab aliis coriaceis, quae etiam, sed rarius, verrucis adspersi occurrunt, distinguitur. Margines foliorum ubi in peltas abeunt, non raro sublacunosae vel rugosae. Vetusta exemplaria et exsiccata colorem priorem non acquirunt. Vi draſtica et anthelmintica pollere dicitur, si noster Lichen verus ille, de cujus vi vermes pellente exemplum memorabile in amoenitatibus (ed. nov. vol. 2. 68.) a b. Linnæo relatam

T A B U L A VI.

Fig. 1.

P E L T I G E R A A P H T O S A.

Peltigera aphtosa, fronde lata verrucosa, subtus longis radiculis hirsuta.

? Lichen pulmonarius, maximus, verrucosus, superne e cinereo virefcens, inferne obscurus, receptaculis florum rubris, et circinatis Mich. gen. 85.

Lichenoides digitatum laete virens, verrucis nigris notatum Dill. musc. 207. t. 28. f. 106.

Lichen fronde obtuse lobata, superne verrucosa, inferne villosa Hall. hist. 1992.

Lichen *aphtosus*, coriaceus repens lobatus obtusus planus, verrucis sparsis, pelta marginali ascendente Syst. veg. 961. Syst. pl. 544. Sp. pl. 1616. Fl. suec. 1098. Gunn. norv. 208. Weis. 80. Neck. meth. 80. Poll. pal. 1117. Scop. carn. 1390. Leers, herb. 971. Oed. dan. t. 762. f. 1. Hudf. angl. 547. Lightf. scot. 847. Retz. prodr. 1373. Hagen, lich. 104. Leyf. hal. 1156.

Peltigera aphtosa fronde obtuse lobata, superne verrucosa, inferne alba villosa, Wild. berol. 1002. (Warzige lederflechte. Torskmoſſa, fuec. Torskgräs, Elfnäſwer, Upl. Alv-naever, norv. Green ground liverwort, with black warts, angl. Muscus cumatilis, officin.)

Folium in frondem latiore ac breviorē extensum, minus crassum ac fragilius, quam in *Peltig. canina*; lobi magni sunt, obtuse sinuati planiusculi. Superior superficies laevis, colore laete vireſcenti in planta recenti, de cujus

superficie verrucarum acervi nigricantes vel nigro fusci sparsim efflorescunt, in vetustiori planta color liveſcit vel ex fusco cinerascit, verrucis concoloribus. Inferior superficies ad margines ex reticulo confluyente albido-ferruginea, etiam albescens, quousque muscis adhaeret propter radicularum copiam plane ex fusco nigricat, reticulum venosum fuscum, intermediis albidis spatiis conspicitur.

Radices longissimae atrae, fetaceo-ramosae, implexae, in humectata subulatae acutae rectae, in extremis sparsim, in medio dense congestae, emittentibus hinc inde tantum venis.

Peltae terminales laete purpureae, ex fusco rufescentes, in siccitate nigricant, ovatae, vel subrotundae, recurvae, in averſa parte coloris pallidi subcarnei, etiam virideſcentibus verrucis obſitae, pedunculis brevissimis convolutis, e laciniis foliorum instructae.

Locus. Ad terram muscis intrata, in Europae sylvaticis montosis.

Observatio. Radiculis longissimis ab aliis coriaceis, quae etiam, sed rarius, verrucis adspersi occurrunt, distinguitur. Margines foliorum ubi in peltas abeunt, non raro sublacunosae vel rugosae. Vetusta exemplaria et exsiccata colorem priorem non acquirunt. Vi drastica et anthelmintica pollere dicitur, si noster Lichen verus ille, de cujus vi vermes pellente exemplum memorabile in amoenitatibus (ed. nov. vol. 2. 68.) a b. Linnaeo relatam

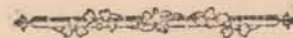

legitur. Ast in ejusdem mat. medica citatur Dillenii t. 26. l. 99. nempe Lichenoides subglaucum cumatile, foliis tenacibus eleganter laciniatis 197. quod longe a nostro diversum. Rusticolae Upsaliae infusum cum lacte paratum, infantibus aphthis laborantibus praebent, inde nomen (Fl. suec. l. c.)

Explicatio Figuræ.

Plantam sistit naturali forma, recentem.

a. Pelta insidens pedunculo revoluto.

T A B U L A VI.

Fig. 2.

P E L T I G E R A V E N O S A.

Peltigera venosa, minima subtus venosa; peltis sessilibus planis orbiculatis.

Lichen pulmonarius, minimus, inferne albus, et niger, reticulatus, superne e cinereo virescens, receptaculis florum nigricantibus, ad latera oblongis Mich. gen. 85, 12 et 13. t. 41. f. 3, 5.

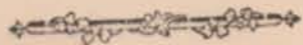
Lichenoides parvum virescens, peltis nigricantibus planis Dill. musc. 208. t. 28. f. 109 et 110.

Lichen flabelliformis, subtus reticulatus, scutellis marginalibus planis Hall. hist. 1993.

Lichen *venosus*, coriaceus repens ovatus planus: subtus venosus villosus, peltis marginalibus horizontalibus Syst. veg. 661. Sp. pl. 1615. Syst. pl. 544. Fl. suec. 1097. Gunn. norv. 764. Weis, gött. 82. Neck. meth. 82. del. 515. Leers, herb. 970. Retz. scand. 1312. Poll. pal. 1116. Hudf. angl. 546. Lightf. scot. 844. Leyf. hal. 1155. Chlor. lugd. 36. (Kleinste schildflechte, Adernmasse, suec. Aare massa, norv. Little dark vein'd L. angl.)

Lichen *venosus*, Ehrh. plant. crypt. exsicc. dec. III, 29.

Frondes e terrâ nascuntur adproximate et tum parva orbicularia foliola, plana, ad terram inclinata. Aetate eriguntur, frons in folium unciale, femunciale expanditur, obovatum, oblongum, margine in lacinias aliquas divisum, sed oblique et irregulariter extensum. Ad basin plerumque replicatur inferior

marginis superficies, ita, ut cavitas seu umbilicus oblique adscendens formetur. Superficies superior glabra, subviridis, in sicco magis in cinereum vel fuscum tendens. Inferior ex albo et fusco variegata. Etenim venae, pro parva Lichenis statura, satis crassae, villosae et subfuscae sunt, intermedia autem spatia, seu sulci albicant. Saepius venarum extremi fines multifidi, furcati. Radix e basi frondis quasi in cuneum decurrit, brevis, et ex minutis compactis fibris, aegre a terra separandis, colligitur.

Peltae in extremis sessiles, ab initio concavae, orbiculares horizontales, margine erecto posterius latiori sulcato cinclae, dein planae, majores convexae, subrotundae nonnihil angulosae, in recenti fusco-purpureae, in sicco nigricantes.

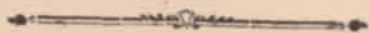
Locus. In cavarum semitarum marginibus adclivioribus, ad terram humidam, locis umbrosis Europae.

Observatio. Lichenoides terrestre virescens orbiculatis minimis foliis Dill. 209. t. 28. f. 110. est juvenilis e terra propullulans Lichen venosus, bene expressus, et totius generis minimus.

Explicatio Figurarum.

Variae aetatis et magnitudinis plantulae pinguntur.

- a. Junior planta ab anteriori facie conspecta, et in recenti depicta.
- b. Alia a posteriori, magis sicca.
- c. Vetusior ab anteriori et in siccitate delineata.
- d. Similis madida.

Asper. Del.

Figurae. Del. Goussier.

Tab. II

1.

2.

3.

4.

Acton Park

Opuntia foliosa

Anton. del.

Capraea Jul. 1790.

1.

2.

1.

d c b

2.

Water

Capitulum

1.

2.

V I R O

ILLVSTRI ET EXCELLENTISSIMO,

JOSEPHO BANKS,

BARONETO,

REGIAE LONDINENSIS SCIENTIARVM SOCIETATIS

PRAESIDI GRAVISSIMO,

NATVRAE SCRVTATORI INDEFESSO,

HVNC FASCICVLVM

OFFERT

A V C T O R.

 T A B U L A VII.

Fig. 1.

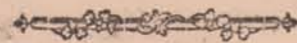
SQUAMARIA PINASTRI.

Squamaria *Pinastri*, foliacea adscendens, laciniata lobata
 crispa, margine pulverulenta, flava.

Lichen Pinastri Scop. carn. 2. 1387.

Frons in caespitulum rotundum parvum collecta ex foliis semuncialibus
 subrectis, incis lobatis, gyratis undulatis; margine flavo pulvere, undique
 tumente. Superficies superior ex virescenti flavescens, subrugosa; supina
 concolor vel saturatiori flavo tineta. Ceterum prior nigris punctis, quae ad-
 mota lente nigra fungosa tubercula adparent, frequenter conspersa. Scutel-
 las hucusque frustra quaesivi. Substantia totius plantae rudis admodum et
 sequenti Lichene crassior, minus elegans; lobi obtusiores farinosi, puncta
 nigra in superficie, neque ad margines, color magis virescens, demum locus
 natalis ab illo satis diversam ostendunt.

Locus. Habitat in sylvis acerofis; adnascitur constanter Pini sylvestris
 cortici deque radice ejus vel prope tamen crescere solet. Circa Erlangam
 non infrequens, circa Idriam Scopoli legit.

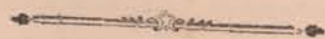
Observatio. Ad tingendum pannum non inutilis planta, pallide sulphureo vel flavescente spadiceo imbuit colore *). Squamariae nomen Lichenibus imposui, qui squamatim quasi crescere solent, imbricatos dixit Linnaeus, plus minusve adpressa, modo angustiora, modo latiora sunt foliola, semper tamen imbricatim sibi imposita, et natura molli flexili foliacea.

*) Mémoires — sur l'utilité des Lichens — n. 21. a, b, c.

Explicatio Figurae.

Cespes frondis nativa magnitudine et recens depicta.

a. Lobuli pars extrema, farinose tumente margine; ad lentem aucta.

T A B U L A VII.

Fig. 2.

S Q U A M A R I A J U N I P E R I N A.

Squamaria juniperina, foliacea adscendens laciniata crispa, fulva; scutellis fuscis.

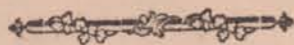
Lichen nivalis luteus, β Web. spicil. 271.

Lichen *juniperinus*, foliaceus laciniatus crispus fulvus, peltis lividis Linn. syst. veg. 960. Sp. pl. 1614. Fl. suec. 2. 1093. Gunn. norv. 204. Retz. scand. 1364. Lightf. Scot. 836. Hudf. angl. 2. 542.

(Wacholderflechte, Geneverboomig schurftmos, belg. Juniper Lichen, angl. Enmâssa, suec. Enermoffe, norv.)

Frons cespitosa, laxè imbricata, ac in erectiuscula foliola divisa, variè ac inaequaliter laciniata; margine sinuata crispa, punctisque nigris minutis, quae ad lentem oblongi vel lineares apices, saepius perforati, undique exasperata. Superficies interna rugosa vel quasi reticulata, colore madefacta planta, ex viridi flavescente, etiam eleganter citrino; siccitate et aetate color magis in fulvum inclinat. Supina facies aequè lacunosa, glabra et lutea; hinc inde breves exigui nigri radicle, simplices prominent, quibus corticibus adhaeret.

Scutellae ex margine foliorum oriundae, eoque quasi in scutellam convoluto pedunculatae omnino. Primum parvae sunt et orbiculares tumque sessiles; dein vero magis explicantur, inordinata forma; margine luteo cre-

nulato instructae, disco autem fusco vel castaneo, madefacta planta livido; subtus autem reticulo lacunoso obducto.

Locus. In arboribus, passim ad Iuniperum variis Germaniae locis, (in Suecia, Norwegia, etiam Anglia). Anne etiam in Alpibus? Exemplar depictum cel. Ehrhart Upsaliae legit.

Observatio. Novella planta rotunde magis expansa, tenuioribus et crispis laciniis. Halleri Lichen convexo concavus lacunatus et glaber, ramis minus crispis subluteis (hist. 1977.) cum nostra planta, exceptis synonymis, melius convenit, quam Lichene nivali. A priori aequè diversus est noster Lichen ac a parietino. Gothlandi dicuntur lanas luteo hujus ope colore inficere, qui pulchrior evadit, si tingendum alumine ante imbutum in fero lactis coquatur. Etiam ut specificum in ictero (?) celebratur.

Explicatio Figurae.

Lichenis hujus annosioris cespes nativa forma ac colore; humectata planta.

a. Juvenilis alia.

b. Particula extremi lobi, ad lentem aucta, quo melius nigri apices conspici queant.

T A B U L A VIII.

Fig. 1.

P S O R A C A E S I A.

Pfora caesia, crustacea adpressa, albido-cinerea; scutellis concoloribus, tuberculis intermixtis caesiis.

Frons orbiculata exacte saepius rotunda, crustacea, albido-cinerea, ex angustis stelliformiter dispositis foliolis composita. Foliola haec in prima aetate multifida, sublinearia laciniata: laciniis divaricatis apice incis; dein rosulas formant majores, unciales biunciales, sicque latiora apice praesertim, et subconvexa. Lacinae divaricatae terminantur sere aequali altitudine, truncatae quasi, bifidae vel trifidae denuo, ultimis finibus incis tantum vel crenulatis, subito inflexis, antea gibbis. Colore omnes lacinae sunt cinereo albicante, exceptis apicibus, quae in dilute caeruleum tendunt. Subtus vero albicant, margine in humente levissime viridi, et perexiguus radiculis, ad lentem etiam bifidis, arcte saxis ita adglutinantur, ut sine laceratione vix defecari possint. Medius orbis tubercula profert numerosa subrotunda, qualia etiam ex margine vel apice foliolorum erumpunt, pulverulenta, caesia (ad lentem nigra granula albis commixta).

Scutellae tuberculis iis insparfae, admodum exiguae, concavae, foliorum colore; adultiores magis nigricant, in humido subfuscae, tenui cinctae margine, vel granulatae, a mutua pressione irregulari forma. Senescente plantula foliola a centro sensim per ambitum corrupta fuscescunt, evanescent.

Locus. In faxis, lapidibus, tectis, ad sepimentorum trabes, etiã super muscos (substrato praesertim Bryo pulvinato) circa nostram urbem frequens.

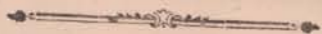
Observatio. Humectatus Lichen colorem aegre mutat, contritus inter digitos virefcit. Alios nostrae pervulgaris plantae mentionem nullibi fecisse demiror. Forsan primo aspectu seducti, pro stellari vel simili habuere. Nomen Pforae iis imposui Lichenibus, qui Lichenibus imbricatis forma vel habitu quidem similes, margo enim etiam in lobulos finditur, et imbricatim foliola crescunt, sed natura crustacea tartarea, fragilis cohaerens ab iis separat; medii quasi inter crustaceos scutelliferos et foliaceos imbricatos Lichenes.

Explicatio Figurae.

Orbis hujus Lichenis lapidi innascens, per margines polliniferos minori cum alio confluens, recens naturali magnitudine depictus.

a. Plantulae tenellae foliola.

b. Foliolum frondosum tuberculis et scutella instructum, ciliis ad marginem prominentibus, nativa forma.

T A B U L A VIII.

Fig. 2.

SQUAMARIA PULVERULENTA.

Squamaria pulverulenta, adpressa, foliolis linearibus obtusis lobatis crenatis, polline conspersa; scutellis nigricantibus.

-
- ? *Lichenoides glaucum orbiculare*, segmentis latiusculis, scutellis nigris Dill. musc. 176. t. 24. f. 71.
- ? *Lichen fronde cinerea* profunde laciniata, rotunde lobata, scutellis nigris Hall. hist. 2016.
- Lichen (pulverulentus)* imbricatus; foliolis lobatis crenatis obtusis viridibus, polline conspersis, scutellis nigris margine crenatis Schreb. spicil. 1123. Web. spicil. 276. Wild. berol. 1015.
-

Frons in rosulas explicata varia latitudine, invicem congestis foliolis laciniatis, bifidis, trifidis etiam multifidis composita, apice obtusis, crenulatis, margine depressis, dein vero elevatis. Foliola haec in humente eleganter et saturate viridia, sensim ex viridi in cinereum ludunt, in sicca (etiam in arbore) ex glauco cinerea et albida, tumque polline albido, quo per ambitum quasi pruina perspersa sunt, magis conspicuo. Per vetustatem (etiam in chartis) spadicæ fiunt, lurida olivacea, glabra, saepe nitentia. Superior pars superficialibus lacunulis impressa, inferior crebras nigras radículas emittit incanas demum fuscoatras, quarum ope cortici arte adnascitur.

Scutellae in superficiē foliolorum ut tubercula vel granula exigua margine involuta propullulant, per orbēs mediōs numerosissimae congestae, foliolis concolores, farina cinerea obductae, margine crasso obtuso aequali, ut cancrorum calculi cinguntur. Inde pellicula vel farina glauca abscedente, discus niger vel subfuscus fit, margo tenuior crispatus crenatus, irregularis angulatus vel compressus. In quibusdam foliola crispa latiora, per lentem farinosa, pulvere ex viridi flavescente conspersa; in alio specimine scutellae innumeris granulis exasperatae, quae saepius in foliola excresecunt.

Locus. Ad arbores varias; in cortice Salicis, Juglandis, Tiliae. Circa Erlangam frequens. Non raro ad saxa palmari saepe latitudine, muscis subiectis innasce solet.

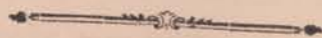
Observatio. Habent sicca hujus Lichenis folia peculiarem et a humente diversam faciem. Lichen omphalodes, quocum olim in enum. Lichenum male confociavi, ut ex viva planta vincor, plane diversus. Ex Dillenii descriptione facilius nostram cognosco, quam ex figura ejus, quae a similibus multis haud aliter, nisi accurata et circumscripta adumbratione, distinguenda. Plane aliena planta est Lichen pulverulentus cel. Hagen (Lich. tab. 2. fig. 8.) sic vocatus.

Explicatio Figuræ.

Sicca depingitur rosula, naturali facie.

a. Annosioris segmentum, humectatum, copiosis angulosis granosis scutellis obsitum.

b. Particula plantae fere senescentis, marginibus latioribus, magis pulverulentis, colore foliorum subfusco vel olivaceo.

T A B U L A IX.

Fig. 1.

LICHENOIDES ISLANDICUM.

Lichenoides islandicum, corniculatum, foliaceum adscendens, laciniatum: laciniis bicornibus; marginibus elevatis ciliatis.

Lichen terrestris foliis eryngii Buxb. cent. 2. tab. 6. f. 1. (T. 7. f. 2. absque descriptione.)

Lichen pulmonarius, minor, angustifolius, spinis tenuissimis ad margines ornatus, receptaculis florum transverse oblongis, rubris, vel ex rubro ferrugineis. Mich. gen. 85. t. 44. f. 4.

Lichenoides rigidum, eryngii folia referens Dill. musc. 209. t. 28. f. 111.

Lichen fronde convexa ciliata, pustulata, obtuse ramosa, utrinque levi, ramulis brevissime bicornibus Hall. hist. 1978.

Lichen *islandicus*, fronde erectiuscula laxa, margine ciliata, scutellis subrotundis terminalibus planis Neck. meth. 109.

Lichen *islandicus*, foliaceus adscendens laciniatus; marginibus elevatis ciliatis Linn. syst. veg. 960. Sp. pl. 1611. Fl. suec. 2. 1083. Lapp. 445. Gort. ingr. 174. Gerard, gallop. 29. Gunn. norv. 425. Blackwell, t. 599. f. 1. Oeder, dan. 155. Weis. gött. 68. Scop. ann. 2. 107. Carn. 2. 1385. Pollich, palat. 1007. Matt. fil. 858. enum. 1083. Retz. scand. 1355. Hudf. angl. 2, 559. Lightf. scot. 829. Weber, spicil. 237. Cramer, diff. 7. Hagen, Lich. 43. Allion. ped. 255. Chlor. Lugd. 35. Leyf. halenf. 2, 1145.

Musci islandici herb. officin. Linn. mat. med. Berg. mat. med. 537. etc.

(Isländisches Moos, isländische Flechte, ysländsch Schurftmos, belg. iceland Lich. angl. Fiallagraus, island. Fiaeldgraes, Hedegraes, Hede-mose, dan. et norv. Hedemossa, suec. L. d'Islande Lamarck, 81.)

Frondes confertim et sibi invicem adnascetes magnum et densum faciunt cespitem, adscendunt, figura ac magnitudine mirum in modum variabili.

Singula foliola plerumque aliquot uncias alta, laciniata et subdivisa: laciniis remotis alternis, etiam oppositis, extremis finibus brevissime et inaequaliter bicornibus, obtusis, aequali fere per subdivisionem latitudine, exceptis angulis divaricationis latioribus rotundatis. Superficies glabra nitida superiori seu interiori parte canaliculata, etiam subrugosa, colore plus minusve fusco, vel pallide virescenti; oris adtractis, saepe convolutis, atque mediantibus brevibus columnulis seu radiculis, fili linei crassitie in cavitatem vaginae instar, vel etiam invicem collectis. Margines lacinarum ciliis seu spinulis rigidis parallelis obtusifusculis, ad lentem aliis furcatis, aliis ramosis, modo densius, modo rarius exasperati. Supina seu externa pars exiguis albidis pulverulentis quasi scrobiculis excavata, subconvexa colore pallidiore, ad basin vero miniatus vel sanguineus color immiscetur.

Substantia membranacea mollis, aegre lacerabilis, in humente, in sicca rigida cornea, neque facile frangenda, nisi diutius exsiccata planta.

Scutellae foliolis plerumque obtuse laciniatis vel latioribus innascuntur, in extremis eorum apicibus, rarissime ramos terminant, marginem potius nullibi attingunt, interdum infra summitates reperiuntur: planiusculae, purpurascetes, in siccitate magis fuscae, foliorum substantia; adultiores concavae, saepius unciam latae, margine aequali, denticulato cinctae, subtus lacunosae subreticulatae, ubi foliis adhaerent scrobiculo excavatae; rotundae aut transverse oblongae.

Locus. Per omnem Europam, in regionibus septentrioni proximis frequens. Islandia insula, ubi copiose provenire solet, nomen dedit. In australioribus regionibus, Helvetia, Gallia australi, Italia superiori montes alpinos incolit, ad terram etiam ad faxa; in ericetis, sterili ac sabuloso solo apud nos, in sylvis acerofis, vel sub dio, vel sub umbra crescit. Specimina scutellifera in monte pinifero lecta debeo humanitati ill. ac cel. viri D. Dr. Schoepf.

Observatio. Color pro aetate vel natali loco varie mutatur. Locis umbrosis sub Erica vel frutescente arbuscula pallidior viridis, subtus albidus esse solet, junior tenuiores et magis crispas lacinias habere, inde nata varietas Dillenbergii: foliis tenuioribus ac crispioribus (l. c. f. 112.). Magis glabra sunt ejus folia, colore etiam obscure spadiceo sub dio, marginibus adproximatis vel convolutis, ciliis introversis vix adparentibus, extremitatibus corniculis brevibus, crebrioribus et angustioribus terminatis, in quibus nulla seu minus crebra cilia adparent. Nomen sub hac forma apud Islandos Kloungur fert (et minus gratum habet saporem Diss. cit. 11, 60.). Ceterum non raro majores frondes absque ciliis, vel tantum hinc inde sparsis occurrunt. Magnitudine non minus, quam latitudine variabilis planta. Prior ab uncia semipalmaris, posterior saepe plures uncias et monstrofe latas frondes etiam apud nos emensa. Aliae ab auctoribus sub hoc Lichene comprehensae varietates (ut Lich. aculeatus Schreb. Islandis Krada, in borealibus Islandiae copiose et fere lichene Islandico frequentius estur, quo vero et sapore et pretio longe inferior est Diss. cit. 60.) diversae potius species sunt. Figura Breynii (eph. n. c. ann. 3. 439.) ex sententia Dillenbergii reliquis praestat et nascendi modum bene exprimit, peltae seu scutellae vero in ea desiderantur. Buxbaumii mala, in qua non solum scutellae, sed etiam ciliares spiculae desunt. Michellii, divisuram et formam inter chartas complanatam, ideoque nativam faciem non bene exprimit. Scutellae uti Mich. depinxit, quae quidem denticulatae margine etiam integerrimae, at nunquam ciliatae, saltem tales me nunquam videre memini, male expressae. Dillenbergii figura, exceptis terminalibus scutellis, quae tamen quoque, sed rarius, occurrunt, Blackwelliana, Oederiana laudabiles. Mutabile certe, inquit Hallerus, et polychreston medicamenti genus. Apud septentrionales maximi usus. In Islandia ex nostra planta in pulverem redacta cum vel sine addita farina frumenti nutriens pulmentum, etiam panem componunt *).

L 2

*) Olaffen und Povelf. Reise durch Island, 1. Th. 85.

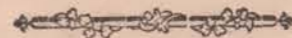
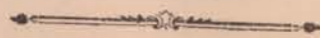

Etiam in medicinam vocatur. Eadem enim lacti vel simplici aquae incocta, explicita gelatina non modo nutrientem pulmenti speciem praebet, verum etiam iis, qui phthisi aut macie ex acrimonia humorum conficiuntur, praestans remedium, nec minus iis ob amarorem salutare, qui obstructionibus aut debilitate viscerum laborant. Hoc, si recens fuerit, decocto alvum ducere plures consentiunt, sed eventus non respondebat expectationi, periculo saepius in me facto. Etiam in re tinctoria non vilipendenda planta, colore plus minus fusco inficit pannum. Plura alibi leguntur *).

*) Mémoires — sur l'utilité des Lichens &c. Diss. cit.

Explicatio Figurarum.

- a. Frondem scutelliferam ostendit, quae latior et obtusior plerumque esse solet, nativa forma ac colore, humente planta.
- b. Alia sine scutellis ab anteriori ut prior seu superiori facie, marginibus tantum involutis, recens.
- c. Particula apicis, quo melius ciliarum forma conspici queat, ad lentem.

T A B U L A IX.

Fig. 2.

LICHENOIDES FURFURACEUM.

Lichenoides furfuraceum, corniculatum decumbens subvillosum; laciniis acutis, inferne nigris reticulatis.

-
- Muscus alaicornis Barr. ic. 1277. fig. 3.
- Lichen arboreus leucomelanos, ramulis altera parte anthracinis, altera candidissimis Buxb. cent. 2. 12. t. 7. f. 1.
- Lichen alpinus cornua cervi referens, subtus anthracinus, desuper cinereus, receptaculis florum amplioribus, intus fuscis Mich. gen. 76. ord. 4. t. 38. f. 1.
- Lichenoides cornutum amarum, superne cinereum, inferne nigrum Dill. hist. 157. t. 21. f. 52.
- Lichen cornubus planiusculis acutis, superne farinosis, inferne atris et reticulatis Hall. hist. 1976.
- Lichen *furfuraceus*, fronde ramosissima, superne cinerea, subvillosa, inferne nigra, ramulis acutis Neck. meth. 107.
- Lichen *furfuraceus*, foliaceus erectus, laciniatus, subtus niger pulverulentus, apicibus albidis; scutellis fuscis concavis Wild. berol. 1031.
- Lichen *furfuraceus*, foliaceus decumbens furfuraceus; laciniis acutis subtus lacunosis Linn. syst. veg. 96. Sp. pl. 1612. Fl. suec. 2, 1088. Gort. belg. 307. Gunn. norv. 775. Weis. gött. 65. Scop. 1, 97, 28. Leers, herb. 96. Pollich, pal. 1109. Matt. fil. 860. enum. 1085. Retz. scand. 1359. Hudf. angl. 2, 539. Lightf. scot. 832. Weber, spicil. 272. Hagen, lich. 45. Allion. ped. 2560. Chlor. lugd. 35. Leyf. hal. 2, 1147.
- (Kleienflechte, Zemelig Schurftmos, belg. grey-horned branny Lich. angl. Klimossa, Malurt-mossa, Kliskjaerpa, norv. Gjael-mossa, suec. Lich. a feuilles d'Abfinthe Lamarck fl. fr. 82.

Ex angustiori basi sensim dilatatur cespitosa frons, plus minusve ac confertim adscendens, ramis virgatis recurvatis; post pluvias decumbens; divisa et

subdivisa in frequentes lacinias, angulis ad divaricationes subrotundis, extremis apicibus bifidis, trifidis, etiam multifidis, acutis, vel obtusis contractis, subfuscis. Superior facies colore subcinereo, polline aut pulvere undique scabra, saepe virescenti, ad lentem ramoso ciliato, per margines spinularum in modum sparso; inferior rugosa, reticulata nigricans, etiam absque reticulo, dilute fusca pallida in summitate. Margō ramulorum contractus, exi omnes superius convexi, subtus excavati; denique ramuli omnino molles, sed in siccitate rigidiores, tamen cum flexilitate. Cornicula cum Alcis vel Cervi cornu comparant.

Scutellae infrequentes, laciniarum crassiorum dorso insident, satis amplae, subhemisphaericae, externe subcinereae seu foliorum colore, interne excavatae, e fusco rufescentes.

Locus. In Europae sylvis, ad truncos arborum, ad ramos Fagi, Abietis, in alpinis, montanis; etiam ad palos vivariorum.

Observatio. Senescens planta pulvere copioso ubique obducta, apices tum magis albescunt. Ex sententia Scopoli noster est varietas Lichenis prunastri, quem sic amplius explicat: adultus vero subtus sensim suscescit, donec omnino nigricet, exceptis ramorum apicibus, qui saepius albi manent. In hoc statu posset omnino haberi pro Lichene, qui a Linnaeo furfuraceus dicitur, nec obstat hispida, seu furfuracea facies laciniarum, quae in omnibus segmentis, in eodem etiam cespite non occurrit (Scop. carn. 2, 1384). Sed haec opinio plane erronea. Etiam si noster hinc inde nudus et glaber conspiciatur, nihilo tamen minus nunquam non furfure per superficiem conspersus, quo semper orbatum Lichenem prunastri, excepta farina albida longe a priori diversa, videbis; denique tota facie noster recedit, ramis binario plerumque, subinde ternario brachiatis ordine, extremitatibus acutis, bifidis et trifidis, angulis ad divaricationes subrotundis, limbo inflexo et foliis subtus nigris; nec non (quod jam cel. Weber l. c. monuit) amarore post multos annos

durabili, haud ingrato; inde aliqui vires Cortici peruviano similes praesagiebant. Haec omnia aliter se in Lich. prunastri habent. Siquidem apices aliquando in nostro albae fiunt, sed prope originem tamen cespitis, supina facies nigra. Varietatem cel. Weber aliam, senescentis forsitan plantae, sic delineat: est minus ramosa, latior, latitudine saepius unciali, inde lobata, lobis obtusis, ad margines interdum lacinulis parvis acutis ornatis, praeterea tota superiori superficie saepius spinulis obsita et admodum furfuracea. Scutellam (sic pergit) in unico specimine observavi terminalem tenuem, parvam planiusculam, utrinque glabram, et ex nigro fuscam, margine per lentem crenulato. Figura Barrelieri nativam habet magnitudinem et, licet absolute bona non sit, ejusmodi tamen (ex sententia Dillenii), ut species inde cognosci queat. Figura Buxbaumii rudis admodum, neque enim hirsuties, neque convexitas ramulorum expressa. Praeterea justo latiore fecit foliorum basin. Scutellae etiam desiderantur in figura ipsius, eas vero exhibuit Michellius, sed nimium amplas; figuram speciosam quidem et ipsa planta venustiore dedit, sed deest nativus decor (a Dillenio pro felici suo ingenio bene expressus et siccam plantam imitans) et desiderantur in ea hirsutia et spinulae satis in ipsa planta conspicuae. Ceterum furfuraceam hirsutiam semina interpretatur Michellius. Colore ex olivaceo vel viridi spadiceo absque omni additione pannum imbuebat *).

*) Mémoires — sur l'utilité des Lichens 42.

Explicatio Figuræ.

Integrum frondis cespitem sistit nativa magnitudine, ramulis paucis rescisis, aliis reflexis; planta humectata.

✦—————✦

T A B U L A X.

Fig. 1.

U S N E A C A P E N S I S.

Usnea Capensis, filamentosa ramosa erecta, ciliata flava;
orbiculis fulvis radiatis.

Lichen Capensis, filamentosus, ramosus, erectus, ciliatus flavus; peltis fulvis radiatis
Suppl. plant. 451.

Denso cespite nascitur hic Lichen. Cauliculi implexi teretes ramosi, geniculati hinc inde, vel incrassati prope divaricationes, subcompressi, in binos vel ternos ramos sensim tenuiores valgiter divisi et subdivisi, ultimis finibus capillaceis vel cirrosis; quales tenues et lutescentes cirri undique etiam vestiunt ramos. Substantia nec rigida, nec prorsus mollis. Superficies glabra subrugosa. Color ex cinereo in flavum vel etiam obscure luteum, demum ad rufum tendit.

Orbiculi vel ad ramulorum latera vel, quod non raro accidit extremitate eorum deficiente, terminales collocantur, sparsim, etiam confertim; ab origine tuberculis rubicundis omnino similes, sensim vero ad lentis dimensionem expansi. Discus planus, colore fulvo vel mali aurantii, radiatim cirris illis capillaceis sat longe protensis obvallatus; saepius etiam ex inferiori convexa, rugosa cinerea vel subviridi parte, qua ramulo inhaeret singuli proveniunt.

✦—————✦

Locus. In Cap. bon. sp. ill. Thunbergius legit, eamque ad Ehrhartum misit, qui mihi hanc novam et antea incognitam *Usneam* ad delineandum benigne concessit.

Observatio. Muscus arboreus aurantiacus, flaminibus tenuissimis, ex *Infulis Fortunatis* Pluk. alm. 254. t. 309. f. 1, nec non *Usnea dichotoma* compressa, segmentis capillaceis teretibus Dill. hist. musc. 72. t. 13. fig. 15, non recedunt quidem, quoad ex Dillenii descriptione conjecturare licet, in figura autem desunt orbiculi et capilli, quibus undique nostra planta vestitur. *Lichen pulmonarius minimus*, subluteus, receptaculis florum coronatis, mali aurantii coloris Mich. gen. 75. t. 36. f. 4 et Dill. musc. 74. t. 13. f. 17. (Michellii figura), ratione, colore et radiatis orbiculis quodammodo convenire videtur, sed hic, quem a liberalitate cel. Latourrete, sub nomine Lich. aurant. (Chlor. lugd. 17) accepimus, exilis admodum, vix semunciam attingit, ramuli crassi breves, compressi, sine capillis, orbiculi seu potius scutellae terminales simplices. *Usnea* est Genus Lichenum, jam a Dillenio exstructum, ex meris cauliculis seu funiculis et filis constans, teretibus, plerumque solidis et rigidis, cujus extremitates et latera subinde in orbiculos exfucos desinunt, modice concavos, limbo fere carentes, basi vero sua et quandoque per ramulos arborum corticibus vel aliis corporibus innascuntur. Omnes Lichenes sic a Linnaeo vocati filamentosi sub hoc genere militant. Receptacula feminum, quae in his quasi in orbiculos secta et plana adparent, plerumque filis coronata et ut rota radiata, mallem orbiculos vocare. Peltae nomen vero proprie coriaceis Lichenibus convenit, scuta enim sunt vel plana vel convexa ad perpendicularum plerumque sita. Scutellae vero diversae ab illis, substantia membranacea potius quam coriacea, disco excavato, marginato rotundo. Ex his etiam intelligitur, quomodo et qua ratione receptaculum illud *Patella* dici debeat, in crustaceis scilicet Lichenibus, ubi patinae

admodum simile; sessilis enim est patella et durioris, saepe tartareae, substantiae.

Explicatio Figurarum.

Cespes Usneae naturali magnitudine. Color exhibetur ad exemplar intra chartam siccatum.

- a. Ramulus ad vitream lentem conspectus et madefactus.
- b. Orbiculus ab anteriori facie.
- c. Idem ab averfa subrugosa et pedunculata.
- d. A latere alius. Fig. b — d naturali magnitudine paulo auetiores depictae.

T A B U L A X.

Fig. 2.

PULMONARIA HERBACEA.

Pulmonaria herbacea, foliacea lobata; foliis imbricatis obtuse crenatis, glabris; scutellis fulvis.

Musco-fungus lichenoides arborum Hibernicus scutellatus Morif. oxon. III. 633. f. 15. t. 7. f. 3.

Lichenoides laete virens, scutellis fulvis Dill. musc. 195. t. 25. f. 98.

Lichen fronde rotunde lobata virente, inferne scabra Hall. hist. 2002.

Lichen *herbaceus*, foliaceus repens obtuse lobatus crenatus glaber herbaceus, scutellis rufis Hudf. angl. 2. 544.

Lichen *laetevirens*, coriaceus repens lobatus obtusus glaber laete virens, subtus avenius scutellis fulvis Lightf. scot. 852.

Lichen *mutabilis* Ehrh. plant. crypt. exsicc. dec. V. 50.

Truncus frondosus magnus, palmaris, constans ex lobis invicem congestis, subimbricatis, subrotundis, varie laciniatis, margine crenis latis obtusis brevibus terminatus. Substantia est modice crassa ac flexilis, in humido tenuis herbacea et mollis, tamen subcoriacea. Pars superior levis et aequabilis, non lacunosa, mediis lobis tamen subrugosis; laete viridis in recenti et humectata planta, sensim vero per siccitatem color transit in saturatiorem, demum obscure viridem, per aetatem vel exsiccationem in cinereum, glaucum vel fuscum.

Facies inferior coriacea rugosa, ad marginem pallide albicans levis, inde vero breviter villosa et quasi araneosa, postea versus interiora folia crebros pallidos cirros, tenues et breves demittunt, quibus arcte arborum corticibus et intermediis muscis adnascitur.

Scutellae creberrimae per interiora cespitis ut verrucae efflorescunt, quae sensim evolutae, ab initio exili cavitate praeditae, in amplas scutellas abeunt, margine inflexo foliis concolore cinctas, disco fulvo, fusco, cervino-rubro, cavo. Per vetustatem planae fiunt, convexae, irregulares etiam multifidae.

Locus. Provenit in saxis, truncis et ad radices arborum praesertim Quercuum, Fraxini; locis umbrosis; etiam super rupes subjectis muscis in montosis Angliae, Germaniae, Helvetiae. Specimina speciosa Hannoverae et in monte Deister lecta debeo Ehrharto.

Observatio. Lichen *laciniatus* Hudf. angl. 2, 544. Dill. musc. 196. t. 26. f. 99. multis modis ad nostram plantam quidem accedit (consimilem adlociare videtur suo Lich. *mutabili* Ehrhartus), foliis autem crispioribus magis laciniatis aliisque notis et characteribus differt re vera. Odor in humectato urinosus, nauseosus.

Explicatio Figurae.

Lichenis frons integra rosaceae quasi expansa; humectatam et nativam formam icon exhibet.

T A B U L A X I.

Fig. 1.

VERRUCARIA HAEMATOMMA.

Verrucaria *Haematomma*, tartarea albida; verrucis marginatis truncatis sanguineis.

Lichen *Haematomma*, crustaceus, farinaceus pallecente-albidus: scutellis sanguineis, junioribus concavis, adultioribus convexis: margine granulato, crassiusculo, crustae coloris Ehrh. Beitr. 2. 157.

Crusta tartarea vel calcaria, in siccitate lacteo candore, hinc inde rimosa monticulosa, per lentem farinosa, semilineam et ultra crassa, de qua ab initio levissime verrucae eminent exiguae, tumentibus oris ex propria crusta cinctae, coloris pallide sanguinei, sensim majores margine subsidente irregulares et complanatae, colore saturatius sanguineo, nitentes.

Locus. In collibus, locis montosis. Primo collegit cel. Ehrhartus, cui depicta exemplaria debeo, bei Hesterup auf einem Hügel, der aus einem weissen Sandsteine besteht und der Nieferberg heist, in der Grafschaft Bentheim.

Observatio. A Lich. cruento et ventoso differt albida crusta. Lichenes leprosi tuberculati Linn., crustacei Mich., Herpetes Hall., dicuntur verrucariae, nomine quo primum usus cel. Wiggers. Iis crusta tenuis leprosa, tartarea, ex qua emergunt verrucae seu tubercula varia natura ac substantia.

Explicatio Figurarum.

Saxi frustulum Lichenis crusta obductum, nativa magnitudine.

a. Ad lentem vitream particula aucta.

b. Junioris Lichenis particula, ex cujus crusta tubercula propullulant. Naturalis forma.

Fig. 2.

PATELLARIA SCRUPOSA.

Patellaria scruposa, tartarea subcinerea; patellis immerfis excavatis nigricantibus.

Lichen crusta tenace alba, scutellis sessilibus atris Hall, hist. 2051. t. 47. f. 6. (figura nitidissima.)

Lichen *scruposus*, crustaceus cinereus granosus, scutellis immerfis atris; margine crenulato Schreb, spic. 1133. Enum. lich. 41. t. 6. f. 1.

Crusta crassa verrucosa etiam tessellata vel rimosa, tenax humectata, plus minusve crassa et dura in siccitate, alias albida tenuior, alias cinerea crassior. Patellae in priori, crustae ita immerfae vel tamen aequales, ut margo exterior vix promineat; discus excavatus plumbeus, duplici quasi margine, per lentem facile distinguendo, cinctus. Interior enim concolor disco, exterior a crusta proveniens crassior, prominens, saepe crenulatus vel polline efflorescens. Patellae in altera cinerea varietate ab initio quasi in pulpam glebosam vel tessellatam immerfae, puncto nigricante perforatae (per lentem tamen duplici margine conspicuo) ut in Lich. perforato, sensim vero explicatur et discus adparet lividus vel plumbeus, irregularis et compressus saepe; demum maturae patellae nigricantes se efferunt.

Locus. In rupibus, ad terram, etiam super muscos variis Germaniae etiam Helvetiae locis.

Observatio. Lichen crustaceus, saxatilis, farinaceus, verrucosus, candidus, omnium crassissimus, receptaculis florum nigricantibus Mich. gen. 95. t. 52. f. 6., Lichenoides tartareum farinaceum, scutellarum umbone fusco Dill. musc. 131. t. 18. f. 12 et 15. var. B., Lichen *muscorum* Scop. carn. 2. 1375, forsitan ad nostram pertinent, tartareo Lich. a quo longe diversa, ab auctoribus confusam. Crusta hujus plantae sicca tempestate collecta, contrita in urina plures menses macerata, tunc cum filo aut panno cocta, rubro forsitan tingit. Per aliquot septimanas macerata, addito vitriolo martis, color elicitur dilute umbrinus, griseus (Noisette verdâtre Mém. sur l'utilité des Lich. n. 9.). Nomine Patellariae (quo Ehrhartus in phytophyll. usus), mihi designantur Lichenes leprosi scutellati Linn., seu crustacei Mich., qui ex mera crusta constant, patellas proferente plus minusve cavas, margine cinctas, durioris saepe tartareae substantiae.

Explicatio Figurarum.

- a. b. Lichenis albida crusta ac tenui forsitan junioris varietas, patellis ad latus sepositis, nativam magnitudinem superantes, ut melius margo duplex conspici possit.
- c. Junior cinerea ac tessellata crusta. Patella ad lentem separatim aucta.
- d. Vetusior, in quo majores patellae ultra crustam elatae.
- e. Crusta admodum verrucosa et crassa, patellis hinc inde interspersis. Omnes Figuras icones naturali colore et forma exhibent.

—•••••—

T A B U L A XI.

Fig. 3.

VERRUCARIA SULPHUREA.

Verrucaria sulphurea, tartarea, verrucosa, sulphurea; verrucis nebulosis nigricantibus.

Lichen *calcarius* Leers, herb. 930.

Lichen sulphureus Enum. lich. 32. t. 4. f. 1.

Crusta tartarea satis crassa gibbosa, etiam subaequalis; rimosa, tessellata pallide sulphurea, margine et disfracta saepius albida. Verrucae ab initio maculae creberrimae nebulosae, quae dein e crusta emergunt, sed forma aegre, nisi colore nigricante vel sordide rufescente, nunquam sereno, a crustae glebis distinguendae.

Locus. In rupibus elatioribus Germaniae. Apud nos in montis pini-feri summo cacumine. Cel. de Saussure hunc Lichenem cum paucis aliis, ultimo vegetationis quasi termino, in summo antiqui nostri orbis monte *Mont Blanc* versus rupes glaciales collegit *).

Observatio. A Lich. ventoso differt verrucis nigricantibus, a Lich. calcario crusta sulphurea.

*) Voyage dans les Alpes, précédés d'un essai sur l'histoire naturelle des environs de Geneve, par Horace Benoît de Saussure. T. I—IV, 8. 1786.

Explicatio Figurarum.

a. Junioris Lichenis crusta.

b. Vetusioris et crassioris crusta, naturali forma et magnitudine depicta.

—•••••—

T A B U L A XII.

Fig. 1.

PATELLARIA CINEREOFUSCA.

Patellaria cinereofusca, crustacea cinerea; patellis complanatis rufescentibus tenuissime marginatis.

Lichen cinereo-fuscus Web. spicil. 244.

Patellae nunc minores nunc majores, e crusta tenuissima cinereo-albicante emergentes, nunc propius sibi admotae, nunc longius ab invicem distantes, complanatae, aetate vel madefactae magis convexae, margine tenuissimo oculis nudis vix visibili, armatis autem varie flexuoso ac concolore cinctae. Color patellarum rufescens, demum cinereo-fuscus, in humida magis ferrugineus.

Locus. Ad arborum variarum corticem, Tiliae, Salicis, Hannoverae legit cel. Ehrhartus et ad me misit.

Observatio. Quem olim in Enum. lich. pro varietate Lich. *vernalis* habui, nunc peculiarem ac diversam speciem esse ex viva planta edoccor.

Explicatio Figurae.

Corticis rimosi particula, cui numerosae ac variae magnitudinis patellae insident.

a. Particula ejus ad lentem vitream conspecta. Icon colorem, qualis in siccitate esse solet, exhibet.

Fig. 2—4.

VERRUCARIA IMMERSA.

Verrucaria *immersa*, calcaria albida; verrucis immerfis
nigris.

Lichen feutis in saxum immerfis nigris Hall. hist. 2076.

Lichen immerfus Web. spicil. 245. Enum. lich. 24. tab. 3. f. 5. Latourrette, Chlor. lugd. 35.

Cruſta in plerisque macula alba vix a calcario lapide diſtinguenda, in aliis craſſior farinoſa, lacteo candore, in aliis nigris lineis in inſulas quaſi diviſa. Saepius etiam Lich. *antiquitatis* inquinata. Omnis vero cruſta vel lapis ſcrobiculis exiguis ſeu nigris punctis plenus, perfoſſus. Verrucae illis immerſae atra ſunt minuta, aequali magnitudine, ſubrotunda, plana. Ex lapidis cruſta marginem accipiunt, et demum convexae e cavernula elapſae, foveolam nudam ſemicavam relinquunt.

Locus. In Europae rupibus alpinis, praefertim calcareis. Etiam in duriffimo lapide.

Obſervatio. Varietates in Enum. lich. recitatae, omnes quidem in eo conveniunt, quod verrucae lapidi immergantur, colore vero inter ſe continuo differunt, et ex parte diverſas indicant ſpecies.

Explicatio Figurarum.

2. Verrucariae immerſae exemplar in monte noſtro pinifero lectum, Lichene *antiquitatis* verſus marginem obductum.
- a. Lapidis fragmen, ad lentem vitream auctum.
3. Varietas immerſae lineis nigris percurſa, *limitata* dicitur cel. Latourrette, cujus liberalitati et hunc Lich. in provincia lugduneniſi, praefertim in principatu Beugeſia, ab eo ipſo lectum, et alios plures rariores, etiam novos ejus regionis grate animo debeam.
- b. Particula alia naturali magnitudine, lacteo quaſi candore perſuſa.
- c. Ad lentem fragmen conſpectum, in quo vel ſcrobiculi nudi, vel verrucae iis immerſae facile adparent.
4. Varietas illa candidiſſima, quae *farinoſa* dicitur cel. Latourrette.
- d. Particula ejus lente conſpecta.

T A B U L A XII.

Fig. 5.

P A T E L L A R I A P E R E L L A.

Patellaria *Perella*, tartarea verrucosa albida; patellis concoloribus obtusis tumentibus.

Lichenoides leprosum tinctorium, scutellis lapidum cancri figura Dill. musc. 130. t. 18. f. 10.

Lichen *Perellus*, crustaceus albus, peltis concavis obtusis albidis Linn. syst. veg. 958. Syst. pl. 350. Leers, herb. 939. Hudf. angl. 2, 530. Lightf. scot. 814. Chlor. lugd. 35. Enum. lich. 55. t. 6. f. 2. (*Perelle* d'Auvergne, tinctoribus etiam vocatur Orseille d'Auvergne, Orseille de terre ou de montagne.)

Crusta tartarea crassa verrucosa, verrucis coalescentibus; diffracta albida, inter digitos contrita et madefacta rufescens. Patellae numerosae confertae, ab initio globosae depressae umbilicatae, a verrucis vix, nisi colore albidiore, discernendae; demum evolutae in majores patellas disco latiore, planiore non multum cavo praeditas; albido, in humida rufescente, margine insigni convexo tumido etiam albido cincta, tum vero officulorum, quae oculos cancrorum vocant, figura et colore. In adultioribus discus rugosus vel verrucosus, etiam magis excavatus, a plicato margine saepe plane oblitteratus. Ad lentem adparet crusta granosa, subrimosa, quae sensim versus marginem extenuatur, saepe in orbiculum; patellarum discus pulvere albo conspersus.

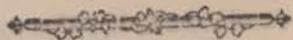
Lotus. Muris, petris et rupibus adnascitur, facie sua peculiari albida e longinquo conspicua.

Observatio. Alia synonyma, quam quae subjeci, consulto omisi. Videtur etiam nostra planta *tartareo* Lich. confusa. Omnes in eo consentiunt, Laccam caeruleam vulgo *Lakmuss* etiam ex hoc Lichene confici. Ipse cel. Ferber talem fabricam Amstelodami, vel tamen prope hanc civitatem extractam perlustravit, et vidit, hunc Lichenem (?) in arcis ligneis sub tecto aedificii cum urina, calcis aqua, calce exstincta et cineribus clavellatis tandiu macerari, donec caeruleus prodibat color, Lichene in pulvem resoluta. Exsiccatu molae singularis structurae committitur, per pannum fetaceum de novo humectatus exprimitur, et in variae formae modulis exsiccat. Novissimam et exquisitam vero enarrationem, de compositionis ac praeparationis modo, quo ad tinctoriam artem hoc Lichene in Gallia utuntur, in peculiari libello legimus, a cel. Amoureux conscripto*), secundo proemio ab Academia Lugdunensi ornato et ab ea typis evulgato (*Mémoires couronnées &c. sur l'utilité des Lichens. Second Mémoire 1787.*). Verba ejus gallico idiomate expressa sic sonant: ce Lichen n'est autre chose, qu'une croûte blanchâtre ou grise, portant de petits ecussions blancs. Il s'étend sur les rochers. On le trouve dans les montagnes de l'Auvergne, du Limousin, du Lyonnais, du Beaujolois et du Forez; tantôt sur les roches calcaires, et tantôt sur les masses de granite; il se plait principalement à l'exposition du nord. Cette plante est un objet de commerce pour les provinces de l'Au-

*) Recherches et expériences sur les divers Lichens, dont on peut faire usage en Médecine et dans les Arts. Mémoire à qui le second prix a été adjugé par l'Académie de Lyon, en 1786. Par M. Amoureux, fils, Doct. Med. en l'Université de Montpellier. p. 66.

vergne et du Limoufin. C'est à Saint - Flour principalement et à Limoges, qu'on la prépare. Il en fort aussi du Lyonnais, du Languedoc, de la Provence et du Rouffillon; on l'y apprête de même, et on y en consomme beaucoup. Comme ce Lichen est de ceux, qui sont lepreux et à écusson, ou sous forme de croûte, il n'a pas beaucoup de relief; il adhère fortement aux rochers; c'est son abondance, qui en rend la récolte plus facile. La croûte est cendrée, peu épaisse, et chagrinée à sa surface. On détache ce Lichen des pierres, en le raclant; il se brise alors; et ramassé en tas, il paroît être un mélange d'autant de terre, que de croûte végétale; il s'y trouve toujours beaucoup de parties étrangères, qui en augmentent le poids et en gâtent la qualité. On distingue dans le commerce deux sortes de Pérelle du pays, la blanche et la grise; cette différence dépend de sa maturité et de sa pureté. On préfère la grise. La préparation, qu'on lui fait subir, est fort simple, néanmoins elle change alors de nature et de nom. C'est une pâte molle, coulante et gluante, quand elle est récente; elle durcit et s'apierrit en séchant. On ne l'appelle plus qu' Orseille. A cet effet, on remplit à moitié une caisse oblongue de Perelle nettoyée et pulvérisée, de manière que cette drogue puisse être contenue tout d'un côté, et renversée ensuite de l'autre. Cette caisse se place dans un lieu frais, à la cave ou au cellier. La on l'humecte avec de l'urine fermentée, qu'on rend, si l'on veut, plus alcaline avec de la lessive ou de la chaux en substance, éteinte à l'air. On tourne et retourne cette pâte chaque fois, qu'on l'arrose, laissant pour cela toujours un côté libre pour la caisse. Quand la fermentation est assez établie, c'est à quoi on veille exactement, pour qu'il ne s'en-suive pas une putréfaction destructive, on retire cette pâte, devenue violette; on la met en pain, on la fait sécher assez, pour la rendre de garde

et d'un plus facile transport. C'est une opération de dix ou douze jours. Comme ce sont les alkalis volatils urinaires, qui développent, dans la Pérelle, la couleur rouge ou violette pourpre, qu'elle contient, et qui ne se manifesterait point sans cela, on pourroit faire, avec moins de dégoût, la préparation de cette pâte dans les écuries, en répandant les Lichens sur le sol nettoyé de litière, dont on les recouvriroit ensuite, en interposant une grosse toile entre les Lichens et la litière, et en arrosant le tout avec l'urine des bestiaux. Je pense, qu'en changeant aussi de procédé, c'est-à-dire, en employant d'autres liqueurs alcalines, ou des alkalis plus purs et plus développés, pour la macération de l'Orseille, on obtiendrait une pâte et des couleurs supérieures. On fait, que le savon est un composé d'huile ou de graisse et d'alkali; mais avec différentes d'huile et différents alkali, on fabrique des savons, qui ne se ressemblent point. Puisse cette réflexion faire éloigner de la routine les fabricans d'Orseille, et en faire désirer de meilleures par les Tenturiers! Il faut être prévenu, que dans le commerce, on distingue l'Orseille en pierre et l'Orseille pâte ou pain. La première doit être rapportée au Tournesol en pierre, qu'on fabrique en Hollande avec Fécule du *Ricinoides* Tourn. ou *Croton tinctorium* Linn.; et c'est très improprement, qu'on appelle l'Orseille, Tournesol en pâte. On distingue encore trois différentes Orseilles: celle des Canaries, celle de Hollande ou de Flandre, et celle de France. On verra ce que c'est que l'Orseille des Canaries dans l'article suivant (Lich. Roccella). Celle de Flandre ou de Hollande n'est autre chose, comme je l'ai dit, que le Tournesol, qu'on nomme aussi Orseille en pierre, et avec lequel on mêle souvent de la Pérelle. Enfin, l'Orseille de France est nôtre Perelle, préparée comme je viens de l'exposer. Je dois prévenir encore, pour éviter la confusion des noms,

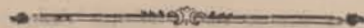
qu'il ne faut pas nommer le Lichen Perelle, la *Parelle*, qui est un des noms, qu'on donne à quelques espèces de Patiences: *Rumex Patientia*, *acutus*, *crispus* etc.

Explicatio Figurarum.

A rupe fragmen abscissum, in quo crusta orbiculatim expansa et patellae variae aetatis conspiciuntur.

a. Particula alia separatim.

b. Particula, in qua patellae vetustiores verrucosae, et margine fere oblitteratae. Haec ad naturalem colorem et magnitudinem. Patellae majores ubique a crusta exemptae adpositae.

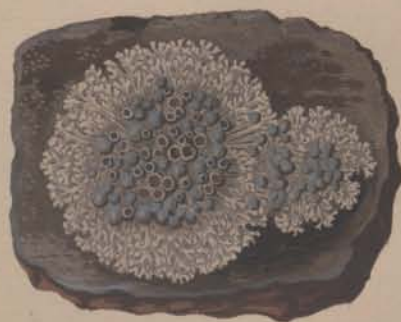
1.

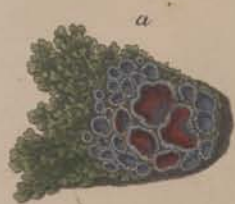
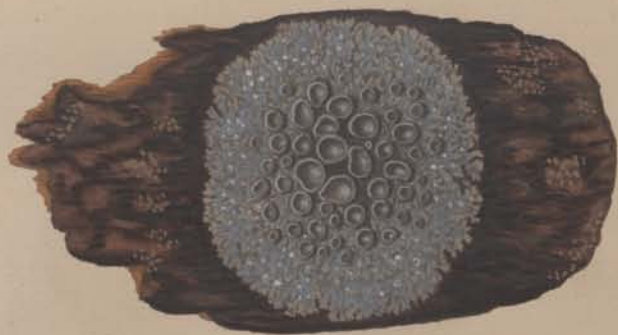
2.

1.

2.

Actin. Tel.

Cypripedium fluitans. 1783

1.

c

2.

Autor. Del.

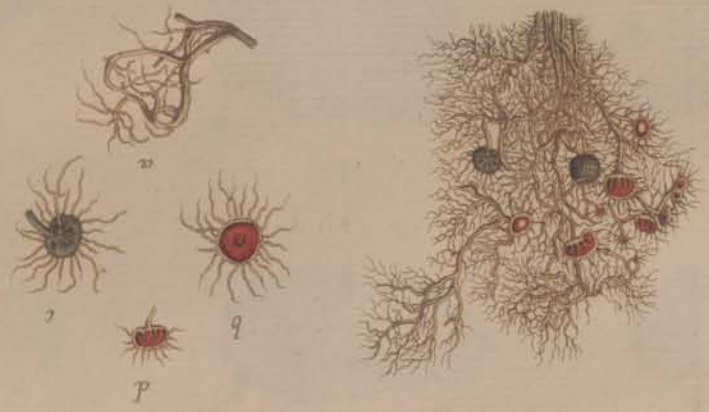
Cupis. Sculp. 1789

Capitulum foliosum 1773

Capitulum in Clavum jun. 1774

2.

I.

Strepus

Copula

Strombolium

Caprea fistula

Der
erhabenen Beförderin
des
Guten, Wahren, und Schönen,
nach
dem angestaunten Beyspiel

C A R L S

Ihres grossen Gemahls,

der

Durchlachtigsten Herzogin von Württemberg

F R A N C I S C A

in tiefster Ehrfurcht

gewidmet

von

Georg. Franc. Hoffmann.

T A B U L A XIII.

Fig. I.

PLATISMA PERFORATUM.

Platisma *perforatum*, foliaceum, subcoriaceum; margine ciliato; scutellis perforatis.

Lichenoides glaucum, foliorum laciniis crinitis Dill. musc. 149. t. 20. f. 42. 44.

Lichenoides foliis glaucis crinitis, scutellis amplis perforatis Dill. musc. 544. t. 82. f. 3.

Lichen *perforatus* Jacq. collect. I. 116. t. 3.

Ex descriptione Dillenii sicca planta faciem habet glaucam, at madefacta diversa apparet; nam folia minora et eorum margines in angustiores lacinias divisi, crinibus nigris terminati sunt. Ceterum folia subcaerulea sunt superne, in sicca cinerea, non aut parcissime lacunosa, inferne, quousque libera sunt, fulva laevia, qua vero adhaerent, nigra, rugosa, radicibus destituta, nisi media parte, qua arborum ramis adnascuntur. Farinam (sic pergit Dillenius) non observo in scutelliferis plantis, verum tubercula quaedam exilia, punctorum instar, foliis impressa. Est vero mihi exemplar foliis latioribus praeditum, scutellis destitutum, quorum margines crispis sunt et farinosi. Scutellae pediculis insident, e foliorum medio orientibus, parvae ab initio et integris marginibus praeditae, postea satis amplae et in lacinias fissae, in fundo plerumque, quod singulare est, perforatae, colore externe cum foliis eodem, interne in humida ex fusco virides, in sicca ex olivaceo fuscae. In Virginia et Pensylva-

nia quercubus adnascitur. De figura 44 ejusdem tabulae sequentia annotavit. Patellae amplae colore erant e nigro rubente interius, exterius cinereae, quo colore et folia superne praedita erant, inferne nigricabant, laevia ex segmentis angustis inordinato fitis conflata. Desunt mihi exemplaria, unde dubius haereo, an patellae pediculis infideant, hic vero locavi, quoniam affinem existimo speciei penultimae. Postquam haec scripta et figura aeri incisa esset exemplar nactus sum ex Pennsylvania, de quo vide in appendice et figuram meliorem tab. 82. (quam sequenti describit modo), Lichenoides n. 44 anno 1741 exemplaria e Pennsylvania et Virginia accepi, ex quibus didici, species illas 42 et 44 unam eandemque plantam esse et hanc ab illa saltem aetate differre, nempe illius plantam senescentem esse, in qua patellae ampliores, et minus cavae sunt, colore per vetustatem rubiginoso intus tinctae, pediculi, qui in illa 42 rotundiores, sunt foliorum productiones tubi instar congestae, in hac vero plani fiunt et latiores. Folia illius instar crinita, quorum partem inferiorem, quousque non adhaerent, per senium canescere observo; postquam nempe cuticula exterior, quae vel fulva, vel spadicea est, abscessit, et sunt mihi etiam exemplaria aliquot, in quibus scutellarum cuticula exterior abscessit, et membranam canam reliquit. Scutellae ab initio parvae sunt, non perforatae, quae, ubi majores factae, foramen in medio acquirunt, quod, prout illae increscunt, amplius fit: juniores et mediae magnitudinis scutellae magis cavae sunt, quam grandiores: illae extus laeves, hae rugosae observantur. Ceterum, figura illa 44 minus accurata est ad exemplar minus bonum et compressum, in quo ob folia subjacentia, scutellatum foramina non patebant, facta, in cujus locum meliorem hic (sub num. 3.) exhibeo. Quae cum ita sint, speciei 44 nomen deleatur, et speciei 42 nomen emendetur, prout titulus hujus 3 numeri habet. Ceterum foramina illa naturalia et huic speciei peculiaris sunt, eamque ab aliis nullo negotio et certo distinguunt. Haec Dillenius. Ad pleniorum hujus Lichenis historiam etiam cel. Jacquini descriptionem adjicere lubet. Pensyl-

vania, inquit, elegantis hujus Lichenis patria est. Coriaceus repens, lobatus, obtusus, glaber, supra cinerascens, subtus ater, praeterquam in extimis lobis aurantiacis, ad oras pilis atris ciliatus. Peltae sparsae, subinfundibuliformes, valde concavae, ore integerrimo vel rarius emarginato, perforatae, foris cinereae, intus fuscae. Singularissimum in hoc Lichene est, quod in locis, ubi peltae oriuntur, tota Lichenis substantia sic elevetur, ut dorsum Lichenis inverfi depressionibus infundibuliformibus refertum conspiciatur. Harum autem elevationum apex sponte rumpitur in os hians et rotundatum, quod basin peltae constituit, ut ita in omnibus peltis acui aut etiam in majoribus straminei intruso transitus pateat per transversum Lichenem. Eandem speciem hanc cum dilleniana esse ex Jacquini descriptione et figura itaque satis superque constat. Interea quum et ipse a Meerburgio, Lugd. batav. hortulano meritisimo, exemplaria viva ex Gronovii collectione obtinuerim, pauca etiam de iis dicam. Adscriptum est Schedulae ipsa manu Gronovii, cui satis speciosa exemplaria hujus Lichenis adglutinata sunt, Synonymon *Clayt.* n. 689.: Lichenoides Arboreum, verrucosum: foliis sinuatis marginibus fimbriatis, pilis nigricantibus obsitis, quorum suprema superficie albida, tuberculis pilosis interstincta, averfa vero pulla. Corticibus arborum vetustarum arcte adnascitur. Hoc Junipero die VIImo innascens inveni. Post multos annos haec specimina colorem ostendunt cinereum in ligneum hinc inde languentem etiam obscuriorem. Folia, si excipias, quod chartae adglutinata sint, plana expansa, rotunde lobata, vel in aliis varie laciniata et divisa, praemorsa quasi, margine nigris exstantibus ciliis, plerumque furcatis, undique obsita. Inferne quousque libera sunt folia, colorem ostendunt alutaceum, ligneum, diutius in aqua macerata, fulvum vel aurantiacum hinc inde iterum acquirebant; ceterum glabra sunt, subtilissime rugosa, et nigra pellicula versus medium cespitem obducta. Facies vtraque ad marginem nigris punctis adspersa. Centrum cespitis plicatum, scutellis late occupatum, fuscis, rubris, in humido

livefcentibus cum virore admixto, ab initio cylindris denfe fupatis non abfimiles funt; pleraeque in media parte perforatae, fenfim explicantur in fatis amplas patellas, duplici margine, oblinitas; extus colore frondis in pedunculum fcutellae convoluti. Non omnibus vero fcutellis tranfitus ad pedunculum patet. Natura Lichenis fubcoriacea tenax, intus albida.

Locus. Habitat in Penfylvania et Virginia, (Suecia?) Quercubus vel Junipero adnafci folet.

Obfervatio. Lichen *cylindricus* Linnaei, in amoenit. acad. vol. II. 264. et in decima ed. Syft. Nat. inter foliaceos locatus, quoad citatam Dillenii figuram, hujus loci omnino effe videtur, male poftea cum probofcideo, umbilicato Lichene, alieniffimo confufus. Qualis fit ejusdem nominis fcopoliana planta, ignoro. Platifma a πλατύνω dilato, late diduco, dictum. Quoniam nempe hujus generis Lichenes in frondem latam et foliofam expansi, vel depressi vel magis erecti crefcunt, ita ut pleraeque illae species antehac lichenoideae vel coralloideae vel pulmonariae dictae, fub hac denominatione comprehendi poffint. Omnes enim foliacei et corniculati compreffa Lichenes infeparabili nexu inter fe cohaerent, et fcutellas ad oras vel in fuperficie frondis gerunt.

Explicatio Figurarum.

Planta naturali magnitudine ad Jacquini delineationem adumbrata, cui a pictore color, qualem in aqua veluti revivifcens offerebat, datus eft.

a. Particula frondis ab inferiori nigricante facie confpecta.

T A B U L A XIII.

Fig. 2.

PLATISMA AMPULLACEUM.

Platifma *ampullaceum*, foliaceum lobatum crenatum; fcutellis amplis veficulofis.

Lichenoides tinctorium glabrum veficulofum Dill. mufc. 188. t. 24. f. 82.

Lichen *ampullaceus*, foliaceus planiusculus lobatus crenatus, peltis globofis inflatis Linn. Syft. veget. 14. 960. Sp. pl. 1613. Syft. pl. 538. Hudf. angl. 2. 542. Chlor. Lugd. 36. Jacq. Collect. 1. 117. t. 4. f. 3. c.

Folia, quam vulgaris Lichenis saxatilis, latiora funt, non in lacinias anguftas et oblongas, fed in latas et breves, crebro crenatas divifa, tenuia, utrinque glabra et pilis feu cirris deftituta, altera parte fubfufca, altera ex purpureo nigricante, quorum bafi et marginibus etiam fcutellae adnafcuntur pro plantae ratione magnae, veficulofae, glabrae, foramine in fummo parvo praeditae, multis rugis inaequales, cinerei extus, intus obfcure purpurei coloris.

Locus. Rich. Richardson in pascuis montanis, Emmot-Pafture dictis prope Coln in Lancaftrenfi comitatu invenit raram et elegantem hanc speciem, petris adnafcentem.

Observatio. Quum ipse raram ac ancipitem plantam obtinere non potuerim, descriptionem ejus a Dillenio factam adjeci.

Explicatio Figurarum.

- a. Delinatio hujus Lichenis ad unicum quod in herbario Muscorum Dilleniano exemplar est, a Jacquino concinnata, color qualem in aqua veluti reviviscens offerebat.
- b. Dillenii hujus Lichenis adumbrationes.

T A B U L A XIV.

Fig. 1.

PLATISMA SEPINCOLA.

Platisma sepincola, foliaceum suberectum, laciniatum, castaneum; scutellis concoloribus.

Lichen sepincola, foliaceus, ascendens, laciniatus, subcrenulatus, glaber, superne castaneus, inferne lacunofus radicans; scutellis subterminalibus, planis, adnatis, castaneis; margine obsolete, rugoso crenulato Ehrh. Beitr. 2. 95.

Lichen sepincola; foliaceus imbricatus, laciniatus, ascendens, castaneus; scutellis concoloribus Eñum. Lich. 102. t. 17. f. 1. Hedwig, Stirp. crypt. vol. II. fasc. 1. 8. t. 2.

Cespitosus tenuis foliiformis truncus, varie et acute laciniatus, crenulatus, in pulvillum ex scutellarum copia saepe connexus. Superne in lineas rugosus, ceterum glaber, inferne pallidior et in trunculis medioeriter lacunatus. Colore aut castaneo in sicco et fragili natura, aut ex olivaceo virescenti in humido, mollis, tenax. Scutellae numerosae, lenissime concavae, saepius planae, aliquando convexae; concolores, margine saturatius colorato, laevi rugosoque, crenulato. Ubi convexa est scutella, inferior superficies in foveolam depressa, nigri puncti vetustate profundius fusci, intra substantiam, quae vasculosa alba, delitescens, per superficiem frondis sparsi ex observatione cel. Hedwig flores masculi dicuntur. Semina perexigua fusca, intra thecam, operi filamentoso striato connato, disco scutellae immersam, latent.

Locus. Sepimentis, virgultis, arboribus et lapidibus increfcere confuevit. Upfaliae prima vice 1773. a cl. Ehrharto, deinde etiam Hannoverae, in Hercynia, Hollandia, Lipfiae a cel. Hedwig, Erlangae a me variis locis, collecta.

Explicatio Figurarum.

Planta naturali magnitudine et recens depicta.

- a.* Trunculus cum terminalibus scutellis, naturali paulo major figura.
b. Cespes scutellarum penitus frondem obtegentium.

T A B U L A XIV.

Fig. 2.

PATELLARIA ALBO-CAERULESCENS.

Patellaria albo-caerulescens, calcaria; patellis albo-caerulescentibus, nigro-marginatis.

Lichen *albo-caerulescens* Jacq. Collect. II. 184. t. 15. f. 1.

Crusta late effusa, ultra semilineam vix crassa, calcareae indolis, in superficie leprosa cohaerens, impalpabilis, arctissime saxo adnata; coloris in ficitate lactei, denique incani. Patellae copiosae, hinc inde confertae lentiformes, planiusculae sessiles, aut levissime de crusta eminentes, orbiculares; colore ex schisteo caerulescenti, cinereo, margine tenui nigro cinctae. Aqua irrigata, ex cinereo in virescentem tendit color, patellarum magis schisteus, marginis ater fit.

Locus. Frequens occurrit in saxis lapidibusque regionis montosae. Primo f. rev. Abbas a Wulfen inter plantas Carinthiae indigenas observavit, et mecum pro sua humanitate benevole communicavit.

Explicatio Figurarum.

Speciosum exemplar transumptum ex collect. l. c.

- a.* Lapidis fragmen ad naturam simul cum increfcente Lichene pictum.
b. Particula ad lentem modice augentem conspecta.

T A B U L A XV.

Fig. 1.

VERRUCARIA PURPURASCENS.

Verrucaria *purpurascens*, tenuissima lacte purpurea, lineis sanguineis terminata; verrucis immerfis concoloribus.

Lichen *marmoreus* Jacq. Collect. II. t. 13. f. 1. Scop. carn. 2. 1379.

Cruſta vix niſi colore ſuo elegantiffimo conſpicua, late diſfuſa in inſulas coloris vivide roſei, in kermefinum praefertim humectata cruſta tendentis, quae per cinereum lapidem longe lateque regnant; plerumque lineis ſerpentinis altioris coloris vero terminantur; etiam maculas ſubcarneas pallentes efformant. Hae accuratius inſpectae, praeter frequentiffimas ſcrobis in lapide excavatas, ſtigmata alia permulta ſanguinea, ſparſa vel acervata, oſtendunt, quibus, lente vitrea adhibita, inſidentes verrucas convexas, ſaturatiſſimi ſanguinei et floridi coloris, obſervabis; circuli a lapide eas ſubliniunt.

Locus. Per Carinthiae rupes calcarias ſ. rev. a Wulfen, ad rupes marmoreas Delphinatus cel. Latourrette.

Obſervatio. Colore plus minusve purpuracente vel roſeo occurrit. Exemplar fere coccineo colore, praefertim ſi aqua aut oris halitu irrigatur,

debeo liberalitati cel. Latourrette, cujus etiam picturam adjeci tabulae ſequentis faſciculi. In hoc obſervo ſtigmata et excavationes ſubtiliores ac in illa planta, quam a ſ. rev. Wulfen accepi.

Explicatio Figurarum.

Figuram admodum elegantem collect. Jacq. inſertam repetii, eique figuram propriam

a. Lichenis ad lentem obſervati modice augmentem addidi.

T A B U L A XV.

Fig. 2.

V E R R U C A R I A A L B O - A T R A .

Verrucaria *albo-atra*, leprosa alba; verrucis nigris.

Lichen *albo-ater*, leprosus albus, tuberculis nigricantibus Enum. Lich. 30.

Crusta non crassa, a rimoso cortice, quem obducit, inaequalis, leprosa; in ficitate candida, minus conspicua et subcinerea, si aqua irrigatur, albore demum ex ficitate iterum redeunte. Verrucae copiosissimae, nigricantes, tenui farina quasi pruina obductae, exin color ac si caerulei quid admixtum esset; irrigatae statim nigrescunt iterum. Ad vitream lentem crusta ex parvis glebulis componitur, quarum permultae margine albido crassiore sublinitae, qui sensim tenuior fit, verruca in parvam scutellam, demum in convexum tuberculum adolescente, margine obsoleto. Per senium crusta sensim evanescit, et nudas verrucas atras relinquit.

Locus. Cortici inhabitat arborum rimoso.

Explicatio Figurarum.

Corticis rimosi crustula, cui numerosae nigrae verrucae insident. Vetusior.

a. Particula e crustula albilissima, qualis in ficitate esse solet. Junior.

b. Ad vitream lentem conspecta, et

c. alia junioris Lichenis particula, ex cujus crusta tubercula margine e crusta crassiori cincta propullulant, convexis quibusdam aliis, quae in priori adhuc tenui cinguntur margine.

T A B U L A XVI.

Fig. 1.

P S O R A M U R A L I S .

Pfora muralis, subfoliacea adpressa; foliolis lobato-multifidis; scutellis in centro congestis.

Lichen *muralis*, imbricatus flavo-virescens, scutellis concoloribus demum lutescentibus, margine pallido Schreb. spicil. 130. Enum. lich. 64. t. II. f. I.

Lichen *ochroleucus*, Jacq. Collect. II. 192. t. 13. f. 4. a.

In circulum expansa, margine subfoliacea: foliolis adpressis congestis, saxo vel ligno tenaciter adglutinatis, angustis, in lacinias divisis, apice crenatis, vel bi-seu trifidis, rotundatis saepius depressis. Scutellae copiosissimae in centro cespitis congestae, quem pene totum efficiunt, saepius pulvillum efformant, vel in media crusta deficiunt; figura et colore pro aetate mutabili; planae vel subconvexae, ex cinereo virides, lutescentes, ochroleucae, rufescentes, subfuscae, margine tenui pallidioribus cinctae. Color totius plantae junioris et madefactae magis virescens, per aetatem et ficitatem magis cinereus, fordidus, ex ochreo lutescens esse solet. Natura sicca friabilis.

Locus. Vulgaris planta in tectorum tegulis, parietibus, muris, rupibus, in schisto, in lapide sabuloso, asseribus trabibusque putridis adnasci solet.

Explicatio Figurarum.

Sicca depingitur rosula naturali facie.

a. Foliola separatim picta, scutellis margine subcrenulatis,

b. vel integris.

c. Foliolum apice trifidum.

T A B U L A XVI.

Fig. 2.

SQUAMARIA CENTRIFUGA.

Squamaria *centrifuga*, foliis subimbricatis, multifidis viridantibus; scutellis rufo-fuscis.

Lichen *centrifugus*, *imbricatus*. foliis obsolete multifidis laevibus flavescens (albidis) centrifugis; scutellis rufo-fuscis Linn. Syft. nat. 720. Syft. veg. 958. Sp. pl. 1609. Fl. fucc. 1045. Syft. pl. 531. Schreb. spic. 1125. Weis, 54. Leers, herb. 940. Gunn. norv. 568. Pollich, palat. 1097. Lightf. scot. 814. Hudf. angl. 530. Retz. prodr. 1345. Hagen, Lich. 67. Leyf. hal. 1138. Enum. lich. 78. t. 10. f. 3. Wild. berol. prodr. 1016. &c.

Lichen fronde semipinnata, rotunde lobata, crasse villosa, scutellis peramplis Hall. hist. 2015.

Lichenoides imbricatum viridans, scutellis badiis Dill. musc. 180. t. 24. f. 75. a. b. minus bon.

E foliis plurimis parvis, in orbem expansis, constat, quorum ea, quae interiorius haerent, exterioribus minora sunt, imbricata, per ambitum eleganter crenata et quasi crispa, multifida, ultimo saepius deflexa. Color foliolorum apud nos subviridis cum glaucescencia (stahlgrün), vel si lignis adnascantur magis ex viridi flavescens. Puncta nigra permulta iis immersa, praeter ea frequenter reperitur insignis proventus cylindrorum, ad lentem ramosi, subovati stipitati, olivaceo oculo muniti, dense stipatorum, quibus undique aspera redditur superficies. Interne folia sunt vel fusca vel nigra cirris brevibus sed nequiter adglutinata. Scutellae pro foliorum ratione, satis amplae, in centrum cespitis congestae, rotundae, demum patulae, planae et irregulares, foris cum

foliis colore, intus rufo-fuscae, saepius cum admixto virore, etiam nigricantes. Est etiam ubi in eodem centro foliola elevata magna copia congeruntur, sed id ipsum, quod centro deficiant, iis cum multis aliis Lichenibus commune est.

Locus. Saxis grandioribus, etiam asseribus trabibusque apud nos adnascentem observavi.

Observatio. Lichenem foliis planis multifidis obtusis, laciniis linearibus, calicibus concavis Linn. flor. Lapp. 343. t. II. f. 2. a nostra diversum esse, quisque facile ex figura et descriptione ejus perspiciet, nisi plantae in boreali regione eodem, ut multis animalibus accidit, modo coloris diversitatem exuant et cum albedine commutent. Saltem habeo ex Suecia specimina pallidiora, et substantia foliorum crassior est, neque superficies hirsuta ex illis cylindris.

Explicatio Figurarum.

Hujus Lichenis rosaceae expansus cespes, uti apud nos crescere et non raro occurrere, color qualis in sicco esse solet.

a. Lobulus foliosus.

b, c. Cylindri illi dense stipati, naturali et aucta magnitudine.

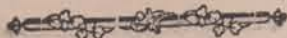

 T A B U L A XVII.

Fig. 1.

VERRUCARIA RUFESCENS.

Verrucaria rufescens, leprosa subcinerea, verrucis rufescentibus rotundis.

Verrucaria rufescens, leprosa, tuberculis rufescentibus *Obf. bot. 49.*

Cruſta niſi colore nigricante vix diſtinguenda, quo hinc inde per rupes maculas effermat irregulares. Verrucae aciculae capitis magnitudinem rarius ſuperantes, ſparſim per cruſtam ſeſſiles rotundae, colore eleganter ruſo vel fulvo. Subſtantia intus pallida, lapidea.

Locus. In rupibus calcareis montis noſtri Streitberg occurrebat.

Explicatio Figurarum.

Lapidis glebula, cum multis verrucis naturali forma ac colore pictis.

a. Verruca ad lentem auſta a ſuperiori facie;

b. Alia decuſſa baſi ſua, ab inferiori ſpectata.

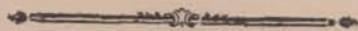
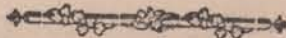

 T A B U L A XVII.

Fig. 2.

PATELLARIA RUBRA.

Patellaria rubra, cruſtacea, albida, patellis rubris albido-crenatis.

Lichen pallidus, cruſtaceus albicans ſcutellis pallide rubris, margine albo crenato *Enum. Lich. 50 t. 5. f. 2.*

Cruſta inaequali craſſitie ex glebulis minutis, vel farina calcariae indolis conſtata albiffima, ſenſcens ſubcinerea. Patellae, quae juniores albida granula exiguo foramine praedita, diſcum habent pallide carneum, rubrum, colore fabrilis rubricae, margine albido ſatis craſſo a verrucis ſaepeius crenulato, cinctum. Ceterum vel ſparſae vel conſertiffimae proveniunt, cruſta denique penitus obſcurata.

Locus. In arborum corticibus rimofis, ad ligna ſicca ſepium ex aſſeribus factarum, rarius in cavis muris.

Obſervatio. Vulgo a *L. ſubſuſco* non fuit diſtineta haec ſpecies, nec alia ei niſi incerta ſynonyma competunt.

Explicatio Figurarum.

a, b, c. Patellae vario ſitu naturali magnitudine, inſidente una cruſtae particula, mole auſtiori picta.

—•••••—

T A B U L A XVII.

Fig. 3.

P S O R A S A X I C O L A.

Psora saxicola, subfoliacea calcarea; foliolis adpressis pulposis angustis flavis; scutellis concoloribus.

Lichen *murorum*, crustaceus imbricatus, foliis pulposis angustis luteis; scutellis concoloribus Enum. Lich. 63. t. 9. f. 2.
Lichen candelaris Jacq. collect. III. p. 124. tab. 6. fig. 1.

Crusta late effusa (in tectorum tegulis saepius palmaris) satis crassa, flava, subinde illa orbiculatim expanditur. Porro in foliola abit rugosa, oris divisus et ita lapidi adglutinatis, ut separari vix possint. Ceterum pulposa et obtuse lobata foliola, demum in pulverem efflorescunt et confluunt. Scutellae confertae, numerosae, concolores, marginatae demum convexae et pulverulentae. Color ex flavo fit altior in scutellis saepius aurantiacus vel croceus, irrigata planta virescens, tamen praedominante flavo, ita ut rupes de longinquo luteae appareant. Natura friabilis, intus albida, per senium undique fere pulverulenta.

Locus. Vulgaris Lichen ad muros et saxa, etiam in tectorum tegulis, in schisto et rupe. Immixtae frequenter sunt vicinae species L. parietinus et candelarius.

Explicatio Figurarum.

Saxi fragmen, cui innascuntur parvus et alius major orbiculus, nativa magnitudine.

a. Alius coloris paulo saturatoris, in schisti lamella.

b. Ramulus foliosus cum paucis scutellis ad lentem vitream conspectus.

—•••••—

—•••••—

T A B U L A XVII.

Fig. 4.

V E R R U C A R I A A T R O - V I R E N S.

Verrucaria atro-virens, leprosa; verrucis atro-virentibus.

Lichen *atro-virens*, leprosus viridis margine tuberculisque atris Linn. Syst. veg. 957.

Lichen *atro-virens*, leprosus ater, tuberculis viridibus confertis Sp. pl. 1607. Fl. fuc. 1062. Retz. prodr. 1316. Hudf. angl. 2. 525.

Obiter inspecta crusta vix discernenda, inseparabilis nigricans, permultis tenuissimis flaventibus punctis conspersa; accuratius vero et per lentem conspecta, fit flavis plerumque rotundis vel polygoniis planis particulis, inter quas non solum sparguntur nigrae depressae verrucae, sed etiam cuicumque particulae flavae adnascitur nigricans verruca, ovalis, difformis.

Locus. In Europae rupibus. Lichenem a cl. Ehrharto Upsaliae lectum debeo humanissimo viro, innascentem Lapidi fucis *Gråsten* dicto, spatioso. Crustam tenuem observo ultimo in filamenta, ad lentem modo visibilia, educi, aliorumque Lichenum primordia immisceri.

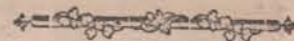

Observatio. A geographico differt noster sparsis et minutissimis particulis, neque in lineolas continuatis.

Explicatio Figurarum.

Naturalis lapidis color ac magnitudo, cui Lichen noster inhabitat.

a. Particula ad lentem observata.

T A B U L A XVIII.

Fig. 1—2.

PLATISMA FRAXINEUM.

Platisma *fraxineum*, foliaceum erectum rugosum, reticulatum; scutellis creberrimis pedunculatis.

Lichen *fraxineus*, foliaceus erectus oblongus lanceolatus sublaciniatus lacunofus glaber, scutellis subpedunculatis Linn. Syst. veg. 960. Sp. pl. 1614. Syst. p. 540. Fl. suec. 1091. Gunn. norv. 577. Schreb. spicil. 862. Weis, crypt. 72. Leers, herb. 964. Neck. meth. 105. Scop. carn. 2. 1383. Retz. prodr. 1362. Hudf. angl. 2. 541. Lamarck, franc. 83. Lighth. scot. 835. Hagen, lich. 96. Leyf. hal. 2. 1150. Wild. prodr. 1027. &c.

Musco-fungus quernus latifolius cinereus Morif. hist. 634. S. 15. t. 7. f. 14. 3. 4. med.

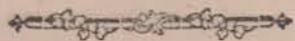
Lichen pulmonarius cinereus mollior in amplas lacinias divisus Tournef. instit. 549. t. 325 a, b. bon.

Lichen pulmonarius rufescens, durior, in amplas lacinias divisus Mich. 74. t. 36. f. 1. operof.

Lichenoides longifolium, rugosum, rigidum Dill. musc. 165. t. 22. f. 59. melior.

Lichen utrinque lacunatus, fronde latissima, scutellis creberrimis Hall. hist. 1985.

Varia est amplitudine ab unciali ad sex usque uncias extensa, difformis, utrinque lacunatus, rugoso-reticulatus. Iuniorum plantarum folia, breviora angustiora lanceolata, parcius rugosa. Non multum ramosa tota planta, ex communi basi in plura segmenta divisa, saepius latere in angustissimas lacinias, ultimo in breves difformes acuminatos corniculos. Mollia in humido fiunt,

ubi sicca sunt rigescunt, expallescent. Color in utraque facie e glauco vire-
scens, dilute cinereus, per aetatem flavescens. Non alius frequentiores scu-
tellas profert, in utroque plano et ad marginem, etiam terminales. In prin-
cipio verrucarum similes, sensim expanduntur, rotundae cavae, pedunculo e
foliorum substantia praeditae, exterius folio concolores et rugosae, interius
pallidiore fusco seu carneo colore, disco etiam rugoso. Substantia tenax.

Locus. Frequens est in sylvis montanis Germaniae, Galliae et Angliae,
Fraxino non solum, sed Quercubus plerumque adnascitur.

Explicatio Figurarum.

1. Lichenis frondem sistit scutellis peramplis.
2. Aliam varie divisam, naturali ac recens depicta forma.

2.

Dill. musc. t. 22. f. 3.

Dill. musc. t. 20. f. 42. B.

Dill. musc. t. 20. f. 42. A.

Dill. musc. t. 20. f. 44.

Auter. Del.

Capeau. Sculp. 1784.

Stamm et Autor Del.

Capriensis 1790.

1.

2.

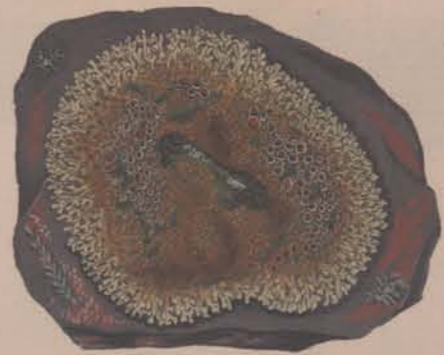

b

c

1.

2.

Ant. Del.

Caprea. fructus 1750.

1.

2.

3.

4.

1.

2.

Autor Del.

Caprea sculptor. 1794

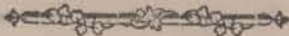
Dem
erhabenen und grossen Beförderer
der
Wissenschaften
ALEXANDER

durchlachtigsten Marggrafen zu Brandenburg

unterthänigt gewidmet

von

Georg Franc. Hoffmann.

 T A B U L A XIX.

Fig. 1.

VERRUCARIA CONFLUENS.

Verrucaria *confluens*, tartarea subcinerea; verrucis nigris
 impressis confluentibus.

Lichen *confluens* Web. spicil. 180. t. 1. f. 2. Dickf. Fasc. 9.

Lichen *calcareus* γ . *confluens* Chlor. lugd. 34.

Crusta tartarea subcinerea, lineam et ultra crassa, late effusa, rimosa; diffracta albida. Verrucae aterrimae in crustam coalescentes inque naturam Lichenis impressae, quod diffracta crusta optime conspicitur. Prima aetate punctum vel aequabilem maculam efformant, sensim modice tument insigniores sunt ad lentis magnitudinem, irregulares, demum confluentes, adeo saepius confertae, ut totam crustam obscurent. Accuratius inspectae marginem tenuem a crusta accipiunt eaque concolorem; discus sicca planta nitet subrimosus, inaequalis fit madefactus, diffractus aterrimus. Etiam varietates quaedam occurrunt subrugosa magis et rimosa crusta, quae saepius tessellata, ad lentem quasi foveis excavata, ut in facie variolosa, observantur, praesertim in siccitate, verrucis proprio margine instructis, revera tamen non a priori diffentiunt.

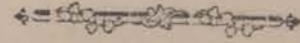

Locus. Vulgaris in faxis et rupibus montis Bruçteri, circa Andreasberg, ubi cl. Salzwedel legit, mihiq̃e benigne communicavit. Etiam habeo a cel. Latourrette circa Lugdunum gallorum ad montes pagi Bello-jocensis lectam. In rupibus Angliae, in Scotia collegit cel. D. I. E. Smith.

Explicatio Figurarum.

Naturali magnitudine ac forma depicta sicca planta ex monte Andreasberg.

- a. Crustae fragmen ad lentem modice augmentem.
- b. Varietas illa variolosa, cujus
- c. particula accuratius ad lentem observatur.
- d. Varietas alia a cel. Latourrette communicata minoribus ac confluentibus verrucis.

T A B U L A XIX.

Fig. 2.

P A T E L L A R I A S I L A C E A.

Patellaria silacea, tartarea silacea; patellis nigris in papillam elevatis.

Lichen *Oederi*, var. γ . Web. spicil. 183.

Crusta ad semilineam crassa, tartarea, sicca rimosa, in areolas deliscens, ex ochreo rufescens, ad colorem croci martis accedit. Patellae frequentes, hinc inde confertae, crustae adpressae, ex Schisti colore nigrae; tenui margine cinctae; in humido nitentes, ex siccitate omnis nitoris expertes, complanatae, donec vel per aetatem, vel humore irrigatae se efferunt et in mamillam abeunt convexam, quae accuratius inspecta papillam in centro gerit perforatam.

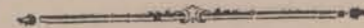
Locus. Innascitur Schisti rupibus montis Bruçteri, non infrequens prope Andreasberg, unde etiam depictum specimen a cl. Salzwedel collectum habeo.

Explicatio Figurarum.

Fragmen lapidis penitus Lichenis crusta obductum.

- a. Particula ejus ad lentem inspecta.

Fig. 3. Sistit Lichenis purpurascens varietatem illam ad rupes marmoreas Delphinatus occurrentem, serobiculis tenuissimis excavatam, coloris vivide rosei in kermesinum tendentis, quam cel. Latourrette pro sua in me liberalitate debeo.

T A B U L A XIX.

Fig. 4.

VERRUCARIA DENDRITICA.

Verrucaria dendritica, crustacea nigrescens dendritica; verrucis concoloribus.

De polita Crystalli superficie crusta inseparabilis verrucosa efflorescit, eamque exasperat, ultimo in filamenta super Crystallos educta, eleganter in ramulos quasi parva arbuscula divisa, quae nigricantibus seu plumbeis dendritis non dissimiles sunt, quod etiam aliis crustaceis Lichenibus fieri consuevit, politae ac durae superficiei innascentibus. Intra Crystallorum recessus nidulantur confertae parvae verrucae, aequae nigricantes sed cum aliquo virore, ad lentem vitream quasi exiguo foramine pertusae vel excavatae, vel integerrimae observantur.

Locus. Crystallo quarzofae adnascitur et elegantes super eam dendritas exhibet. Depictum exemplar e montibus foresiacis etiam debeo liberalitati cel. Latourrette.

Observatio. Originem ex regno vegetabili natura evincit crustae et verrucarum fabrica: prior humectata emollefcit et deglubi potest, posteriores, quae Crystallum obscurant, dissectae, consimilem aliis verrucis structuram filamentosam ostendunt. Etiam aliorum Lichenum primordia Crystallo inspersa observabis.

Explicatio Figurae.

Exemplar Crystalli naturali magnitudine pictum,
a. ejusque partem sistit ad lentem spectatam.

T A B U L A XX.

Fig. 1.

PATELLARIA FLAVOVIRESCENS.

Patellaria flavovirescens, crustacea, flavovirescens; patellis ochroleucis flavo marginatis.

Lichen flavovirescens, Jacq. coll. II. 230 t. 13. f. 4. b.

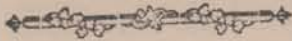
Crusta aquose ex flavo virescens crassiuscula tartarea glebosa, late per saxa diffusa, iisque tenaciter adhaerens. Patellae confertissimae iniquae figurae, discus ex ochreo luteus, sordidi coloris, desiccatione pallidior, convexus, margo tenuis subcrenulatus flavescens.

Locus. Nudis in rupibus carinthiacis; s. rev. a Wulfen dictis locis prope Schmalzberge invenit raram speciem, et in Collectaneis l. c. depingi curavit, mihiq. pro sua, qua abundat in me, liberalitate cum multis aliis rarioribus Lichenibus benevole misit.

Explicatio Figurae.

Lapidis fragmen, cui innascitur Lichen, naturali magnitudine ac colore delineatus.

a. Particula, in qua per lentem melius patellarum crenae, saepius oblitteratae conspici queant.

 TABULA XX.

Fig. 2.

VERRUCARIA OCELLATA.

Verrucaria ocellata, tartarea cinerea tessellata; verrucis ocellatis nigris.

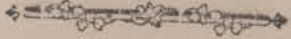
Crusta late saxum tegit etiam ad pedis diametrum, satis crassa, tessellatim rimosa praesertim sicca, cinerea etiam diffracta, dilutior madefacta, rimis confluentibus. Verrucae intra polygonias areas numerosae, nigrae aquabiles in naturam crustae impressae rotundae, marginem a crusta accipiunt tumens, de quo maturae se efferunt verrucae, et modice tument, non raro areolis de crusta etiam eminentibus.

Locus. Elegans haec species et distincta a consanguineis: scruposo confluyente, aliisque Lichenibus, primo nascentem obtinui e montosis nostris regionibus prope Streitberg.

Explicatio Figurae.

Saxum marmoreum crusta penitus obductum.

a. Semote ad lentem picta ejus particula.

 TABULA XXI.

Fig. 1.

PATELLARIA MUSCORUM.

Patellaria Muscorum, crustacea verrucosa, subfoliacea albida; patellis immerfis lividis.

Lichen Muscorum, Enum. lich. 41.

Crusta pulverulenta cohaerens, granulosa muscis instrata, eorumque inaequalitates sequitur; denique subfoliosa, vel in medio cespite imbricata, undosa, alterne altior et depressior. Color calcis ad instar saepius caerulei quid vel fordide lutescentis admixtum habet; ex cinereo albescit etiam, vel plane cinereus est. Patellae juveniles granulosa exiguu livefcenti foramine apertae, fiunt planae disco sensim expanso, nigrescente, margine resecto quasi, quem a crusta accipiunt exteriorem, eaque concolorem, cinctae; tumque in pulpam crassiusculae crustae veluti impressae, parum ultra eam elevantur. Natura sicca et friabilis, semilineam circiter crassa.

Locus. Crescit in terra muscis plerumque substratis; in variis Germaniae ac Helvetiae etiam Galliae montosis, siccis locis. Pyxidati Lichenes invicem implexi saepius obiter inspicientis oculos seducere possunt.

Observatio. Permulta cum Lich. scruposo communia habet, quare ob summam adfinitatem ab eo olim separare nolui. Sed locus natalis, supra muscos continuo enim crescit, crustacea mollior non tartarea naturae compages,

Fasciculus IV.

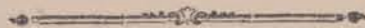
Bb

quae in foliola abit undosa varie laciniata, speciei diversitatem, ut suspicor, confirmant. Deleatur igitur ad priorem Lichenem terrestris natalis locus, quum rupibus solummodo adnascatur. Lichen muscorum Weberi revera a nostro differt.

Explicatio Figurarum.

- a. Cespes juvenilis plantae.
 b. Crusta lutescens hinc inde et angustioribus foliolis veluti confiata.
 c. Aetate provectior crusta undosa, subfoliacea, cujus
 d. particula extensiori magnitudine pingitur.
 e, f. Varietas imbricato-foliacea: foliolis ex junioribus scutellis punctatis; colore subcinereo. Misit cel. Latourrette.

T A B U L A XXI.

Fig. 2.

PATELLARIA UPSALIENSIS.

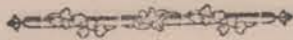
Patellaria upsaliensis, crusta ex alienis composita foliolis, verrucosa albida, patellae concolores punctatae.

Lichen upsaliensis, crustaceus foliolis subulatis striatis Linn. syst. veg. 958. Fl. suec. 2, 1073. Fl. norv. 562. Retz. prodr. 1344. Dickf. fasc. 12. t. 2. f. 7.

Patellaria Phytophyl. Ehrh. 20.

Lichen upsaliensis, Enum. Lich. 56. t. 7. f. 1.

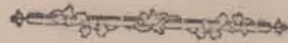
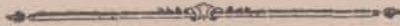
Singulari plantae crusta est nivea cum subcaeruleo vel flavente colore, qualis in lacte est. Haec undique investit foliola tenuissimorum graminum, vel muscorum; in medio cespite granulosa, monticulosa, in extremo laxior, ex setis prostratis inaequalibus, coalitis fragilissimis, quae per alborem crustae pellucent. Patellae in centro cespitis frequentes, confertae, juniores, globosae, umbilicatae, Perello tum temporis valde similes, a crusta albida, colore saturatori, levissime flavente, qualis in cremore lactis esse solet, discernendae; sensim vero explicatus discus scaber, hinc inde rimosus, inaequaliter convexus, undique vero punctatus fit, marginemque obtusum antea et crassum, nunc accipit tenuiorem, coloris ejusdem cum crusta, vel albidioris. Infident etiam sparsim et solitariae patellae foliolis illis alienis.

Locus. In summis campi polonici jugis primum lecta Upsaliae. Provenit etiam in Germania, locis montosis, nec non in Angliae rupibus et faxis.

Explicatio Figurarum.

- a. Cespes Lichenis juvenilis, naturali forma ac colore exhibetur.
- b. Particula crustae ad lentem observata.
- c. Aetate provectior crusta.
- d. Patellae extensiori forma pictae, ad lentem modice augmentem. Color figurarum qualis in siccitate esse solet.

T A B U L A XXII.

Fig. 1—4.

VERRUCARIA CONTORTA.

Verrucaria contorta, tartarea albida; verrucis spiraliter contortis.

Lichen *rupicola*, leprosus albidus, tuberculis albidis, spiraliter marginatis Enum. Lich. 23. t. 6. f. 3.

Crusta si adest, lacteo saepe candore, vel subcinerea, admodum tenuis, ex hac verrucae confertim emergunt, quarum aliae crasso margine contorto vel duplicato cinguntur, in medio disco subtiliter cavae; aliae planae fere, confluunt in angulatas a mutua compressione areolas, medio disco irregulari plumbeo vel livido; aliae magis eminent, marginem accipiunt cinereum vel albidum bis terve quasi spiraliter contortum, medio disco umbilicato saepe oblitterato; vel quodsi vicinam verrucam in gyrum secum coegerint, adparent permultis foveolis excavatae. Separatim juveniles si crescant, patellam simplicem aemulantur, versus interiorem nigricantem discum sensim eminentem ac confluentem. Detrita vel violata verruca, albida, calcarea ejus natura prodit. Crusta saepius nigricans, vel cinerea, ex aliena planta admiscetur.

Locus. In plerisque Germaniae locis ad rupes et saxa provenit.

Explicatio Figurarum.

1. Varietas fuscinea verrucis eminentibus, propria crusta destitutis.
 - a. Verruca semote ad lentem picta.
 - b. Confluentes verrucae, disco in duabus oblitterato, auctiori magnitudine pictae.
2. Varietas lactea crusta, ex qua emergunt verrucae.
 - c, d. Semote delineatae et auctae verrucae.
3. Separatim crescentes verrucae, non raro simplici margine cinctae.
 - e. Verruca ad lentem conspecta.
 - f. Confluentes aliae, extensiori magnitudine.
4. In areolas confluentes verrucae;
 - g. ad lentem semota verruca observata.
 - h. Aliae disco plane detricto, aucta etiam magnitudine.

T A B U L A XXII.

Fig. 5, 6.

P S O R A T E S T A C E A.

Pfora testacea, tartarea subsquamosa cinereo-virescens; tuberculis rufescentibus.

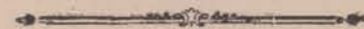
Cespes foliaceus haecenus, quod folia habet multangula rotunde lobata, hinc inde dissecta, crassa, medio depressa, oris tantum liberis, ex natura propria Lichenis albido colore oblinitis, supra potissimum madefacta ex cinereo virescunt, vel nigro pulvere, etiam senescentes squamae, obducuntur; subtus albidus color emicat. Natura sicca, fragilis. Tubercula in disco vel intra cespites squamarum, conferta subrugosa, rufescentis vel ex rubro spadicei nitentis coloris.

Locus. Provenit in Europae subalpinis rupibus. Etiam muscis innatantem habeo ex monte nostro pinifero.

Observatio. Foliola vel squamae planae rotundae hinc inde sparsae scuta aemulantur, in disco dehiscente substantia. Haereo, an ad nostram referri queat Lichen pulmonarius, saxatilis farinaceus, foliis brevibus, desuper e cinereo virescentibus, receptaculis florum rufis Mich. 94. t. 51. f. 2.

Explicatio Figurarum.

- 5, 6. Foliola hujus Lichenis plus minusve sparsa vel congesta naturali forma ac colore.
 - a. Cespes foliorum separatim cum tuberculis ad lentem pictus.

✦—————✦

T A B U L A XXIII.

Fig. 1, 2.

L E P R A L U T E S C E N S .

Lepra *lutescens*, pulverulenta verrucosa pallide sulphurea.

Lichen *lutescens*, pulverulentus, verrucosus sulphureus Enum. lich. 3.

Crusta inaequalis verrucosa, crassa, rimosa, demum confluens, aequabili farina lutescente vel pallide sulphurea undique conspersa; detrita vel violata crusta prodit ejus albida interior natura. Nigra tubercula hinc inde quidem crustae saepius interspersa sunt, sed ad alium Lichenem etiam pertinere possunt. Lenti vero sollicite subjecta crusta, cinerea inter eam corpuscula observantur eleganter ordinata.

Locus. Cortici rimoso inaequali arborum adnasci solet invicem saepius cum Fagineo Lichene mixta.

Explicatio Figurae.

1, 2. Sicut corticis particulas crusta undique obductas, naturali forma ac colore.

✦—————✦

✦—————✦

T A B U L A XXIII.

Fig. 3.

P A T E L L A R I A E X C A V A T A .

Patellaria *excavata*, crusta tenuissima; patellis immerfis excavatis.

Lichen *excavatus*, crustaceus obscure viridis; scutellis immerfis excavatis Enum. lich. 47. t. 7. f. 4.

Crusta nudo oculo vix conspicua, ad lentem tamen pulverulenta. Ceterum in cortice squamoso rimoso, quae a pulverulenta crusta ex cinereo virefcit vel nigrescit, rotundae foveolae vel in substantiam corticis immerfae patellae, in cavitate albissimae adparent, margine etiam albido prominente annulato instructae. Juveniles contrahunt marginem, tumque umbilico non dissimiles sunt.

Locus. In tenui Abietis cortice squamatim dehiscente provenire solet.

Explicatio Figurae.

Ramulus Abietis ex quo

a. Squamula ad lentem conspecta depingitur.

✦—————✦

 T A B U L A XXIII

Fig. 4.

P A T E L L A R I A V A R I A

Patellaria *varia*, crusta ex patellis innumeris variis composita.

 Lichen *varius*, Ehrh. plant. crypt. exsiccat. Dec. 7, 68.

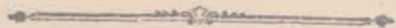
Hinc inde quidem leprosa crusta adparet, sed patellarum copia obfuscatur penitus. Patellae sessiles confertissimae ex cinereo virescentes, etiam lividae subfuscae, margine tenui pallidiore cinctae; facie et colore admodum variabili.

Locus. Ad ligna sicca sepium ex asseribus factarum.

Explicatio Figurae.

Secamentum undique patellis oblitum.

a. Ad lentem modice augmentem patellae delineatae.

 T A B U L A XXIV.

Fig. 1—7.

P L A T I S M A C O R N U D A M A E.

Platisma *Cornudamae*, multipartito-dichotomum, apicibus subpalmatis, subtus tomentosum; foveolis impressis.

 Lichen rufescens, Cornua Damae referens Plum. fil. 142. t. 127. f. 1. a.

Lichenoides Damae cornua referens, subtus spongiosum Dill. musc. 217. t. 29. f. 115.

Lichen *Damaecornis*, foliaceus multipartito-dichotomus glaber, apicibus subtus tomentosus, peltis marginalibus Schwartz prodr. 146.

Varia est latitudine. Nam habeo unciam et semunciam latum; superior facies alias glabra et plana, praeter superficiales lacunas; vel in medio depressa etiam carinata foliola, in arcum flexa, repetito in segmenta, Damae cornua magis, quam quaecunque alia species, imitantia, divisa, segmentis versus divaricationum angulos plerumque angustioribus, versus apices latefcentibus, difformiter subpalmatis, vel bifidis. Orae marginis saepissime contrahuntur. Color albidus vel cinereus cum aliquo flavescente virore; in angustiori juvenili varietate versus apices etiam fusco.

Ad latera et in planitie frondis scutellae sparsae, sessiles, orbiculares, planae vel convexae margine vix conspicuo; fusco rufescentes, etiam obscure fuscae. Inferius totus Lichen scaber et tomentosus ex villo perbrevis spon-

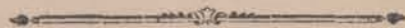

gioso, a depressionibus subconvexus, subrugosus, ex ochreo lutescente vel ex nigro fusco colore; impressis, in hoc nudis tenuissimis poris, in illo foveolis seu potius scutulis, ut in Lich. sylvatico, albidis rotundis.

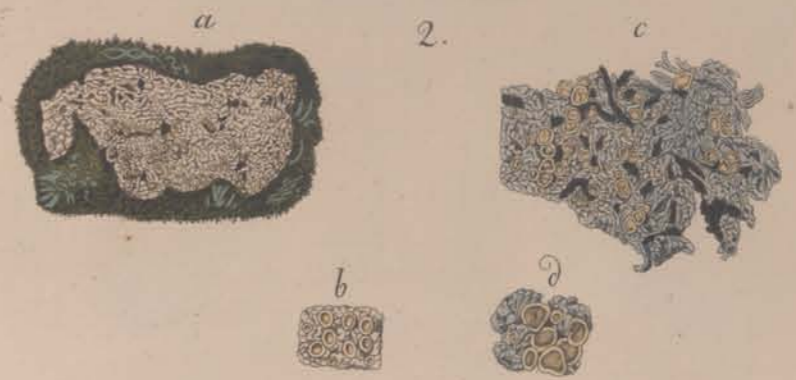
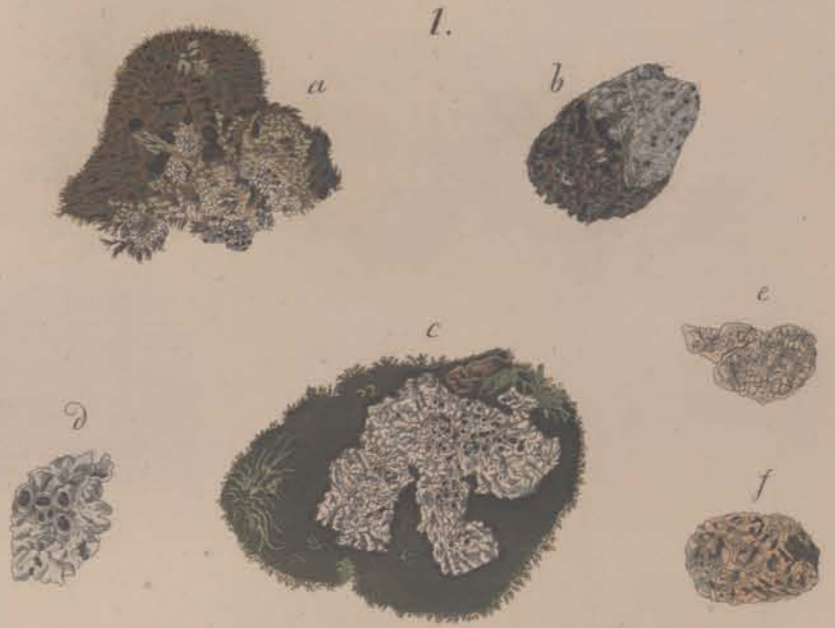
Locus. Plumierius circa saxa rivulorum asperionibus humentia, in Insula Sandominicana se invenisse refert; Dillenius in collectaneis Doodii et Bobarti observavit (cujus umbratilem figuram t. XXIII. f. 5. adjecimus). Prior e Jamaica habuisse videtur, ubi etiam celebris et indefessus exoticarum plantarum indagator D. Olof Schwartz ipse collegit mihiq; cum multis aliis in prodromo designatis rarissimis Lichenibus, liberaliter misit.

Explicatio Figurarum.

1. Frondem intra chartas siccata, integram naturali colore ac forma ostendit.
- 2, 3. Aliam latiore pronam ac supinam faciem depictam.
- 4, 5, 6. Angustiore vel potius juniore illius varietatem.
7. Latiore aliam a Commerfonio in Insula Borbonica collectam, quam habeo ex collectione cel. Latourrette.

Sturm Del.

Capponi Sculp. 1790.

1.

2.

3.

4.

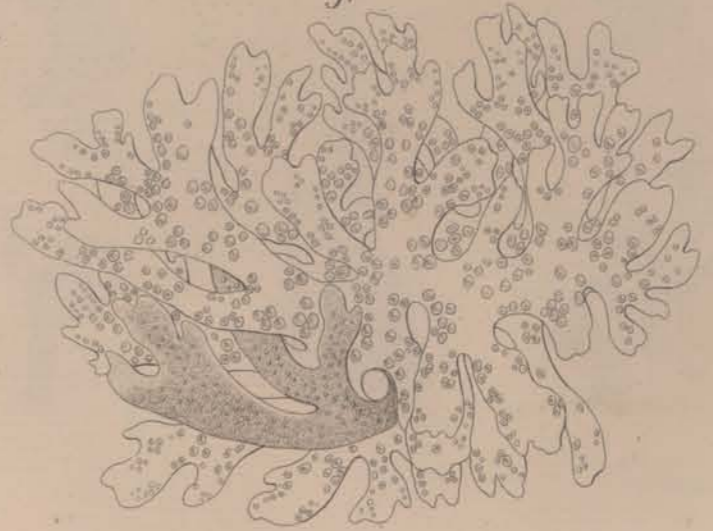
a

a

5.

Scleractinia

Capitata

DESCRIPTIO ET ADUMBRATIO
P L A N T A R U M
E CLASSE CRYPTOGAMICA LINNAEI
QUAE
L I C H E N E S
DICUNTUR.

VOLUMEN SECUNDUM.

AUCTORE
D. GEORG. FRANCO. HOFFMANN
MED. DOCT. MEDIC. PROFESSOR. PUBL. ORDINAR.
HORTI R. BOTAN. PRAEFECTO, SOCIETATUM SCIENTIARUM GOTTING. LUGD. PHYSIOGR. LUND. HIST.
NAT. PARIS. ALIARUMQUE MEMBR.

LIPSIAE,
APUD SIEGFRIED LEBRECHT CRUSIUM,
MDCCLXXXIV.

SOCIETATI LINNEANAE LONDINENSI

EIUSQUE

PRAESIDI

IACOBO EDUARDO
SMITH,

M. D.

HUNC FASCICULUM

D. D. D.

AUCTOR.

REVERENDISSIMO ILLUSTRISSIMO

ET

CLEMENTISSIMO DOMINO,

DOMINO

CAROLO THEODORO,

ARCHIEPISCOPATUS ET ELECTORATUS MOGUNTINI

NEC NON

EPISCOPATUS WORMATIENSIS COADIUTORI DIGNISSIMO ETC.

MUSARUM PATRONO

ET

IMMORTALI SCIENTIARUM ALTORI

H U N C F A S C I C U L U M

DEVOTE SACRAT

GEORG. FRANC. HOFFMANN.

CONSPECTUS TABULARUM

VOLUM II.

Tab. XXV.	Fig. 1.	Cladonia cornuta	-	-	Lichen cornutus.
Tab. XXV.	Fig. 2.	Squamaria stygia	-	-	— stygius.
Tab. XXVI.	Fig. 1: et	Patellaria vitellina	-	-	— vitellinus.
Tab. XXVII.	Fig. 2.				
Tab. XXVI.	Fig. 2.	Usnea ochroleuca	-	-	— ochroleucus.
Tab. XXVI.	Fig. 3.	Umbilicaria vellea	-	-	— velleus?
Tab. XXVII.	Fig. 1.	Verrucaria ventosa	-	-	— ventosus.
Tab. XXVIII.	Fig. 1. 2.	Umbilicaria pustulata	-	-	— pustulatus.
Tab. XXIX.	Fig. 4.				
Tab. XXIX.	Fig. 1-3.	Cladonia subuliformis	-	-	— subuliformis.
Tab. XXX.	Fig. 1.	Usnea hirta	-	-	— hirtus.
Tab. XXX.	Fig. 2.	— florida	-	-	— floridus.
Tab. XXX.	Fig. 3.	Verrucaria granulosa	-	-	— granulatus.
Tab. XXXI.	Fig. 1.	Platisma denudatum	-	-	Lichenis chrysophthalmi varietas.
Tab. XXXI.	Fig. 2.	Coralloides globiferum	-	-	Lichen globiferus.
Tab. XXXII.	Fig. 1.	Squamaria rubina.	-	-	
Tab. XXXII.	Fig. 2.	— pulla	-	-	— fuscus.
Tab. XXXII.	Fig. 3.	Patellaria vesicularis.	-	-	
Tab. XXXIII.	Fig. 1.	Patellaria cerina	-	-	— cerinus.
Tab. XXXIII.	Fig. 2.	— candida	-	-	— candidus.
Tab. XXXIII.	Fig. 3.	Coralloides fragile	-	-	— fragilis.
Tab. XXXIV.	Fig. 1.	Cornicularia tristis	-	-	— tristis.
Tab. XXXIV.	Fig. 2.	Cladonia taurica	-	-	— tauricus.
Tab. XXXV.	Fig. 1.	Patellaria ferruginea	-	-	— ferrugineus.
Tab. XXXV.	Fig. 2.	Collema plicatum	-	-	— Tremelloides.
Tab. XXXVI.	Fig. 1.	Platisma armatum	-	-	— aurantiacus.
Tab. XXXVI.	Fig. 2.	Squamaria fahlunensis	-	-	— fahlunensis.

Tab.

Tab. XXXVII.	Fig. 1.	Collema marginale	Lichen marginalis.
Tab. XXXVII.	Fig. 2-3.	— Vespertilio	— Vespertilio.
Tab. XXXVIII.	Fig. 1.	Platisma caperatum	— caperatus.
Tab. XXXVIII.	Fig. 1-3.	— crocatum	— crocatus.
Tab. XXXIX.	Fig. 1.	Platisma caperatum	— caperatus.
Tab. XXXIX.	Fig. 2.	Patellaria decolorans	— decolorans.
Tab. XL.	Fig. 1.	— nebulosa	— nebulosus.
Tab. XL.	Fig. 2-4.	Squamaria ambigua	— ambiguus.
Tab. XLI.	Fig. 1.	Verrucaria sanguinaria	— sanguinarius.
Tab. XLI.	Fig. 2-4.	Peltigera crocea	— croceus.
Tab. XLII.	Fig. 1.	Platisma caperatum	— caperatus.
Tab. XLII.	Fig. 2-3.	Squamaria ambigua	— ambiguus.
Tab. XLII.	Fig. 4-5.	Peltigera crocea	— croceus.
Tab. XLIII.	Fig. 1-3.	Pfora decipiens	— decipiens.
Tab. XLIII.	Fig. 4-7.	Umbilicaria corrugata	— mesenteriformis.
Tab. XLIV.	Fig. 1-9.	Umbilicaria crinita	— proboscideus.
Tab. XLV.	Fig. 1-5.	Platisma aquaticum	— aquaticus.
Tab. XLVI.	Fig. 1-3.	Platisma fallax	— glaucus.
Tab. XLVII.	Fig. 1-3.	Platisma dissectum	— dissectus.
Tab. XLVIII.	Fig. 1.	Pfora lentigera	— lentigerus.
Tab. XLVIII.	Fig. 2.	Pfora citrina	— citrinus.

T A B U L A XXV.

Fig. I.

CLADONIA CORNUTA.

Cladonia cornuta, subsimplex tubulata, caule ventricoso, apice fubulato, tuberculato.

Coralloides vix ramosum, scyphis obscuris Dill. musc. 90. t. 15. f. 14. A—E.

Lichen cornutus, scyphifer simplicifuscus, subventricosus, calycibus integris Linn. Syst. veg. 963. Syst. pl. 553. Fl. suec. 1115. Leers. herb. 986. Web. spic. 214. Lightf. scot. 875. Hagen. lich. 109. Relh. cant. 437 etc.

Varia ludit figura ut plerique hujus generis. Crusta foliacea, indeterminata crispa, saepe imbricata, superne cinereo-viridis, inferne albida, etiam terrea pulverulenta; ex hac cornicula creberrima, recta, vel plus minusve inflexa, modo laevia, modo villosa pulvere vestita, colore incano, ex glauco cinereo et subvirente in recenti. Cornicula haec surgunt lente conica vel ex angustiori basi in medio ventricosa, apicem versus acuminata, vel aequali latitudine, apice modo acuto, integerrima ceterum, quandoque bifurcata et subinde versus basin in ramos divisa, uncialia fescuncialia, intus cava, ad latera saepe aperta. Praeter haec in aliis tenuioribus et magis cylindricis obtusis, albido-flavescentibus, apparent coccinea tubercula, vel in scyphos quasi ampliata cornicula fungosis fuscis tuberculis obfita.

Locus. Passim in *etixeris* inque arborum putrescente cortice non infrequens, intermixtis aliis consimilibus.

Observatio. Cladoniae nomen iis impositum Lichenibus tuberculosis raris, tuberculis saepissime terminatis.

Explicatio Figurarum.

Cespes pingitur ligno putrescente innascens.

- a. Cornicula juniora e disco foliorum surgentia, inter haec alia acuta, alia apice truncata et quasi inflexa.
 - b. Cornicula arcuatim flexa vel curvata, recta et indivisa.
 - c. Cornu bifurcatum.
 - d. Cornicula in scyphum quasi ampliata tuberculisque subfuscis margine obsita; alia litui instar reflexa, apiceque contracta et truncata, undique foliosis squamis obducta et e dorso prolifera.
-

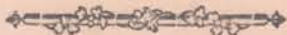

T A B U L A XXV.

Fig. 2.

SQUAMARIA STYGIA.

Squamaria *Stygia*, foliis subimbricatis multifidis palmatis recurvis atris.

Lichen *stygius*, imbricatus, foliis palmatis recurvis atris Lin. syst. veg. 959. syst. pl. 533. Fl. suec. 1079. Gunn. norv. 550. Retz. scand. 1350. Enum. Lich. 75. t. 14. f. 2.

A. L. omphalode et fahlunensi distinguenda planta e foliolis lineari-multifidis, repetito per dichetomiam divisis composita, in orbem quasi sed irregularem expansa. Foliola congesta et imbricata, apicem versus nitida subconvexa palmata recurva: laciniis extremis bifidis vel emarginatis obtusis; superior facies ex castaneo atra, nescio tamen quid purpurascens admixta habet; inferior medium versus aterrima, sensim vero ex nigro in fuscum diluta, nigris cirris etiam in extremis foliorum finibus radicata. Scutellae numerosae, planiusculae orbiculatae, foliolis concolores, concaviusculae juniores; margine quasi contracto et crenulato, demum amplissimae, iniquae

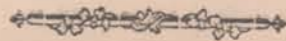

figuræ: incisæ lobatæ crenulatæ. Substantia in siccitate diffracta interne albida.

Locus. In rupibus et petris Norlandiæ, Scandinaviæ, Sueciæ, imprimis in insula Baltici Blåkulla.

Explicatio Figuræ.

Hujus Lichenis expansus in orbem quasi cespes, qualis in Sueciâ collectus mecumque benigne a cl. Ehrhart communicatus siccus apparebat.

T A B U L A XXVI.

Fig. 1.

T A B U L A XXVII.

Fig. 2.

P A T E L L A R I A V I T E L L I N A.

Patellaria vitellina, crusta leprosa vitellina, patellis concoloribus.

Lichen vitellinus, Ehrh. plant. crypt. exsicc. dec. XVI. iiii.

In superficie putrescentis asseris nigrescente, leprosa ad lentem granulosa crusta adparet eleganter vitellina, quæ patellarum copia ejusdem coloris undique obsita est. Patellæ planiusculæ sunt plus minusve orbiculares, disca et margine obtuso, luteo. Aetate crusta, ab initio tenuiter sparsa, crassior fit, rimosa verrucosa; hæcenus affinis priori, sensim vero luteus color obfuscatur, patellæ impressæ quasi in naturam crustæ, vel tamen parum elevatae confertæ, partim lividæ, partim subfuscae fiunt, tumque tenui ac crispo, luteo tamen margine cinctæ, figuræ iniquæ, exceptis junioribus, intermixtis forma priorum.

Locus. Ad ligna sicca sepium ex asseribus factarum.

Explicatio Figurarum.

Tab. XXVI. Fig. 1. Secamentum ligni undique tenui crusta ac patellis oblitum.

a. Particula ad lentem observata.

Tab. XXVII. Fig. 2. Secamentum assæris crassiori crusta, et impressis magis in eam patellis, naturali forma depictum.

a. Particula ubi patellæ penitus subfuscae apparent.

b. Alia vetustior et in verruculas quasi elevata crusta, quæ colorem luteum plarè in nigricantem mutaverit.

T A B U L A XXVII

Fig. 2.

USNEA OCHROLEUCA.

Usnea *ochroleuca*, filamentosa erecta dichotomo-ramosa; ramis divaricatis, apicibus furcatis nigris.

Lichen *ochroleucus*, filamentosus, dichotomo-ramosus, teres, erectiusculus, inarticulatus inanis ochroleucus; ramis divaricatis: apicibus furcatis nigris. Ehrh. Beitr. 3. p. 82.

Cauliculi implexi teretes, dichotomo-ramosi, farinaceis tuberculis hinc inde efflorescentes, vel incrassati prope divaricationes, in plures ramos divaricatos sensimque tenuiores valgiter divisi et subdivisi, ultimis finibus capillaceis, furcatis nigricantibus. Substantia in sicco rigidiuscula, madefacta flexilis, intus albida medulla farcta. Superficies glabra subnitens. Color ochroleucus, seu ex pallide flavo in viridem tendens.

Locus. In fummis Hærcyniæ montosis cl. Ehrhart legit mecumque benigne communicavit.

Observatio. Non recedunt quoad descriptionem: Lichen fruticosus levis diffusus ramosissimus flavus, ramulis liventibus Hall. hist. 1964, et Lichen *pallidus*, fruticulofus ramosissimus pallide sulphureus, ramis amplexis apice viridi-nigricantibus, farinoso-tuberculatis. Retz. prodr. scand. 1417.

Explicatio Figurarum.

Usneae caespes naturali magnitudine. Color exhibetur ad exemplar intra chartam siccatum.

a. Ramuli apices ad vitream lentem conspecti.

T A B U L A XXVI.

Fig. 3.

U M B I L I C A R I A V E L L E A.

Umbilicaria vellea, superne glabra, subtus hirsutissima, margine crinita.

? Lichen *velleus*, umbilicatus, subtus hirsutissimus Linn. syst. veg. 962. Syst. pl. 548. Fl. suec. 1103. Retz. scand. 1380. Gunn. norv. 555 etc.

Lichen polyrhizus, umbilicatus, polyphyllus superne glaber, inferne niger et cirrosus. Lightf. scot. 864.

Scalopodora Phytophyl. Ehrh. 80.

Folia in meis exemplaribus umbilicali radice carent, concaviuscula, uncialia biuncialia, subrotunda, per margines in varias lacinias plicatas rotundatas divisa et cirrosa. Facies superior glabra, hinc nigris granis semiglobosis, in substantiam folii saepius impressis, et ad vitream lentem eleganter ac varie contortis, inde tenuissimis punctis conspersa. Color ex rufo vel cinereo fusco-fuliginosus. Facies prona aterrima et hirsutissima seu cirris brevibus atris (ad vitream lentem arbuscula quasi ramosa et implexa) dense undique obducta. Cirri ultra folii margines continuo prominent; si explicantur granula contorta hisce admodum similia fiunt, arbuscula nempe ramosa. Substantia coriacea, in siccitate rigida, madefacta mollior ac flexilis.

Locus. Depicta exemplaria debeo liberalitati cl. Ehrhart Upsaliae lecta.

Observatio. Dillenii figura a Linnaeo aliisque sub hoc nomine citata, multis modis, ut nihil de magnitudine et cirrorum marginalium defectu dicam, satis superque a nostra differre videtur.

Explicatio Figurarum.

- a. Simplex folium in siccitate pictum innumeris pertusum nigricantibus punctis, a superiori et
- b. ab inferiori facie.
- c. Aliud tuberculis seu granis conspersum, cujus
- d. particula ad lentem aucta.
- e. Tuberculum simplex ad lentem magis aurgentem conspectum, nodorum e seta equina instar confectorum varie textum.

T A B U L A XXVII.

Fig. I.

VERRUCARIA VENTOSA.

Verrucaria ventosa, tartarea glebulosa flavescens; verrucis marginatis cruentis.

Lichen ventosus, leprosus flavus tuberculis rubris. Einn. syst. veg. 957. syst. pl. 526. Lightf. Scot. 806.

Lichen flavescens, crustaceus verrucosus flavescens, scutellis rubris margine albo. Linn. syst. veg. 958. Jacq. misc. 2. p. 78. t. 9. f. 1.

Lichen cruentus. Web. spic. 184. t. 1. Leyf. hal. 2. 1137.

Chlor. legd. 34. Roth, germ. 47.

Lepadolemma Phytophyl. Ehrh. 30.

Crusta late diffusa crassa verrucosa rimosa, ex glebulis aliis majoribus convexis, aliis minoribus granulosis dense conflata, lineam et ultra crassa, a lapide in frustra abscindenda; recens flavo-virescens, aetate color sordidus ex ligneo glaucus fit. Basis crustae etiam transversim sectae ultra mediam partem albissima. Verrucae rubrae cruoris sanguinis colore, nitentes, ubique per crustae superficiem sparsae, planiusculae depressae irregulares, minores tamen orbiculatae, margine tenui plerumque crustae concolore, in quibusdam albicante cinctae. Per aetatem etiam in siccitatem verrucae colore magis ex nigricante sanguineo tinctae, hinc inde etiam convexae sine margine. Nigricantia ocella hinc inde sparsa, et cum glebulis elevata.

Locus. In Alpium rupibus et summis montosis Germaniae: Hercyniae Carinthiae, Sueciae, Angliae et Galliae.

Observatio. Exemplaria depicta ad saxa montis Brucleri in Hercynia a cl. Ehrhart lecta nequidquam differrunt a ventoso Linnaei in Suecia lecto ut viva planta edocemur, ideoque planta eadem, nomina diversa.

Explicatio Figurarum.

1. Crustae fragmen nativa forma ac colore.
- a. b. Glebulae ad lentem vitream conspectae.
- c. Particula crustae obscurioribus verrucis.
- d. Annosior Lichen, naturali forma.

T A B U L A XXVIII.

Fig. 1—2.

T A B U L A XXIX.

Fig. 4.

U M B I L I C A R I A P U S T U L A T A.

Umbilicaria pustulata, superne furfure nigro adperso, subtus lacunosa.

Lichen crustae modo saxis adnascens, verrucosus, cinereus et veluti deustus. Vaill. parif. t. 20. f. 9.

Lichen pulmonarius saxatilis, inferne reticulatus et lacunatus, superne cinereus ac verrucosus, receptaculis florum et seminibus nigricantibus. Mich. gen. 89. ord. 18. t. 47.

Lichenoides pustulatum cinereum et veluti ambustum. Dill. musc. 226. t. 30. f. 131.

Lichen fronde cinereus, inferne lacunata, arbusculis superne nigris. Hall. hist. 1996.

Lichen *pustulatus*, umbilicatus folio coriaceo suborbiculato, libero, marginibus lacero-lobato; supra cano-cinerascente, pustulis inflatis papillofisque obfatis; fascia marginali atra ex furculis coralloideo-racemosis; subtus cinereo-fuscescente ex lacunis subreticulato. Wulf. Jacq. coll. 2, 188.

Lichen *pustulatus*, umbilicatus, subtus lacunofus, furfure nigro adpersus. Linn. syst. reg. 809. Syst. pl. 548. Fl. Suet. 1107. Gort. belg. 310. Gunn. norv. 552. Pollich, palat. 1120. Neck. meth. 75. Leers, herb. 979. Weber, spicil. 260, Fl. dan. 597. f. 2. Retz. scand. 1382. Hudf. angl. 2. 549. Lightf. scot. 858. Allion. ped. 2371. Chlor. lugd. 36. Leyf. hal. 2, 1159. etc.

Scutiformi tophaceo et brevi pediculo folium saxis adnatum, jam solitarium, jam aggregatum, concaviusculum rotundatum, per margines in segmenta rotunda breviora et latiora divisum, vel profundius incisum crenulatum. Facies superior ex albido vel incano cinerascente, ad marginem fuliginosa, in hu-

mido sordide virefcens, innumeris inflatis convexis oblongis rotundis, interdum medio depressis pustulis obsita, circa umbilicum et versus marginem pedentim minoribus. Vitro inspectae granulofae sunt et aspredine quadam excisae, quae granula in medio umbilico confertissima absque lente conspicua. Praeterea in junioribus late oram occupant confluentes glomeruli aterrimi furfuracei, in adultioribus sparsim per superficiem dispositi; ad lentem nigerrimae arbusculae sunt, ut in solitariis videre est, stipite instructae, apice arbusculi instar racemoso-ramulofae, crispae.

Scutellae in hoc lichene rarissime occurrunt, tamen in maximis palmaribus specimenibus adsunt, orbiculares interpositae pustulis, nigrae, planiusculae, margine tenui concolore cinctae. Facies prona nigricans, ambusta quasi versus marginem hinc inde e cinereo caerulefcens, glabra, nullis radiculis praeter medium pediculum donata, tota lacunata, reti eminente (ad lentem eadem aspredine excisa ut pustulae) ex interceptis foveis, quae superioribus pustulis respondent, intus atris. Substantia in siccitate fragilis, intercepta inter utramque paginam albida medulla, madefacta coriacea flexilis.

Explicatio Figurarum.

Tab. XXVIII. 1. Ex maximis specimen, a superiori facie et intra chartam siccatum depictum, in quo scutellae

a. per frontem sparsae facile observantur. Debeo cl. Ehart ex iis hoc, quae Upsaliae leges cum scutellis ab eo collecta, vide cl. viri Beitrage. Vol. 5. p. 57.

2. Facies ejusdem specimenis interior.

Tab. XXIX. Fig. 2. Lichen noster magnitudine ac forma magis obvia, color qualis humectatus prodire solet, a superiori parte depictus.

T A B U L A XXIX.

Fig. 1-3.

CLADONIA SUBULIFORMIS

Cladonia subuliformis, simplex tubulata, caule ascendente tereti filiformi-subulato, candido.

Lichen *subuliformis*, fruticulosus tubulosus, filiformi-subulatus, simplex, caespitosus, adscendens, laevis, albidissimus, ramulis paucissimis, brevissimis, saepe nullis. Ehrh. Beitr. 3. p. 82.

Lichen *vermicularis*, fruticulosus diffusus teretiusculus subulatus subramosus candidus, tuberculis lateralibus globosis. Dickf. fasc. 2, 23. t. 6. f. 10.

Credas cum taurico Wulfenii eandem esse speciem proxime describendam, caulium vero simplicitate ac tenuitate, ut nihil dicam de niveo candore, differre aliquomodo videtur. Caespes ex cauliculis sine ordine implexis, vel simplices tubuli muscis intertexti, varia longitudine, teretes, lineares flexuosi, sensim acuminati, basi simplices, apice quandoque sed rarius bifurcati; brevissimi hinc inde laterales ramuli exeunt, saepe tuberculis, ad latera sitis non absimiles. Color in siccitate albidissimus. Substantia intus cava, fragilis in sicco, tenax ac flexilis humectata. Senescens vel destructa planta, etiam basis tubulorum fit cinerea.

Locus. In summis montosis, alpinis Saec. Scot. Germaniae, Hercyniae legit depicta exemplaria cl. Ehrhart.

Explicatio Figurarum.

1. Muscis intertexti cauliculi, semipedales non raro.
2. Extricati alii simplices.
3. Cespes ramulorum, nativa forma ac habitu.

T A B U L A XXX.

Fig. I.

U S N E A H I R T A.

Usnea hirta, filamentosa erecta ramosissima, verrucosa.

Usnea vulgarissima tenuior et brevior sine orbiculis. Dill. musc. 67. t. 13. f. 12.

Lichen barbatus, teretibus cauliculis, ramis simplici parallelis. Hall. hist. 1973.

Lichen *hirtus* filamentosus ramosissimus erectus, tuberculis farinaceis sparatis. Linn. syst. veg. 964.

Syst. pl. 560. Fl. suec. 1128. Gunn. norv. 572. Gort. belg. 314. Weis. Gött. 101.

Pollich, palst. 1132. Neck. meth. 69. Leers, herb. 999. Hudf. angl. 2, 560. Lightf.

scot. 895. Hagen, lich. 137. Leyf. hal. 2, 1173. Allion, ped. 2595. Chlor. lugd. 37.

Relh. cant. 440. Roth. germ. 516. Schrank, baier. Fl. 1561. Baumgarten, lipz. 1450 etc.

A sequenti (*L. florido*) differt praecipue colore dilutiori e cinereo viridi vel flavescenti albido, nec non crescendi modo. Ex lignosa basi rami confertissimi et densi exeunt, juniores ex communi basi numerosiores breviores, secundum longitudinem; adultiores paulo supra eam magis divaricati et diffusi, ramulis tenuibus serpentinis teretibus undique brachiati, fibris capillaribus rectis obducti.

Variat magnitudine. Alii enim unciales ad ligna arida et exfucca, magis conglobati. Alii majores saepe undique farinosi tuberculis seu verrucis peni-

tus obdecti et parum ramosi. Ceterum cortex farinaceis et exiguis tuberculis vel proliferis fibris scaber, articulatum rumpitur, filo per medium ducto albedo tenaci. In humido planta mollis, in siccitate rigidior, tamen flexilis.

Locus. Ad truncos arborum, in omnibus sylvis, dumetis, sepibus annosis ubique obvia, etiam supra faxa et rupes.

Explicatio Figurarum.

Planta adultior, naturali magnitudine.

a. Corticis particula in articulos disrupta, ad lentem.

T A B U L A XXX.

Fig. 2.

U S N E A F L O R I D A.

Usnea florida, filamentosa ramosa erecta, orbiculis radiatis.

Muscus ramosus floridus. Tabern. 808.

Muscus arboreus cum orbiculis. C. B. pin. 361.

Musco-fungus arborum capillaceus, scutis amplis per ambitum pilis radiatis. Morif. hist. 3. p. 635. t. 7. f. 4.

Lichen capillaceus ex cinereo rutilo, receptaculis florum subcinereis et barbatis. Mich. gen. p. 72. t. 39. f. 5.

Usnea vulgarissima tenuior et brevior cum orbiculis. Dill. musc. 69. t. 13. f. 13.

Lichen barbatus, ramis teretibus, furculis parallelis simplicibus, scutellis radiatis. Hall. hist. 1972.

Lichen floridus, filamentosus erectus, scutellis radiatis. Linn. syst. veg. 965. syst. pl. 561. Fl. suec. 1130. Hort. cliff. 477. Gort. belg. 314. Gunn. norv. 739. Leers herb. 1000. Pollich, pal. 1134. Weis, crypt. 102. Scop. carn. 1379. Neck. meth. 69. Hudf. angl. 2. 560. Retz, scand. 1415. Chlor. lugd. 37. Allion ped. 2597. Lightf. scot. 897. Relh. cant. 897. Wild. berol. 1035. Roth, germ. 514. Schrank, baier. Flor. 1559. Baumg. lipf. 592. etc.

Color magis obscure et ex coeruleo viridis, in crassioribus ramis rutilus, pro portione plantae magnis, parum ceterum ramosis teretibus rectis, fibris capillaribus horizontalibus dense obductis. Orbiculi terminales, superne laeves concaviusculi, pallidi, flavescentes, per ambitum fibrillis sat longe protensis radiatim obvallati, saepius etiam ex inferiori pulverulenta virefcenti convexa parte oriundis, iterumque ramosis vel fibrosis praesertim ramulo, cui insidet orbiculus,

in reflexam et longam fibrillam educto. Magnitudine saepe unciali diametro occurrunt. Farinosis tuberculis uti prior exasperatus, et articulatum discedit cortex.

Locus. In sylvis ad Fagorum, Quercuum corticem, ad rupes etiam et saxa non infrequens.

Observatio. Alii pro varietate habere prioris, alii sexu ab eo differre scribunt. Vires praecedenti et florido adstringentes tribuunt. Usneas non male in articulatas et inarticulatas seu intus cavas separari posse bene monuit cl. Ehrhart (Beitr. 3. p. 83.)

Explicatio Figurarum.

Planta magnitudine ac habitu naturali.

a. Corticis particula in articulos fissa, et ad lentem observata.

T A B U L A XXX.

Fig. 3.

V E R R U C A R I A G R A N U L O S A.

Verrucaria *granulosa*, farinosa-granulosa albida, verrucis fusco-carneis sessilibus.

Kichen *granulosus*, Ehrh. plant. crypt. dec. 15. 145.

Granulosa crusta nudis oculis quasi farina terrae inspersa adparet, ad lentem ex innumeris albidis granulis hinc inde virescentibus, cohaerentibus composita, quibus immixtae sunt verrucae convexae, rotundae, oblongae, sparsae vel confertae, hinc inde aliae subsidentes lividae scutelliformes observantur. Color plus minusve ex carneo vel subfusco in rubrum vergit. Substantia carnosa.

Locus. Terrae infratam Hannoverae legit cl. Ehrhart.

Explicatio Figurarum.

Glebula hujus plantulae naturali forma cujus particula ad lentem picta extensior paulo naturali forma.

1.

a

2.

Ad. Del.

Capponi del. 1761.

3.

Stroma Scl.

Externa Sclera 1791

1.

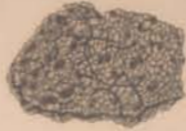
a

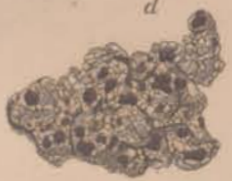
b

c

d

2.

a

b

J. Stern del.

London July 1791

1.

2.

J. Sturm Del.

Copmans fecit. 1791.

J. Plum. Pol.

Copern. Polyp. 20.

1.

2.

3.

REVERENDISSIMO AC CELSISSIMO

S. R. I. PRINCIPI AC DOMINO

D O M I N O

FRANCISCO LUDOVICO,

DEI GRATIA

EPISCOPO BAMBERGENSI ET WIRCEBURGENSI

FRANCIAE ORIENTALIS DUCI etc. etc.

DOMINO DOMINO LONGE CLEMENTISSIMO,

DE PUBLICA SALUTE BENEMERENTISSIMO

MUSARUM OMNIUMQUE ARTIUM AC SCIENTIARUM

PATRONO

H U N C F A S C I C U L U M

DEVOTE SACRAT

GEORG. FRANC. HOFFMANN.

T A B U L A XXXI.

Fig. 1.

P L A T I S M A D E N U D A T U M.

Platisma denudatum, foliaceum suberectum laciniato-laceratum, scutellis denudatis fulvis.

Lichenis chrysophthalmi varietas. Jacq. collect. 1, 117. t. 4. f. 3, a, b.

Cespes uncialis sescuncialis ex una radice multiplex, in plures cauliculos laceratos expanditur. Cauliculi caeterum suberecti sunt et implexi, compressi lacunati: laciniis apice subdivisis, angulis rotundatis dilatatis; apice et margine sine ordine in tenues et spinosas lacinulas abeuntes; inferius substriati ex rugositate, vel canaliculati. Color in madefacta planta ex cinereo virefcens, in sicca potius ex flavescente cinereus. Substantia rigidiuscula solida, aqua irrigata flaccescit. Scutellae terminales liberae, frequentes in ramulis crassioribus, concaviusculae vel planae, varie flexae, margine quidem cinclae, sed in minoribus tantum integro, in reliquis vel undulato vel denticulato; ciliatis hinc inde denticulis brevissimis. Color disci desuper ex aureo fulvus siccus, inferne rugoso-lacunofus cinereus, foliolorum quasi propago.

Locus. Ex America septentrionali primum accepit D. Pott, archiater brunsvicensis, cui etiam grato animo depicta exemplaria debeo. De jacquiniana planta non est cur amplius dubitem. Exemplaria enim ejusdem Liche-

nis ad Cel. *Sibthorp* missa fuere a *D. Pott*, illaque ipsa delineata a *D. Jacquin*.
Lichen *chrysophthalmus*, foliaceus subimbricatus linearis lacerus ciliatus, pel-
tis elevatis radiatis fulvis Linnæi, quoad definitionem valde ad hunc accederet,
sed etiam ad Lichenem nostrum *armatum*.

Explicatio Figurarum.

Integer cespes naturali forma ac magnitudine colore, qualis paulum aqua irrigato Lichene
prodibat, depictus.

a. Ramulus solitarius, ad normam jacquinianæ figuræ ope lentis modice augmentis delineatus.

T A B U L A XXXI.

Fig. 2.

CORALLOIDES GLOBIFERUM.

Coralloides globiferum, ramosum solidum: ramulis globiferis,
latere fibrillosis.

Lichen fruticosus, coralloides, non tubulosus, cinereus, ramosissimus, receptaculis florum sphae-
ricis, concoloribus Mich. gen. 103. t. 39. f. 6. (mediocr. et nimis crassa).

Coralloides cupressiforme, capitulis globosis Dill. musc. 117. t. 17. f. 35. (mediocr.)

Lichen *globiferus*, fronde tereti ramosa: tuberculis globosis cavis terminalibus Neck. meth. 67.

Lichen *globiferus*, fruticulosus solidus ramosissimus: ramulis teretibus acutis furcatis; tuberculis
terminalibus globosis Hudf. angl. 2, 558. (var. β . L. fragilis).

Lichen *fragilis* globiferus Web. spicil. 258. 7.

Lichen *globiferus* Ehrh. plant. crypt. exsicc. dec. 2, 20.

Lichen *globiferus*, fruticulosus solidus laevis, tuberculis globosis cavis terminalibus Linn. syst.
veg. 963. Syst. pl. 556. Retzius, scand. 1403. Lightf. scot. 887. Roth, germ. 514. Schrank,
baier. Fl. 1558.

Cespites saepius palmares depressi, ex fruticulis ramosis ascenduntibus com-
positi, colore in recenti e cinereo glauco vel viridante, per aetatem et infe-
rius magis cinereo seu arenaceo, etiam hinc inde ex fulvo obsolete albicante.
Superficies glabra. Rami majores divaricati sesqui- vel bipollicares teretes, ad
angulum divaricationis subcompressi, inaequales. Ultimae ramulorum fines
in breves capillares fibrillas terminatae, quales obtusiusculae et fastigiatae fibril-
lae etiam ad latera ramorum, vel ex basi copiose progerminant. Natura mol-
lis aqua irrigata, sicca rigidior, solida, tamen flexilis; intus albida medulla

farcta, qua terrae incumbit parte denudata. Tubercula crassioribus insident ramulis, eosque terminant, colore et natura a ramulis non diversa; per maturitatem autem globosa tubercula apice dehiscunt in tres quatuorve partes, sensim ampliantur, et nigram intus contentam pulverulentam massam expellunt; ultimo plane hiant, et scutellae excavatae formam acquirunt.

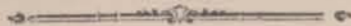
Locus. In montosis Europae. Ad saxa montis Bruçteri Hercyniae, in rupibus perpendiculariter erectis Angliae, Cambriae, Scotiae; locis sylvaticis Smalandiae et Scandinaviae.

Observatio. Sapor vix aliquis. Odor in recenti peculiaris, adversus, mucidus.

Explicatio Figurarum.

Cespes mediae magnitudinis, exsiccati intra chartam Lichenis.

a. Ramulus nativa magnitudine ac colore ex recente planta.

T A B U L A XXXII.

Fig. I.

SQUAMARIA RUBINA.

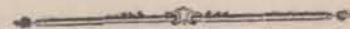
Squamaria rubina, foliis subimbricatis pulposis lobatis crenatis cinereis, scutellis pallide rubinis.

Uncialis rosula e foliolis pulposis versus centrum crassioribus conflata, subimbricatis margine obtuse lobatis crenulatis, convexiusculis et quasi contractis; desuper lividis vel e virescenti pallide cinereis, ad marginem nigra quasi linea litis, ab emicante inferiore superficie, plane nigricante et convexa. Superficies hinc inde etiam nigris punctis perforata. Scutellae dense congestae, in monticulos quasi elevatae, penitus mediam rosulae partem obtegunt, lentis majores magnitudine, et elegantis coloris pallide rubini, concaviusculae varieque flexae, tenui, foliolis concolore crenulato margine cinctae.

Locus. Ex Alpibus gallicis a cel. Latourrette, sub nomine Lich. rubini Lamarkii exemplar depictum accepi.

Explicatio Figurae.

Rosula naturalis formae, qualis chartae adglutinata adparebat, delineata.

—•••••—

T A B U L A XXXII

Fig. 2.

S Q U A M A R I A P U L L A.

Squamaria *pulla*, imbricata, foliolis multifidis subteretibus
oblongis punctatis, scutellis rufo-fuscis.

Lichen pulmonarius, saxatilis, farinaceus, ex fusco nigricans, foliis angustissimis et creberrimis, receptaculis florum ferme nigris Mich. gen. 95. t. 51. f. 6. (quoad saltem figuram.)

Lichen *fuscus*, imbricatus, foliolis multifidis linearibus subfuscis, scutellis fusco-atis Hudf. angl. 2. 533? Enum. lich. 73.

Lichen *pullus*, imbricatus foliolis perangustis implexis laciniatis fuscis, superne convexis, apicibus demissis; scutellis pullis Lightf. scot. 825.

Peculiaris Lichen a paucis sollicite observatus. Cespitose et squamatim nasci solet, foliolis dense et imbricatim congestis, nunc perangustis linearibus subteretibus ramosis et implexis, cinereo fuscis, nunc brevioribus digitatis apicibus oblongis, fuscis, quasi inflatis, neque tamen intus cavis, nunc denique ad marginem cespitis aliis latescens lobatis contractis; omnes simul saepe in eadem rosula. In superficie cinerea, viridi-fusca, hinc inde nigra puncta observantur innumera. Inferne penitus nigricat et crustam cohaerentem efformat, denudata hinc inde interiore candicante natura. Ob brevitatem ramulorum Lichenem papillarum Ehrh. diceret. In utraque superficie fere convexa adparent foliola, substantia lenta membranacea fere ut in Lich. physode. Scutellae per superficiem sparsae sessiles concavae, rubro-fuscae,

—•••••—

margine irregulari tenuissime inciso vel crenulato, foliis concolore cinctae. Observo hinc inde per superficiem cespitis granulosa acervula.

Locus. Rupestris Lichen, in Scotia primo lectus; habeo etiam ex Bruclero monte Hercyniae.

Explicatio Figurarum.

A. Cespes rosaceus ex brevioribus foliolis, quorum

C. apices digitati oblongi fusci per lentem pinguntur.

B. Alius longe tenerior cespes, ex linearibus foliolis plane conflatus, scutellisque in medio ornatus. Omnes figurae nativa forma ac colore, quales in siccitate adparebant.

T A B U L A XXXII.

Fig. 3.

PATELLARIA VESICULARIS.

Patellaria vesicularis, polymorpha, tuberculis fungosis nigris cinereisque mixta.

Crusta nigra spongiosa et veluti perusta terrae vel Muscis destructis instrata, ex meis composita tuberculis fungosis congestis albido-cinereis vel caeruleo-virescentibus, etiam spadiceis in siccitate, madefacta ex spadiceo viridibus. Figura tuberculorum admodum irregularis: obovata, rotundata vesiculae in formam, capituliformis, turbinata, prolifera, pluribus confluentibus, stipiteque communi radicali instructis, ex tomentosis fibrillis tenaciter inter se cohaerentibus. Versus stipitem color magis in arenosum vel lutescens tendit. Hisce immiscetur aliae nigricantes plerumque complanatae verrucae, cortice duriori renitente, nigro (in prioribus enim viridescit) nec non stipite, sed breviori ac firmiori, e substantia tuberculorum illorum ipsa proveniente, instructae. Ab utraque tuberculorum varietate, patellae proprie sic dicendae, adhuc diversae adparent. Sunt enim jam a prima aetate coloris cinereo-albicantis, tuberculisque fungosis non valde dissimiles, sed complanatione, rotunditate, excavatione differunt; haec sensim majores complanatae et depressae fiunt, margine semper aliquo distinguendo cinctae, sicque a tuberculis, saltem prima aetate discernendae. Praeterca granulis nigris tubercula fungiformia consita observo.

Locus. Ad terram substratis Muscis, non rara per Germaniam.

Observatio. Nullus, quantum scio, hujus Lichenis polymorphi accuratam descriptionem tradidit, etiam si a diversis sub diversa denominatione obtinui. Sicque cl. Ehrharto dicebatur Lich. *graniformis*, D. Latourrette Lich. *polymorphus*, D. Wildenow *Verrucaria grisea*. Forfan etiam hujus loci: Lich. *caeruleo-nigricans*, leprosus caeruleo-virescens, tuberculis nigricantibus Lightf. scot. 805, Lichenoides granosum subglaucum, tuberculis planis nigricantibus Dill. musc. 544. t. 82. f. 2. —? Lichen *paradoxus* Ehrh. plant. crypt. d. 20, 206, facile cum nostro in unam conflueret speciem.

Explicatio Figurarum.

- a. Crusta siccata hujus Lichenis.
- b. Crusta madefacta.
- c. Particula crustae ad lentem modice augmentem conspecta, in qua facile tubercula fungiformia, verrucae nigrae et patellae distingui queant.
- d. Singula fungiformia tubercula madefacta.

T A B U L A XXXIII

Fig. 1.

P A T E L L A R I A C E R I N A.

Patellaria cerina, crustacea cinerea, patellis cerinis albido-marginatis.

Lichen cerinus, truncò tenerrimo crusteformi albo; scutellis concoloribus, disco luteo Hedw. musc. frond. T. 2. p. 62. t. 21, f. B.

Lichen cerinus Ehrh. pl. exsicc. dec. 22, 216.

Crusta expansa cohaerens cinerea, vel paulo obscurioris coloris, ex compacta et aequabili quasi farina conflata, in annosiori magis elevata et glebulosa. Ex hac patellae propullulant ab initio aegre visibiles granulosa, per superficiem aequabiliter dispersae, sensim vero coeuntes acervatae, disco explanato concaviusculo, cerae flavescens, in humido viridescens colore, margine integerrimo albido circumseptae; quo demum attenuato et flexuoso discus magis complanatus et irregularis fit, altiore colore tinctus.

Locus. In arborum rimoso cortice. Cl. Ehrhart primum ab aliis separavit.

Observatio. Nostra forsitan pro varietate Lich. subfusci olim habita, sub quo vero amplius militare nequit, constantem enim et semper diversam ostendit fabricam. Punctula nigra et radices observare non contigit.

Explicatio Figurarum.

a. Corticis fragmen testum crusta et patellis.

b. Particula ejus ad lentem vitream considerata, qualis in siccitate adparebat.

T A B U L A XXXIII

Fig. 2.

P A T E L L A R I A C A N D I D A.

Patellaria candida, crusta conglomerata candida, patellis glauco-cinereis.

Lichen candidus, crusta albilissima sublobata, tubercula glauca caerulefcentia Web. spic. 249.

Lichen candidus Ehrh. plant. exsicc. dec. 5, 49.

Crusta satis crassa, quasi ex glebulis candidis intermixtis nigris acervulis composita, alterne altior et depressior sicque undosa, ad marginem in obscuros lobos varie expansa, finibus tamen contractis, arcte terrae vel Muscis destructis inhaerens. Patellae interspersae accuratius conspectae, quasi nebula glauco-caerulefcente obductae, non magnae quidem sed crassiusculae adpressae, margine vix prominulo obtuso in circulum ducto, hinc inde in adultioribus crispo undulato, obliatae; coloris quidem nigricantis, aetate tamen aegre a crusta adjacente discernendo. Natura tartarea, inter digitos friabilis, irrigata mollior, tenaciter colorem servans.

Locus. Ad Europae varias rupes, substrato tamen semper Musco vel terra. In Bruçteri saxis non infrequens.

Explicatio Figurarum.

a. Lapidis fragmen, cui sparsim innascuntur hujus Lichenis acervuli.

b. Crusta nuda, partim terrae partim Muscis inhaerens, cujus particula

c. ad lentem vitream augetur, quo melius scutellarum forma conspici queat.

T A B U L A XXXIII

Fig. 3.

CORALLOIDES FRAGILE.

Coralloides fragile, ramosum solidum, ramis teretibus fastigiatis, globiferis solitariis.

Coralloides alpinum, *Corallinae* minoris facie Dill. musc. 116. f. 34. (mediocri).
Lichen erectus ramosissimus, ramis teretibus nudis filiformibus. Fl. lapp. 440. t. 11. f. 4. (mala).
Lichen fragilis, fronde tereti, ramosa; ramis obtusis Neck. meth. 67.
Lichen fragilis, fruticulosus solidus laevis, ramulis teretiusculis obtusis, tuberculis terminalibus globosis cavis Hudf. angl. 2, 558.
Lichen fragilis elatior Web. spic. 258. β .
Lichen fragilis Ehrh. plant. exsic. dec. 13, 128.
Lichen fragilis, fruticulosus solidus, ramulis teretibus obtusis fastigiatis Linn. syst. veg. 964. Syst. pl. 557. Fl. suec. 2, 1121. Gun. norv. 663. Retz. scand. 1405. Jacq. misc. 2, 92. Lightf. Scot. 888.

Dense et confertim nascitur vel in circulum depressus, vel fruticuli in modum erectus, altitudine plerumque unciali vel sescunciali. Surculi e communi radice ascendunt cespitosi fastigiati teretes, divisi et subdivisi per dichotomiam, ultimo furcati obtusiusculi, nigricante papilla notati. Natura in siccitate rigidiuscula fragilis, fragilior saepe ipsa *Corallina*, cui similis, intus alba solida. Color eburneus, vel in aliis arenosus, hinc inde basi praecipue nigricans, vel etiam lateritius, apicibus tum constanter e cinereo glaucis. Tubercula sphaerica crassioribus et simplicioribus ramis insident, ejusdem cum ramulo naturae, neque ultra eum prominent; majora dehiscunt, nigra ad lentem pulverulenta massa facta, qua excussa late hiant atque persistunt.

Locus. In Europae faxis, montium praeruptis petris sylvaticis ericetis. Habeo ex Suecia, Anglia, Germaniae variis locis, etiam ex Lapponia et ipsa Groenlandia.

Observatio. Globiferi varietatem aliqui putarunt, sed dichotomis fastigiatis fragilissimis ramis, ut nihil dicam de illius lateralibus fibrillis, quae in hoc nunquam observantur, satis superque differt.

Explicatio Figurarum.

- a. Cespes junioris Lichenis in circulum expansus.
- b. Erectus cespitosus frutex, tubercula gerens.
- c. Fruticulus solitarius, omnes nativa forma ac colore.
- d. Furcati apices, papillati, ad lentem picti.

T A B U L A XXXIV.

Fig. 1.

CORNICULARIA TRISTIS.

Cornicularia tristis, fruticulosa subcompressa nigra, scutellis planiusculis concoloribus.

Coralloides corniculatum, fuci tenuioris facie Dill. musc. 118. t. 17, f. 37.

Lichen fruticosus durus niger, repetito dichotomus Hall. hist. 1, 66. t. 47, f. 1.

Lichen *radiatus*, fruticulosus solidus laevis, ramulis teretiufculis acutis, scutellis planis radiatis Hudf. angl. 2, 559. (quoad saltem auctorum citationem).

Lichen *tristis*, fruticulosus caespitosus, furculis compressis ramosis, superne nigricantibus scutelliferis Web. spicil. 260. t. 5.

Lichen *corniculatus*, fruticosus solidus ramosus, ramis declinatis compressis dichotomis, scutellis plano-convexis fungiformibus Lightf. scot. 885.

Lichen *gagates* Lamark, Flor. franc. 1, 53.

Lichen *tristis* Ehrh. pl. exsicc. dec. 1, 10.

Lichen *fucoides*, fruticosus ater, foliolis ramulosis teretibus compressis, ex decubitu assurgentibus, centrifugis, margine utrinque tuberculoso-denticulatis; scutellis subterminalibus sessilibus pedunculatisque concoloribus Wulf. Jacq. collect. 3, 143. t. 12, f. 3.

Lichen *rigidus*, imbricatus foliolis teretibus compressis ramuloso-multifidis stris centrifugis, scutellis sessilibus concavis concoloribus Linn. syst. veg. 959. Enum. Lich. 74. Jacq. miscell. 2. 86. t. 9, f. 6. Jacq. collect. 2. 187. t. 13, f. 5.

Densò nascitur cespite furculis ex uno velut centro per ambitum sparsis, depressis imbricatis varieque implexis, in centro magis erectis, vel omnibus etiam ad marginem assurgentibus, compressiusculis, per dichotomiam subdivisis, fastigiatis, subulatis, vel ultimo obtusiusculis furcatis, glabris, ad marginem plus minusve tuberculoso-denticulatis. Color opacus nigricans, in recenti humectata, e viridi olivaceus, luci obversa Fuci instar pellucida, subtus plerumque e nigra basi in dilutiorem fuscum ductus. Natura lenta cor-

nea, intus solida alba. Ex summitate ramulorum scutellae oriuntur lentis magnitudine, vel sessiles vel longius pedunculatae, concavae aut plano-convexae nitentes fuscoatrae, tenuissime nunc aequaliter, nunc irregulariter marginatae; externe, qua insident plerumque latefcentibus ramulis parte, rugulosae, ramulique colore, ejusdemque saepe finibus spinulosis quasi obvallatae.

Locus. In montosis rupestribus Germaniae (in Bruçtero sic dicto minori Hercyniae); in faxis Alpium excelsarum granitosarum superioris Carinthiae, in Helvetia, in alpinis scoticis.

Observatio. *Cornicularia* frondes ostendit erectiusculas angustatas cartilagineae substantiae, vel tamen tenacioris quam membranaceae, extremitatibus acutiufculis rigidis. Scutellae vel terminales vel transversae. Linn. Gen. pl. ed. octava p. 768.

Explicatio Figurarum.

- a. Cespes Lichenis humectati, ab anteriore facie, et naturali magnitudine conspectus.
- b. Alius magis erectus et siccescens, a latere cum scutellis depictus.
- c. Particula Lichenis, quem rev. a Wulfen fucoidem nominavit, cujus
- d. furculus ad lentem conspectus, margineque tuberculoso denticulato instructus.

T A B U L A XXXIV.

Fig. 2.

CLADONIA TAURICA.

Cladonia taurica, subramosa fistulosa, caule ramulisque cylindraceis subulatis.

Lichen tauricus, fruticulosus, decumbens, subcentrifugus, usque subramosus, niveus; caule ramulisque laevibus, fistulosis subulatis Wulf. Jacq. collect. 2. 177. t. 12, f. 2. Schrank, primit. salisb. 235.

Cespites subularum cylindriciformium bi-tripollicarium, fistulosarum, confertim nascentium unoque velut e centro provenientium, indeque quaquaversum divergentium. Cauliculi prostrati et implexi, curatius extricati jam e basi sua in ramos multiplicantur oppositos vel alternos, et ea qua parte oriuntur angustata et constricta quasi, dein ampliata in cylindraceum fistulosum tubulum, apice in cornu subulatum finitum. Sunt cornicula saepe brevissime divisa, etiam obtusa. Color in sicco albidus, in humido virescens cum flavedine. Substantia flexilis cum tenacitate. Interior cavitas saepissime flavescit, si exterior viridis vel etiam ochracea adparebat.

Locus. In elatis rupibus Taurerorum nassfeldensis et radstadiensis, Bryis Hypnisque substratis, ubi primum a rev. Abbate Wulfen observatus fuerit.

Debeo exemplaria mea huic felicissimo et oculatissimo Botanico. E Tyrolia etiam me accepisse recorder. Crassitie, colore et ramositate praecipue a consimili Lich. subuliformi differt.

Explicatio Figurarum.

- a. Cespes subularum, Musco instratus.
- b. Cauliculus separatus in ramulos diffusus.
- c. Alius e medio furcatus. Omnes nativo colore ac forma depicti.

T A B U L A XXXV.

Fig. 1.

PATELLARIA FERRUGINEA.

Patellaria ferruginea, leprosa albido-cinerea, patellis convexis ferrugineis.

Lichen crustaceus arboribus adnascens, crusta cinerea tenui, ex albo subcinerea, receptaculis foris atro-rufis, ad ferrugineum tendentibus Mich. gen. 97.

Lichenoides leprosum, tuberculis fuscis et ferrugineis Dill. musc. 176. t. 18, f. 4.

Lichen *ferrugineus*, leprosus albidus, tuberculis subrotundis ferrugineis Hudf. angl. 2, 440.

Lichen *vernalis* Lightf. scot. 805.

Quem sub nomine Lich. ferruginei accepi, nunc parum a L. cinereo-fusco diversum esse video. Crusta magis cinereo albicans. Tuberculis patellae in siccate non abfimiles, sed propius admotae, margine concolore varie flexo cinctae adparent. Color constanter atro-rufus vel ferrugineus. Ideoque etiam hujus accuratam ac fidam delineationem non superfluam duxi.

Locus. Arborum corticibus hyeme et vere (praesertim in Fago sylvatica mediae magnitudinis) adnasci solet. Copiose exemplaria circa Goettingam et ipse legi, et a D. Perfoon lecta accepi.

Explicatio Figurarum.

a. Particula corticis ad lentem conspecta, quo melius patellarum forma, quae ad sinistram naturalis est picta, adpareat.

T A B U L A XXXV.

Fig. 2.

COLLEMA PPLICATUM.

Collema plicatum, foliaceum plumbeum, rugoso-plicatum, scutellis pedunculatis rubris.

Lichen Tremelloides, foliaceus plumbeus, rugoso-crispus, glaber, peltis sparsis rubris Suppl. pl. 450. Syst. veg. 961.

Membrana sicca papyracea subdiaphana, in duas lamellas facile secedens, varie plicata et rugosa, margine in obtusas lacinias divisa, undiquaque per superficiem exilissimis foveolis s. punctis excavata, quae in lamellas divisa membrana, e tuberculis vel granulis exilissimis in aversa lamellae parte sedentibus provenire, et forsitan cohaesionem lamellarum promovere videntur. Color plumbeus, hinc inde dilute cinereus vel flavescens cum pauxillo fusco-rubri, praesertim ea parte, qua terrae inhaeret, qualisque foliorum cadentium esse solet. Scutellae frequentes, minutissimae turbinatae, majores circinnatae rotunditatis, brevi membranaceo pedunculo insidentes; margo integerrimus canescens discum eleganter rubrum quovis modo cingit. Aqua irrigatus Lichen, ut mos est hujus ordinis, totus quantus immutatur. Explicatur membrana antea plicata, intumescit, diaphana fit, et saturatum virorem acquirit. Scutellae nunc per superficiem acquabilem ipsarum, elevantur, et disco suo aurantiaco in chermesinum mutato, undique emicant.

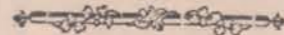
Locus. In cap. b. sp. primum legit D. Thunberg; ex albis Jamaicae attulit, mecumque amice communicavit Cel. O. Swartz.

Observatio. Collema Hill. (Noctoch Hall.) omnes eos Lichenes designat, quibus tremula folia, potissimum post pluviam; iidem Lichenes ficci exarescunt et in membranas friabiles abeunt. Aliquot hujus ordinis ad Tremellas accedunt, sed cum Lichenibus, ut jam bene Hallerus observavit, per scutellas retinentur. In plusculis speciebus etiam granula per superficiem sparsa reperiuntur.

Explicatio Figurarum.

- a. Lichenis sicca membrana, nativa forma ac colore.
 b. Ejusdem particulam in aqua fluctuantem sistit.
 c. Scutellae per augmentum e sicca membrana.

T A B U L A XXXVI.

Fig. 1.

P L A T I S M A A R M A T U M.

Platisma *armatum*, foliaceum suberectum ramosum, scutellis terminalibus aurantiacis ciliato-spinosis.

Lichen pulmonarius minimus subluteus, receptaculis florum coronatis, mali aurantii coloris Mich. Gen. 75. t. 36, f. 4. Dill. musc. 74. t. 13, f. 17. (figura e Michelio repetita.)

Lichen *aurantiacus* Latourrette, chlor. lugd. 35.

Ex communi radice in orbem lacinias sine ordine emittit semunciales adscendentes vel erectas compressas latefcentes, angustiores in juvenili, apice fere palmatas et undique ciliis vel laciniis protensis armatas, tum facile pro hispido Lichene incauto observatori imponunt. Color in sicco superius flavescens ochraceus, inferius ex cinereo albicans; superficies striato-rugulosa et quasi canaliculata, quae superius magis plana; in humectato penitus et laete virescit. Scutellae terminales plerisque latioribus lacinulis insident, in sicco aequae ac humido eleganter aurantiacae, concavae, demum complanatae, margine tenui, sed undique spinulosis ciliis flavescensibus obfesso, laciniis etiam inferius concolore.

Locus. In ramulis arborum; ad Abietes, Pyros Prunum, immixtis aliis Lichenibus, hispido et parietino. Depicta Exemplaria circa Lugd. gallor. lecta debeo cel. Latourrette.

Observatio. Superficies, scutellarum color, affinitatem cum *L. denudato* indicant, locus natalis, figura, laciniarum divisio, et ciliarum copiosus proventus diversitatem.

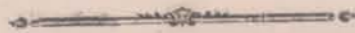
Explicatio Figurarum.

Pruni ramulus, cui insidet noster, praeterea Lichenes alii, hispida et parietinus.

a. Plantula integerrima scutelligera exsiccata;

b. alia humectata.

c, d. Laciniarum spinosae sinez cum scutellis, ad lentem pictae.

T A B U L A XXXVI.

Fig. 2.

SQUAMARIA FAHLUNENSIS.

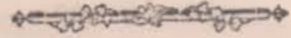
Squamaria fahlunensis, foliis subimbricatis dichotomo-multifidis, canaliculatis atris.

Lichenoides tinctorium atrum, foliis minimis crispis Dill. musc. 188. t. 24, f. 81. (mutilata).

Lichen fronde utrinque nigerrima laciniata, scutellis concoloribus Hall. hist. 2020.

Lichen fahlunensis, imbricatus foliolis linearibus dichotomis planiusculis acutis nigris, scutellis atris Linn. Syst. veg. 959. Syst. pl. 533. Fl. suec. 1078. Web. spicil. 251. Lightf. scot. 819. Hudf. angl. 2, 537. Retz. scand. 1349. Jacq. misc. 2. 90. t. 10, f. 2. Enum. lich. 8c. t. 17. f. 2.

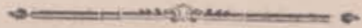
Aterrimus nitens siccus caespitosus Lichen, in orbem expansus; laciniis foliorum imbricatis, dichotomo-multifidis, per superficiem canaliculatis vel lacunosis, margine semper elevato, nunc lineari acuto vel lobato obtuso, crenulato saepe ex verrucis, vel crispo marginalibus radiculis. Madefactus e castaneo vel fusco sensim acquirit colorem fordide virescentem, semper tamen fuliginosum. Scutellae non paucae, disco caespitis insidentes, variabili magnitudine: insigniores semunciam latae planae vel convexae, margine penitus oblitterato inciso varie plicato; minores concaviusculae rotundae, margine paulum elevato crenulato; omnes ex castaneo nigrae, nitentes, subtus dilutiores, rugulosae. Natura Lichenis solida, intus candida.

Locus. Rupibus et saxis montosis adnascitur. In Europa non infrequens, cum *Usnea lanæ nigrae* simili. E Groenlandia etiam habeo, a *Lich. omphalode* et *stygio* Linn. aequè diversam.

Explicatio Figurarum.

- a. Varietas foliis margine frequentius ciliatis, foliolis dichotomia linearibus.
- b. Alia latioribus margine crenulatis laciniis.
- c. Tenuissimis et crispis linearibus laciniis tertia varietas.
- d. Media cespitis foliola ad lentem, et
- e. Naturali magnitudine conspecta.
- f. Lacinae verruculosae margine, ope lentis observatae.

1.

2.

Usnea lanæ nigrae

Usnea lanæ nigrae

1.

2.

3.

Actis & Stern. Inf.

Agavea folia

1.

2.

c

3.

c

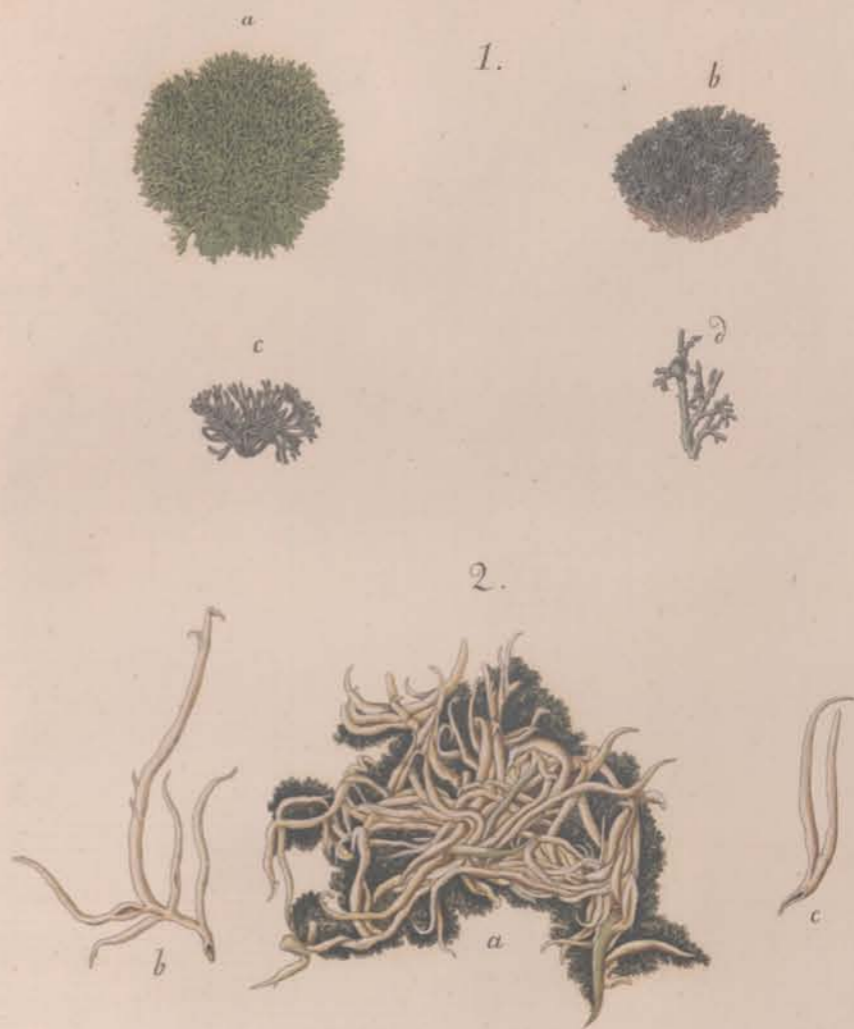

d

Autor. & Sculp. Del.

Sculp. fecit 1792

Chlorella vulgaris

Agaricus fulvus

1.

2.

a

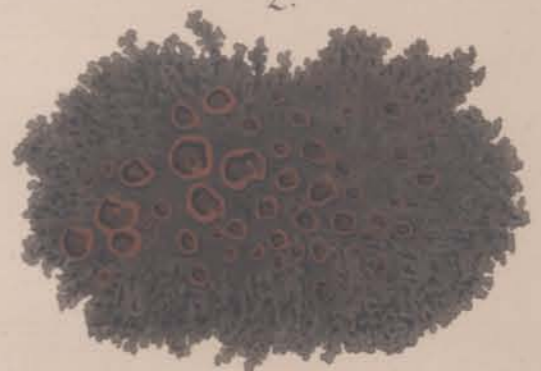
Chamaecyparis

Chamaecyparis

1.

2.

Arbutus

Caprea folios

ILLUSTRISSIMO DOMINO
CHRIST. LUDOVICO
DE HAKE,

MAGNAE BRITANNIAE REGI A CONSILIIS SANCTIORIBUS
CAMERAE REDITUM DEPUTATO ORDINIS EQUESTRI AD
CONVENTUM ORDINUM PROVINCIALIUM
CALENBERGENSIUM

VIRO SCIENTIARUM UTILIUM INQUE HIS REI
BOTANICAE PERITISSIMO

HUNC FASCICULUM

D. D. D.

GEORG. FRANC. HOFFMANN.

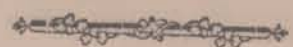

 T A B U L A XXXVII.

Fig. 1.

COLLEMA MARGINALE.

Collema marginale, foliaceum lobato-plicatum, scutellis marginalibus.

Lichen marginellus, foliaceus membranaceo-pellucidus lobatus plicato-undulatus, scutellis marginalibus minutis ferrugineis albo-marginatis Swartz, prodr. 147.

Membranula tenuis subdiaphana plicato-rugosa, fimbriarum in modum lobata basiue contracta, Muscis inhaerens. Color plumbeus in sicca, diaphanus et e plumbeo virefcens in humida plantula. Superficies rugulosa. Scutellae frequentes et minutissimae ex ipso margine propullulant, granulosae, albo-marginatae et ferrugineae; pellucidae, si aqua irrigantur.

Locus. In Iamaica collegit D. O. Swartz, mecumque liberaliter communicavit.

Explicatio Figurarum.

Fig. 1. Plantula super Muscis expansa, nativa forma ac colore.

- a. Membranulae particula aqua revivifcens.
b. Lobulus cum scutellis ex aqua pellucidis lenti subjectus.

T A B U L A XXXVII

Fig. 2. 3.

COLLEMA VESPERTILIO.

Collema *Vespertilio*, orbiculatum membranaceum tenue,
lobatum, plicato-lacunosum.

- Lichen saxatilis nigricans, Lactuceae folio Buxb. Ant. t. 41. t. 61, f. 3. (imperf.).
Lichenoides gelatinosum, membranaceum, tenue nigricans Dill. musc. 138. t. 19, f. 20—21.
(medlocris).
Lichen gelatinosus membranaceus exasperatus convolutus atroviridis, scutellis rubris Hall. hist.
2037? (quoad saltem Synonymiam).
Lichen *nigrescens*, gelatinosus membranaceus, exasperatus, convolutus, atro-viridis, scutellis
rubris Leers, herb. 945.
Lichen *Vespertilio*, gelatinosus membranaceus rugosus lobatus atro-virens, scutellis confertis rufis
Lightf. scot. 840.
Lichen *nigrescens*, foliaceus membranaceus subrotundus lobatus rugosus atro-virens; scutellis
confertis rufis Hudf. angl. 537.
Lichen *Lactuca*, membranaceo-gelatinosus, late lobatus, tenuis, diaphanus, lacunosus, ex viridi
nigrescens, per setatem nigricans Web. spic. 253.
Lichen *papyraceus*, papyraceo-membranaceus, subgelatinosus, viridi-ater, orbiculatus, ambitu
breviter plicato-lobatus; lobis amplis rotundatis integerrimis; granulis supra oblitus innatis
creberrimis, homogeneis, concoloribus Wulf. Jacq. collect. 3. 134. t. 10, f. 3. (bona, sine
scutellis).
Lichen *nigrescens*, foliaceus, gelatinosus, subrotundus, lobatus, rugosus, atro-virens, scutellis
confertis rufis Suppl. pl. 451. Linn. syst. veget. 961. Ehrh. Beitr. 2, 146.

Folium tenue membranaceum in orbem dislentum, per extremitates brevi-
ter lobatum: lobis obtusis rotundatis et late diductis. In superficie superiori
rugosa, inferiori plicato-lacunosa, plicae et rugae in centro congestae ad
peripheriam diffugiunt. Acervuli granulosi gelatinosi (foliorum propagines)
versus centrum innascuntur creberrimi. Scutellifera rarius occurrit; scutel-

lis ut plurimum extra centrum collocatis numerosis, subpedunculatis planis,
vel tantum in sicca fronde marginatis, eleganter fusco-purpureis, dilutiori-
bus in madefacta. Color ex atro viridis, luci obversa veluti e virore subdia-
phanus, in sicca plane emoritur, nigrescit. Substantia mollis gelatinosa, per
siccitatem in naturam chartae ustulatae quasi complicatae transit.

Locus. Aversa parte saxis nudis, arborum truncis adnascitur, non rara
per Germaniam planta. Udo coelo viget, sicco et sereno contrahitur, ex-
arefcit.

Explicatio Figurarum.

Fig. 2. Scutellifera planta, qualis adparebat in aqua fluctuans.

a. Scutellae ab anteriori et a latere inspectae,

b. granulorum acervulus, ad lentem modice augmentem.

Fig. 3. Aversa folii pars humectata.

TABULA XXXVIII et XXXIX.

Fig. 1.

TABULA XLII.

Fig. 1.

PLATISMA CAPERATUM.

Platisma caperatum, foliaceum subimbricatum rugosum lobatum, pallide luteum.

Musco-fungus lichenoides, crustae modo adhaerens major cinereus Morif. hist. 3. 633. t. 7. f. 1. (imperf.)

Lichen pulmonarius, saxis et arboribus adhaerens, major, inferne nigricans, superne e sulphureo cinereus, receptaculis foris amplioribus, intus foetide et obsolete viridibus Mich. gen. 89. t. 48. f. 1. (crassa).

Lichenoides caperatum rosaceae expansum e sulphureo virens Dill. musc. 193. t. 25. f. 97. a, b, c. (medioeris).

Lichen fronde rotunde lobata, rugosa, inferne atra et aspera Hall. hist. 2005.

Lichen caperatus, fronde juniore supra rugosiuscula: germinante pulverulenta, frondulis extimis laevibus, latioribus obtusis Neck. meth. 95.

Lichen caperatus, foliaceus imbricatus, pallide luteo-virescens, rugosus; margine undulatus Enum. lich. 94. t. 19. f. 2. t. 20. f. 2.

Lichen caperatus, foliaceus repens pallide viridis rugosus, inferne ater et asper; foliis rotunde lobatis Baumg. Lips. 569.

Lichen caperatus, foliaceus, repens, centrifugus, sinuato-lobatus; subtus ater, laevis; supra e virore sulphureo flavens, rugosus, verrucosusque; scutellis sessilibus rubris, extus folio concoloribus, margine verrucoso-crenatis Wulf. Jacq. collect. 4. 280. t. 20. f. 1. (bona).

Lichen (froncè) caperatus, subfoliaceus rugosus e sulphureo virens, foliis rotunde lobatis, scutellis amplis fusco-rubentibus Lamarck Encyclop. bot. 483.

Lichen caperatus, pallide viridis rugosus margine undulatus Linn. syst. veget. 960. Sp. pl. 1614. Syst. pl. 542. Roy. lugd. b. sic. Guett. Hamp. 31. Mull. fridr. 212. Gunn. norv. 690. Neck. gallob. 511. Scop. carn. 2. 1394. Weis. crypt. 74. Leers. herb. 967. Pollich. palat. 1114. Lightf. scot. 337. Hudf. angl. 543. Retzius. scand. 1365. Gorter Fl. VII. provinc. 309. Leyf. hal. 1153. Allion. ped. 2565. Chlor. lugd. 36. Relh. cantabr. 433. Willden. berol. 352. Timm. megap. 248. Roth, germ. 504. Schrank, bav. 1516. etc.

Folium rosaceae ab initio et in orbem expansum, ab unciali ad pedalem usque dimensionem; plicatum, subimbricatum, per ambitum lobatum: lobis sub-

rotundis sinuato-laciniatis, extimis sinuato-crenatis. Superne rugis oblongis et obliquis, pulverulento-granulosis, centrum versus crassioribus exasperatum; colore e sulphureo virescenti in glaucum desinente (veluti sulphureus color cum paucillo caerulei mixtus), per aetatem dilutiore, ultimo, saepius humectato et siccato Lichene, flavescenti glauco. Inferne per margines, quousque libera sunt folia, adparent glabra et fusca, reliqua parte scabra et nigra ex radiculis filiformibus implexis brevissimis, quibus arcte saxis et arboribus annectuntur. Per lentem verrucae conspectae, subrotundae et pulverulentae, confluentes punctisque nigris commixtae adparent. Majores et annosiores plantae minus regularem servant figuram, sine ordine veluti effusae. In his scutellae praesertim nasci solent; primum parvae sessiles, per discum frondis sparsae, subgloboso-umbilicatae; sensim evolutae majores, concavae, margine convexo cinctae pulverulento, foliorum colore; intus atro purpureae, carneo vel viridi rufescentes; tandem, si penitus explicentur, vel margo tenuis undulatus, saepius verrucosus evanescit, vel discus elabitur. Natura mollis in humectato etiam tenax, intus albissima, quam etiam leviter violatus statim prodit.

Locus. Per omnem Europam (etiam Americae partem) saxis aequae ac arboribus frequenter adhaerit. Scutellifera planta rarius, in altiori arborum plaga hinc inde occurrere solet. Lana tingit praemissa maceratione, colore ex ferrugineo eleganter fusco.

Explicatio Figurarum.

Tab. XXXVIII. Fig. 1. Juniorem et rosaceae expansum sinit Lichenem absque scutellis.

Tab. XXXIX. Fig. 1. Seniore et minus regularem aut scutelliferum.

a. primordialis rosula. Nativo colore ac forma.

Tab. XLII. Fig. 1. Figuram e collect. l. c. repeti, utpote Lichenis scutelliferi et rosaceae ita eleganter expansi, rarius occurrentis.

T A B U L A XXXVIII

Fig. 1—3.

P L A T I S M A C R O C A T U M.

Platisma crocatum, foliaceum crispum, margine pulverulento flavo.

Lichenoides lacunosum rutilum, marginibus flavis Dill. musc. 549. t. 84. f. 12. (bona).

Lichen *crocatus*, foliaceus lacunosus luteo-rufescens flavo-granulatus: laciniis sinuatis rotundatis, scutellis subconvexis fusco-atris a fronde marginatis Dickf. fasc. 2. 22.

Lichen *crocatus*, foliaceus, margine pulvereo-flavo Linn. syst. veget. 960. Syst. pl. 542. Swartz, obs. bot. 407.

Elegantissimae plantae forma, aetate forsân vel loco natali mutatur. Habeo, quae iconi dillenianae plane respondeant. Etenim foliis componuntur laciniatis, per extremitates sinuatis crenatis, postea dividuntur et velut folium quoddam laciniatum cohaerent, in longiores, quam ab initio, lacinias divisum, superne lacunulis excavatum, subglauco, lutescente colore, marginibus undique in fimbriis pulverulentas flavas resolutis. Glomeruli etiam in superficie, confluentes flavi. Scutellae vero neque in dillenianis, neque in meis occurrunt. Ex observatione Dicksonii margine crasso, e fronde intumente, cinguntur. Inferius quousque libera sunt folia colorem ostendunt (L. verrucoso similem, quocum etiam natura convenit), cervino-flavescentem vel carneum, qua parte adhaerent vero ochroleucum vel subfuscum, ex denso et brevi villo factum. Puncta autem flava innumera pulverulenta, ex denudata Lichenis interiori natura, undique de protuberantibus lacunulis emicant (sicque saltem transitum et indivisum nexum, cum excavatis illis albidis punctis

in Lich. sylvatico paucisque aliis ostendunt). Haec illa. Sed diversa alia occurrunt ampliora lobata, colore post plurimos annos eleganter rutilante, quorum margines interiores in fimbriis crassiores pulverulentas elegantissime flavo colore distinctas resolvuntur, porro inferiore parte tomento vel villis aequae rutilante et subfusco, punctisque eleganter flavis insignita sunt; unde maculata et ex rutilo et flavo colore amoene distincta folia. Natura intus tota quanta flava, tactu subcoriacea.

Locus. Dillenii exemplaria ex Insula Helena transmissa fuere, Linnaei ex India. Dicksonius ex alpinis scoticis, rupibus adnascentem habuit. Ego exemplaria depicta in India occidentali collecta debeo benevolentiae cel. D. O. Swartz.

Explicatio Figurarum.

Fig. 1. Lichenis specimen foliis angustioribus.

Fig. 2. Aliud amplioribus foliis a superiori et

Fig. 3. ab inferiori parte spectatum; nativo colore ac forma.

T A B U L A XXXIX.

Fig. 2.

PATELLARIA DECOLORANS.

Patellaria *decolorans*, granulosa cinerea, patellis carneis et nigricantibus varia.

Granulosa crusta nudis oculis facile distinguenda. Per lentem granula illa conspiciuntur subrotunda, cinerea, connexa solida, glabra, hinc inde tamen subpulverulenta, nigris et carneis aliis commixta. Hisce innascuntur tenerae patellae ab initio granulis non dissimilia, dein explanatae varieque ex rotunditate flexae, coloris eleganter miniati vel rubro-carnei, hinc inde livescens; in aliis plane nigricantis, margineque in his albido, in illis pallidiore circumseptis.

Locus. Terrae praesertim turfosae instratam legit in ascensu montis Bruçteri Hercyniae D. Perfoon, cui etiam debeo exemplaria depicta. Colore et patellarum figura satis superque a Verrucaria differt granulosa.

Explicatio Figurarum.

Fig. 2. Plantula nativa forma ac colore,
a. per lentem conspecta.

T A B U L A XL.

Fig. 1.

PATELLARIA NEBULOSA.

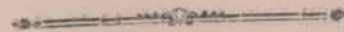
Patellaria *nebulosa*, pulverulenta subcinerea, patellis numerosis confertis crustae adpressis.

Leprosa pulverulenta crusta terrae glebis vel lapidibus, quibus instrata est, fere concolor, per lentem adparet pulverulenta et veluti ex glebulosis granulis, aqua emollitis, ex cinereo virescentibus, neque tamen gelatinosis, sed solidis, conflata. Patellarum copia saepius tanta est, ut crusta penitus obfusceatur. Ceterum rotundae patellae, non fessiles modo, sed crustae veluti adglutinatae cumque ea confluentes; colore ex argillaceo plus minusve fulco, depressae quidem, in disco tamen convexiusculae, margine tenui cinerascens, ad lentem crenulato, circumlinitae.

Locus. Terrae glebis etiam lapidibus arenosis adnasci solet. D. Perfoon circa Goettingam lectam mecum communicare voluit. An hujus loci Lichen Pezizoides Weberi vel brunneus Swartzii? —

Explicatio Figurarum.

Fig. 1. Terrae gleba, patellis undique obsita, naturali forma ac colore.
a. Particula lenti subiecta, in qua vero margo patellarum utpote non satis auctus integer adparet.

T A B U L A XL.

Fig. 2—4

T A B U L A XLII.

Fig. 2—3.

S Q U A M A R I A A M B I G U A.

Squamaria ambigua, foliis lineari-multifidis flavo-virentibus,
tuberculis scutellisque obsitis.

Lichen diffusus, imbricatus, fronde lineari-multifida in centro pulverulenta, versus margines scutellifera. Color constanter ex glauco albescens Web. spicil. 250.
Lichen ambiguus, foliaceus centrifugus flavo-virescens, foliolis linearibus, pinnatifido-lobatis; tuberculis concoloribus farinaceis, scutellisque marginatis ex luteo tandem fuscis, obsitis Wulf. Jacq. collect. 4. 239. t. 4, f. 2. (bons).

Frondes in orbem expansae ab initio valde exiguum, sensim vero ampliorem factum sicque e foliolis constantem linearibus, diffusis, per dichotomiam multifidis, subdivisis et truncatis extremis finibus; in aliis vero densius congestis et subimbricatis, lobato-laciniatis. Media pars undique pulverulenta tuberculis, confluentibus obtegatur. Sunt ubi pulverulenta tubercula scutellis immiscentur, quae versus marginem exoriuntur orbiculares, ex glauco fuscae, limbo cinereo flavo-virescenti cinctae. Color superne ex glauco albescens vel flavo-virescens, subtus a tenui villo nigrescens, in adultiori antracinus vel fordide cinereus. Per aetatem folia diffluunt inque pulverulentas glebularum abeunt scutellis tum varie flexis, ex atro fuscis, margine tamen persistente tenui, crenulato, flavescenti cinguntur.

Observatio. Ambigit inter Pforae tartaream et Squamariae foliaceam naturam. Lich. diffusus olim in Enumeratione nostra Lichenum descriptus, longe ab illo distat.

Locus. Ad putrescentes vel tamen emortuos Abietum truncos, variis Germaniae locis. In Hercynia copiose. Legit D. Perfoon.

Explicatio Figurarum.

Tab. XL. Fig. 2. Juniora diffusa et laxius inter se ordinata foliola.

Fig. 3. Orbis tuberculoso-pulverulentus.

Fig. 4. Lichen vetulus in tubercula plane resolutus.

Tab. XLII. Fig. 2. Hujus et sequentis.

Fig. 3. e collectansis l. c. repetii delineationem, cum rarissime tuberculis in medio, scutellis vero per ambitum collocatis, occurrere soleant talia specimina,

VERRUCARIA SANGUINARIA.

Verrucaria sanguinaria, crustacea cinereo-virescens, albicans, verrucis atris intus sanguineis.

Crusta satis crassa tenax, cortici rimoso vel Musco infrata, inde monticulosa, cohaerens tamen et saepius in palmarem dimensionem quaquaversum (rarius orbiculatim) per exigua granula glebulosa distenta. Colore vel ex viridi cinerascens (humore irrigato Lichene penitus ex glauco virescens) vel albidocinerea, quae etiam si humectata, tamen tenaciter servat suam albedinem. Huic innascuntur atrae verrucae plus minusve numerosae, diversaeque plane magnitudinis; aetate inaequales, non raro confluentes; jam prima aetate convexae; quae per medium ad perpendicularum discissae, intus sub nigricante crasso cortice (ad lentem in tenues lamellas diviso, subpellucido, atro-virente) demum in viridem resoluto, occultant elegantem sanguineam striam, etiam nudo oculo conspiciendam, nucleo albido farinoso verrucae quasi immersam. Dissecata spongiosa crusta intus vel albida vel viridis, quam si accuratius ad lentem conspicias superius tantum viridi granulofam, inferius albidam, saepius rubram, ex diffluente nuclei cruore invenies.

Locus. Ad abietum cortices Hercyniae, versus Braunlage primus collegit mihi liberaliter misit D. Perfoon; nunc ab aliis circa Goettingam hinc inde colligitur.

Observatio. Si quis alius, certe hic Lichen cum multis confanguineis (punctato, limitato, petraeo, confluyente, rupestri, calcario, atrofusco etc.) confusus. Itaque vereor, ut paucis (praeter Lightfootium, Scot. 803, et Ehrhartum, Beitr. 5, 56.) distincte satis cognitus fuerit. Ipse Linnaeus in dubio haerere mihi videtur. Etenim atra sanguinarii Lichenis tubercula, diffracta, intus rubra esse recte statuit; sed de eodem male in Flora sua suecica (1060) dicit, cum in omni arbore habitare (quod de limitato et punctato Lichene verum est); nec non marginem, in speciebus plantarum, angulatum, non membranaceum, illi adscribit. Quod utrumque in nostrum non quadrat. Iuvabit itaque, missis omnibus synonymis, quae certe historiam hujus Lichenis non magis expeditam reddent, fidam ac succinctam ejusdem dedisse delineationem.

Explicatio Figurarum.

Fig. 1. Corticis rimosi abietini particula, crusta albescente penitus obducta, nativa forma ac colore.

a. Verruca ad perpendicularum dissecata, et ad lentem parum argentem conspecta.

T A B U L A X L I.

Fig. 2—4.

T A B U L A X L I I.

Fig. 4, 5.

P E L T I G E R A C R O C E A.

Peltigera crocea, fronde rotunde lobata, subtus venosa, villosa-crocea.

Lichen foliis subrotundis planis levissime incis, calycibus orbiculatis disco foliis adnatis Fl. lapp. 443. t. 11, f. 3. (mediocris).

Lichenoides subtus croceum, peltis appressis Dill. musc. 221. t. 30, f. 120. (fig. Linnsei).

Lichen fronde rotunde lobata, plana, subtus venosa miniata Hall. hist. 1994.

Lichen *croceus*, fronde reptante subrotunda, subtus venoso-villosa, crocea: peltis sessilibus orbiculatis Neck. meth. 84.

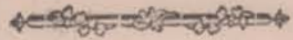
Lichen *croceus*, coriaceo-foliaceus, repens; frondibus obovato-subpalmatis, crenatis, planis, ex eodem velut centro in orbem diffugientibus, supra saturate viridibus glabris; subtus coriaceis, saturatius ramoso-venosis; peltis pulvinato-convexis sparsis, adnatis obscure rubris Wulf. Jacq. collect. 4, 255. t. 11, f. 2, 3. (splendida).

Lichen *croceus*, coriaceus repens subrotundus planus: subtus venosus villosus croceus, peltis sparsis adnatis Linn. syst. veget. 962. spec. pl. 1616. Syst. pl. 547. Fl. suec. 1101. Gunn. norv. 735. Retzius scand. 1378. Fl. Dan. 263 (fig. pessima). Lightf. scot. 856. Hudl. angl. 548. Schrank, primit. salisb. 234.

Lichen safrané Lamarck Encyclop. bot. 496.

Siccam et intra chartam diutius servatam delineamus plantam, cujus folia terrae glebis tenaciter adhaerent, per ambitum sparsa, plana subrotunda, inque lobos obtusos crassos margine sinuato-crenatos ex angustiori basi dilatata;

nonnulla ita dense congesta, ut margines flexuosi fiant et elevati; alia magis complanata, in disco foliorum rugulosa et depressa. Color in utraque superius cinnamomeus, vel corii vitulini, in madefacta planta hinc inde leviter e viridi cinereus; subtus vero eleganter et saturate croceus villus totam superficiem occupat, venis e basi ad peripheriam per longitudinem ductis, crassis prominentibus, colore demum nigricante, denso et brevi villo, hinc inde fibrilloso obductis. Peltae vel disco vel margini adnatae, complanatae orbiculatae subconvexae, atro-spadiceae, margine, veluti prominente e substantia folii, lacinulato cinctae. Natura coriacea quidem, sed durior, in sicco fragilis, in humido autem et recenter collecta aliam ab illa diversam ostendit faciem, quam sequentibus accurate depingit verbis f. rev. a Wulfen. Unicum credas folium late in orbem effusum, peripheriam versus rotundato-lobatum; plures interim, nec reapse inter se unitae sunt frondes, coriaceo-foliaceae, crassiusculae, lentae, obovato-subpalmatae, rotundato-sublobatae, per oras marginum crenatae; quae ita juxta se in orbem ordinatae, perque terram diffusae, repunt, quasi ex eodem centro genitae, ab invicem centrifugae, divergentesque recedant. Eae supra juvenili in aetate, recentesque, aut certe ex humore reviviscentes saturate virides, glabrae ac nitentes sunt; peltis pulvinato-convexis, lentiformibus, aut ovalibus, magnitudine inaequalibus, obscure rubris, nullo per folium sparsis ordine, adnatisque obtitae; subtus contra saturate rubro-aurantiacae, aut si velis croceae, subtilissime primum tomentosulae, tum nudae, attamen venis exstantibus ramosissimis, saturatioribus, cum tempore fusco-nigricantibus, costatae. Senio, aut longiore intra chartas desiccatione, naturalis plantae viror in spadiceum emoritur, peltaeque complanantur nigricantes. Ex quo patet, qualem, quove in statu, plantam suis ab amicis Hallerus, tum et ex Groenlandia Dillenius habuerit.

Locus. Summarum alpium et regionum septentrionalium incola, ad rupium latera, in petris tenui terra tectis Norvegiae, Helvetiae, Angliae; in fylvis inque campis sterilibus Lapponiae, Groenlandiae.

Explicatio Figurarum.

Tab. XLI. Fig. 2. Lichenis frondes a superiori facie depictae leviterque humectatae, terrae musisque substratis adhaerentes.

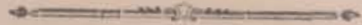
Fig. 3. Facies inferior frondis a terra solutae. Exemplaria depicta habeo e Norvegia.

Fig. 4. Siftit specimen hujus Lichenis, in alpinis petris tenui terra tectis, Vallis Hasliae superioris versus Hospital et Grimfelsen Helvetiae ab ill. Schmidelio lectum.

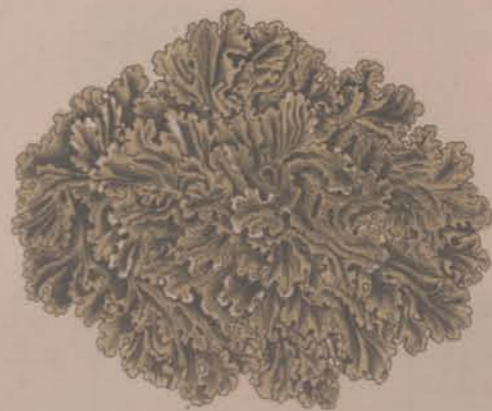
a, particula frondis cum pelta.

Tab. XLII. Fig. 4. Carinthiae lecta et a f. rev. a Wulfen in collectione l. c. depicta hujus Lichenis recenter collecta specimina, a superiori

Fig. 5. ab inferiori facie.

1.

1.

2.

3.

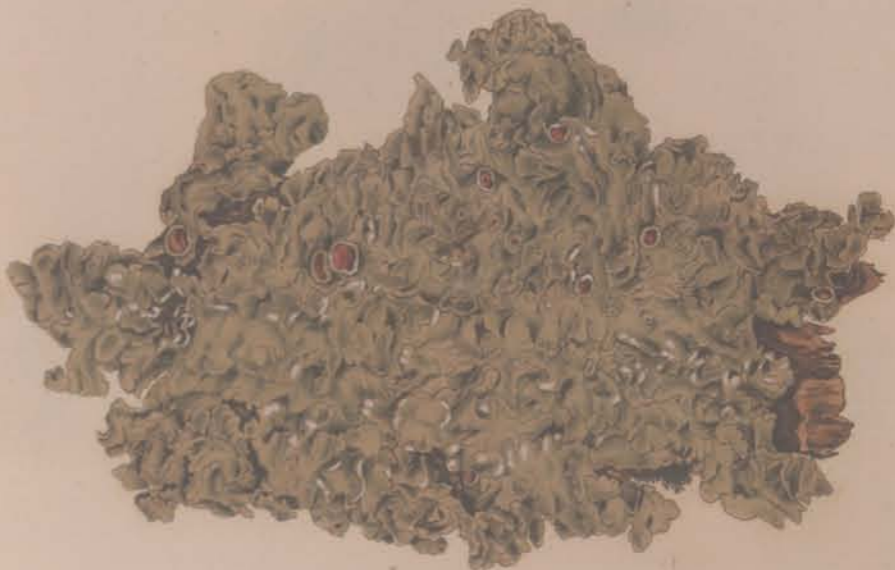

Amorpha canescens

Cypripedium pubescens

1.

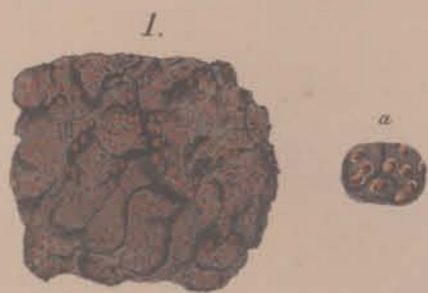

2.

Stromb. ...

Stromb. ...

1.

2.

3.

4.

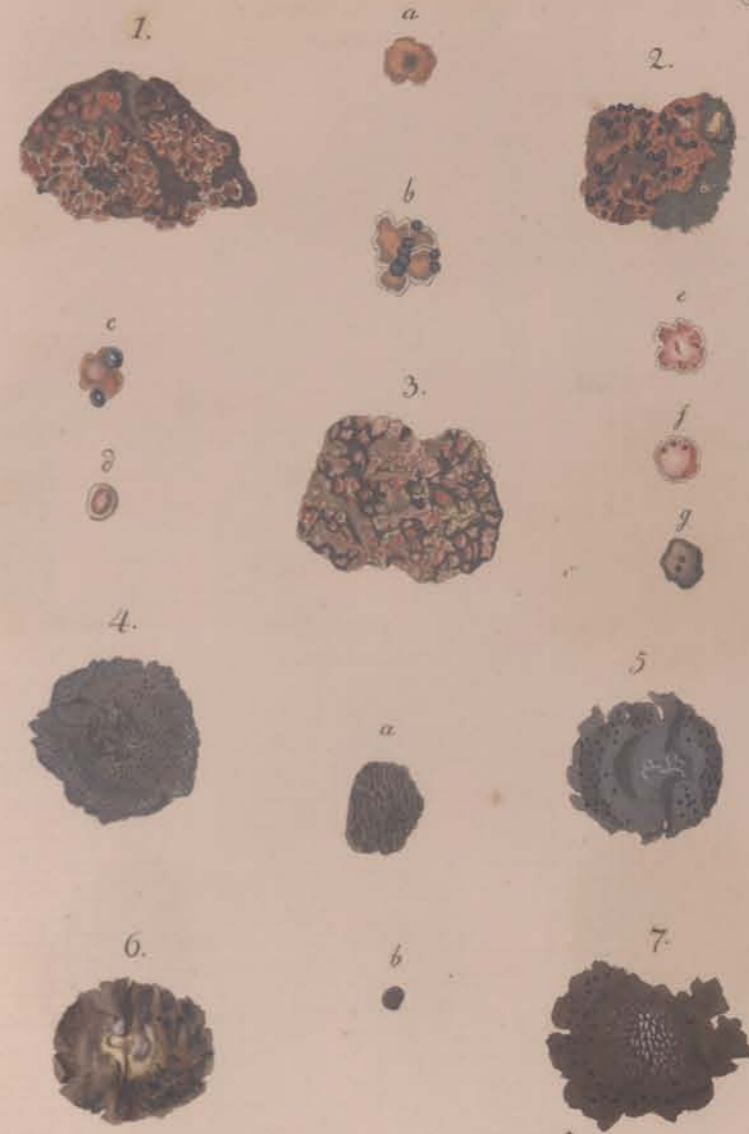
Chamaecyparis

Pinus sylvestris

Tab. XLIII.

Caryocarpus fulvus

1.

2.

3.

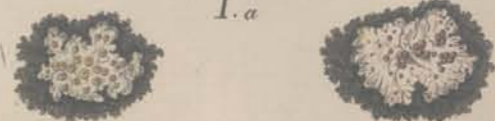
1.

2.

1. a

1.

2.

T A B U L A XLIII.

Fig. 1—3.

P S O R A D E C I P I E N S.

Pfora decipiens, tartarea aggregata lateritia; tuberculis marginalibus nigris.

Lichen decipiens, trunco complanato simpliciter oblongo, rotundatoque, decumbente; supra lateritio, infra marginibusque albo; scutellis terminalibus convexis, Hedw. *flisp. crypt.* Tom. II 7. t. 1. B. *Dickf. pl. crypt. fasc. II.* 21. *Wither. bot. arrang.* III. 183.

Lichen elveloides, Wulf. *Jacqu. collect.* III. 108. t. 3. f. 3.

Lichen proteiformis, Latourrette, *Chlor. lagd.* 36.

Lichen pantospermus, Villars, *Hist.* Tom. III. 96. t. 55.

E particulis contiguis suborbiculatis conflatus cespex, substratus vel terra vel musco vel gelatinosa fugaci crusta. Singula frondosa folia scutellam mentiuntur ab initio; magis expansa irregularia fiunt, variamque formam acquirunt, plano-depressa, medio saepe contracta, per marginem sinuato-repanda albida, ex inferiori prominula superficie, margine vel integro vel dilacerato crenulato, tuberculis nigris ab initio albo-marginatis, demum ex plano convexis, obfuso. Intra haec tubercula nidulantur thecae exilissimae corpusculis seminiformibus foetae. Discus frondis lateritius, deterfus cinereus vel albidus.

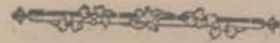
In aliis diversis a prioribus frondosis particulis, orbiculatis, pallide roseis, stigmata seu punctula saturatius rubentia 2—3 emicant (genitalia mascula Hedwigii). Haec aetate suscescunt, illa marginem nigricantem pulverulentum quasi acquirunt. Sunt etiam plane sterilia, in quibus neque stigmata, neque tubercula observare licet.

Locus. Crescit in montosis ericetis, subalpinis Galliae, Angliae, Scotiae, Germaniae. Ad terram promiscue cum Lich. lentigero albo et citrino, candido, scruposo, aliisque.

Explicatio Figurarum.

1. Terrae glebula cespite hujus Lichenis tuberculati obfite.
 - a. Particula medio contracta.
 - b. Frondulae connatae margine tuberculiferae. Ex his particula seorsim
 - c. marginatis tuberculis.
 - d. Scutelliformis junioris frondis exemplar. Haec ad lentem modice augmentem picta.
2. Alius cespes ex particulis frondosis magis convexis conflatus.
 - e. explanatae frondes, in
 - f. orbiculata et tribus stigmatibus notata.
 - g. Senescens ex his tertia, margine in pulverem nigricantem resoluta.

T A B U L A XLIII.

Fig. 4—7.

UMBILICARIA CORRUGATA.

Umbilicaria corrugata, reticulato-rugosa, undique nuda.

Lichen mesenteriformis, Ehrh. plant. crypt. exsicc. dec. IX. 89.

Truncus seu potius frondosum folium unciale, orbiculatum, margine lac-
rum; supra a periphèria centrum versus rugoso vel reticulato crispum: rugis
saepe squamoso-foliaceis, hinc inde crinitis, a centro peripheriam versus
penitus oblitteratis, protuberantibus tantum papillis minimis, fere ut in cute
anferina. Color cinereo-fuliginosus, deustus quasi ad marginem; inferne
pallidus, subfuscus, cervinus, adpersis in quibusdam subulatis vel ramosis
radiculis.

Tubercula fere sessilia, parva, atra; ad lentem semicircularibus sulcis
ut plurimum exarata, complanata vel convexa.

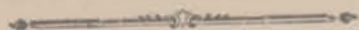
Substantia vel natura Lichenis sicca coriacea, tamen rigida; lenta, pel-
lucida, et obscure ex pullo virefcens aquae immersa; longe tenuior quam in
reliquis Umbilicariis.

Locus. Crescit iisdem in locis cum Umbil. crinita promiscue, supra nuda saxa et rupes montis Bruçeri haud infrequens.

Explicatio Figurarum.

4. Superior frondis pagina, rugis in hac squamatum imbricatis.
 - a. Particula lente aucta.
5. Frondis exemplar angustioribus rugis peripheriam versus sensim oblitteratis.
6. Inferior ejusdem glabra superficies.
7. Annosior Lichen rugis protuberantibus condensatis.
 - b. Tuberculum seorsim semicircularibus sulcis exsculptum.

T A B U L A XLIV.

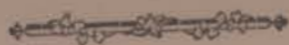
Fig. 1—9.

UMBILICARIA CRINITA.

Umbilicaria crinita, imbricato-plicata, margine undique crinita.

- Lichen proboscideus*, umbilicatus explanatus, lobisque centralibus; radicibus marginalibus submarginalibusque ramosis, fuscoatris, scutellis per superficiem dispersis disco concentricè sulcatis, anthracinis Hedw. Stirp. crypt. Tom. II. 5. t. 1. A. With. bot. arrang. III. 208.
- Lichen corneus*, Latourrette, Chlor. lugd. 36.
- Lichen proboscideus*, Wulf. Jacq. Misc. II. 80. t. 9. f. 2.
- Lichen proboscideus*, Ehrh. plant. crypt. exsicc. Dec. II. 19.
- Lichen crinitus*, umbilicatus margine crinitus, peltis nigris concinnatis subpedunculatis Lightf. Scot. 860. Smith, Flor. lapp. 359.
- Lichen polyrhizos*, Weis, crypt. 81. Web. spicil. 265.
- Lichen fronde imbricata*, subrotunda, punctata, inferne villosa atris scutellis Hall. hist. III. 2000. t. 47. f. 4.
- Lichenoides corneum* marginibus eleganter fimbriatis Dill. musc. 218. t. 29. f. 116.

E centrali tophacea radice in orbem spargitur frons uncialis, bi-triuncialis diametro, lobato-plicata: lobis depressis, centrum versus coacervatis, per marginem rotundatis, crenulatis, praemorsis laciniatis et in fimbrias divisis. Fimbriae nunc simplices, nunc ramosae, modo longiores et crassiores, modo breviores et frequentiores, denso quasi tomento marginem cingentes. Superficies cinerea in fuliginosum colorem tendens, rugulosa, hinc inde nigricantibus punctis exasperata (mafcula organa Hedwigii). Praeterea frondi innascuntur copiosa tubercula ab initio scutelliformia atra plana, dein semiglobosa, globosa, perbrevis pediculo infidentia et veluti e fetis circinnatim ductis contexta, simplici serie vel etiam pluribus deinceps positus sulcis vel vorticibus,

centro introlabente triangulari, lunulato, lineari et etiam plane oblitterato. Facies inferior laevis quidem, hinc inde tamen subulatis, ramosis radiculis conspersa, cinerea, fuliginosa, dilute fusca, rutilans. Aetate sparsae fimbriae plane evanescent in margine, inferne sparsim adhaerent, superne erosa ac rimosa apparet superficies.

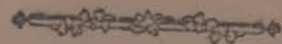
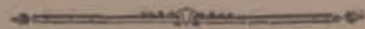
Substantia rigida coriacea, aquae immersa lenta flaccescens, subpellucida, obscure ex cinereo viridis.

Locus. Nascitur in montosis, alpinis Galliae, Angliae, Scotiae, Helvetiae, Germaniae etc. Exemplaria depicta in monte Bruetero Hercyniae legi.

Observatio. Tubercula ex fuleis circularibus contorta (gyroma Pers.) forsitan denominationi proboscidem Elephantis exprimenti ansam dedere, quam vero ob linneanae speciei incertam definitionem, et aliarum hujus generis, ratione tuberculorum habita, convenientiam mutare satius duxi.

Explicatio Figurarum.

- 1, 2. Umbilicaria crinita a superiori et inferiori facie, sicca et nativa magnitudine.
3. Marginis particula ad lentem cum fimbriis aucta.
4. Tubercula seorsim ab anteriori et laterali facie, lente depicta.
5. Frondis exemplar brevioribus ac densissimis fimbriis undique crinitis.
6. Lichenis hujus exemplar ab inferiori parte depictum, tuberculorum pedunculis sic melius conspiciendis.
8. Lichenis cornel (Latourrette) exemplar a superiori facie.
9. Tubercula ejusdem scutelliformia.
7. Exemplar per aetatem erosum, ac denudatum fimbriis.

T A B U L A XLV.

Fig. 1—5.

PLATISMA AQUATICUM.

Platisma aquaticum, foliaceum subcoriaceum imbricatum lobatum: lobis obtusis.

- Lichen aquaticus*, Weis, crypt. 77.
Lichen flaviarilis, Web. spicil. 265. t. 4.
Lichen flaviarilis, Ehrh. plant. crypt. exsicc. dec. 4. 39.
Lichenoides imbricatum luridum Dill. musc. 224. t. 30. f. 128.

Cespes ex lobata fronde conflatus. Lobi plicati imbricatim locati, per margines obtuse sinuati incurvi, inaequali magnitudine. Superior pars saturate et sordide viridis madefacta, laevis; sicca cinerea nebulosa, ex contractione in rugas vel lacunulas depressa, passim glomeratis fuscis, punctatis verrucis respersa. Scutellae si adsint, rariores sessiles, orbiculares, margine foliis concolore crasso, disco rufescente instructae sunt, in quibus superficies plane nuda, vel innumeris punctis pertusa. Inferne folia ad margines ochroleuca, fusca, interiora versus nigricantia, rugulis levidensibus exasperata.

Substantia lenta subcoriacea, in siccitate rigidiufcula, intus albicans. Odor mucidus urinosus. Sapor debilis.

Locus. Ad Saxa intra aquarum rivulos Angliae, Germaniae. In fluviis Hercyniae die Brenke inter Braunlage et Schierke, inter Claufsthal et Schlufs.

Explicatio Figurarum.

1. Planta humectata punctis pertusa.
2. Planta sicca, verruculosa.
3. Planta scutelligera.
4. Tubercula ad lentem conspecta.
5. Scutellae seorsim nativa magnitudine.

T A B U L A XLVI.

Fig. 1—3.

PLATISMA FALLAX.

Platisma fallax, foliaceum diffusum, laciniatum crispum; scutellis terminalibus.

Lichen glaucus, Wulf. Jacq. Collect. 4. 276. t. 19. f. 2. (exclus. Syn.)

Lichen fallax, Web. Spicil. 244. Dickf. Crypt. 1. 13. With. bot. arrang. 3. 193.

Lichenoides membranaceum tubae fallopianae semulum Dill. musc. 165. t. 22. f. 58.

Lichen alpinus, membranaceus, elegans, in amplas lacinias divisus, inferne albus, superne e glauco subvirescens, receptaculis florum amplioribus, interna parte fuscis Mich. gen. 75. t. 37.

Ex eodem centro in palmarem saepe latitudinem diffusum, profunde laciniatum: laciniis adscendentibus latefcentibus, per margines sinuatis tenuiter et multifariam divisus, fimbriatis, granulosis vel pulverulentis. Superficies prona ex albo et viridi mixta in recenti, ex glauco albicans in desiccata planta, lacunis et rugis levibus exarata, nigris convexo-planis verrucis hinc inde adpersa.

Superficies supina ad margines candicans nitens, admixtis nigris vel fuscis maculis, centrum versus plane nigra. Scutellae laciniis extremis insident terminales, explanatae, madidae virescentes, siccae spadiceae, margine et collo contractae rugosae, eodem cum foliis colore; integerrimae, etiam crenulatae, laciniatae, disco convexo irregulariter protuberante.

Natura flexilis perquam mollis irrigata, rigidiuscula membranacea ex siccitate.

Locus. Supra Abietum corticem, locis montosis Germaniae, Carinthiae, Angliae etc.

Observatio. Licheni glauco Enum. meae Lich. (p. 91.) affinis quidem, sed scutellarum situs, foliorum divisio, substantia ac color cum eo discrepant.

Explicatio Figurarum.

1. Intra chartam desiccata planta a superiori et
2. inferiori facie.
3. Scutelligera alia, nativa forma ac colore.

T A B U L A XLVII.

Fig. 1—3.

PLATISMA DISSECTUM.

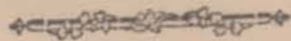
Platisma dissectum, foliaceum depressum sinuato-dissectum, subtus venoso-tomentosum; scutellis sparsis excavatis.

Lichen dissectus, foliaceus, depressus laciniato-lobatus (junior multifidus) obtusus laevis utrinque albidus, peltis concavis sparsis Swartz, prodr. 147.

Frons quaquaversus et in orbem plerumque expansa, superne laevis albida (in sicco), ex glauco vel cinereo virefcens (in humido), in sinus vel lacunulas superficiales depressa; inferne ex albo in fuscum tendens, tomento venoso ad basin obscure fusco vel nigricante, arborum truncis et Muscis adhaeret. Margines profunde dissecti, sinuato-lobati: lobis laciniatis crenulatis obtusis vel truncatis, depressis, hinc inde etiam imbricatis.

Scutellae ab initio parvae verrucae, quibus punctum exiguum in medio est, quae dein augentur ad lentis usque magnitudinem, cupulae similes, disco excavato rufo, in siccitate fusco-rufo, margine frondi concolore crispo vel crenulato. Substantia lenta, subcoriacea.

Locus. Ex Jamaica attulit et ad me transmisit cel. Olof Swartz.

Observatio. Exceptis glomerulis illis, quae Lich. laciniato Hudf. adnasci solent, quibus vero depicta nostra exemplaria plane distituebantur, magnitudine, tomento subtus venoso paucisque tantum aliis notis ab eo differre videtur.

Explicatio Figurarum.

1. Intra chartam exsiccata planta a superiori et
2. inferiori facie.
3. Scutelligerum Exemplar ut in charta detentum se ostendebat.

T A B U L A XLVIII.

Fig. 1.

P S O R A L E N T I G E R A.

Psora lentigera, calcarea lactea lobata: lobis depressis scutellisque albo-marginatis.

Lichen lentigerus Web. Spicil. 192. t. 3. Enum. lich. 60. t. 9. f. 4. Villers, Dauph. 3. 978.

Lichen lentigerus, imbricatus foliolis lobatis, rotundatis crenatis, albis, scutellis flavis margine albo Rehb. cantabr. 430. (c. ic.) With. bot. arrang. 3. 177.

Crusta calcarea friabilis terrae arcte adnata satis crassa, per ambitum orbicularem undulato-lobata: lobis incis crenatis rotundatis, medio depressis, marginatis, centrum versus confluentibus, vel oblitteratis confertissimis.

Scutellae numerosae sessiles marginatae: margine obtuso, plano-concavae, demum plano-convexae, margine evanescente turbinatae. Color cinereo- vel carneo-lutescens, etiam nigricans, marginis semper albidus. Substantia crustae diffractae etiam albida, humectata flexilis pulposa, in quibusdam ex glauco virefcens, margine tamen semper albedo prominente. Discus hinc inde nigro-punctatus. Natura nivea intus ad lentem tomentoso-cellulosa.

Locus. In montosis rupestribus Germaniae, Angliae, Galliae, Alfatiae etc. muscis instrata commixtis saepe Lich. citrino, decipiente, aliisque.

Explicatio Figurarum.

1. Muscorum cespes rosulis variae magnitudinis confusus.

- a. Lichenis exemplaris scutellis plano-concavis et convexo-planis obfite.
- b. Peculiaris varietas scutellis nigricantibus.
- c. Discifera lobi et scutellae particula dense cellulosa.

T A B U L A XLVIII

Fig. 2.

P S O R A C I T R I N A.

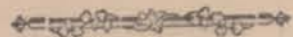
Pfora citrina, calcaria lobata: lobis angustis depressis subimbriatis, scutellis rufescentibus.

Lichen citrinus, extensus varie divisus lobatusque supra citrinus, subtus albus, scutellis concoloribus inaequaliter marginatis Hedw. stirp. II. 60. t. 30. c.

Lichen friabilis Villars Dauph. 3. 979. t. 55.

Praecedentis olim varietas habita, pro ratione aetatis vel natalis loci pulposa farinacea friabilis crusta, quae si muscis innascitur, frondem acquirit foliolosam per ambitum lobatam: lobis angustissimis acervatis crenulatis subrotundis alterne depressis et elevatis; medius cespes in crustam tenacem undulatam albescentem hinc inde centrifugam confluit. Margo citrinus. Inferior et interna facies incana et alba.

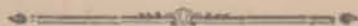
Scutellae copiosae, sessiles, rufescentes, concavae, demum convexae, planae, margine crustae vel disco concolore cinctae, in junioribus leviter crenulato, in vetustioribus integerrimo. Discus rufus continet ex observatione Hedwigii thecas paraphysibus connatas, summitate sua colorem exhibentibus; semina intra has rotundata alba. Punctulis nigricantibus tantillum elevatis, polline intus refertis demum eleganter de vertice e luteo puniceis, floris masculi nomen imposuit.

Locus. Promiscue iisdem in locis cum priori, scruposo, muscorum candido etc.

Explicatio Figurarum.

2. Cespes Lichenis Musco infratus, supra calcareos rupes Delphinatus lectus a D. Lstorrette. Scutellae croceae.
b. Minores alii.
c. Senescens, margine tantum citrinus. Scutellae convexae ferrugineae.

DESCRIPTIO ET ADUMBRATIO
 PLANTARUM
 E CLASSE CRYPTOGAMICA LINNAEI
 QUAE
 LICHENES
 DICUNTUR.

VOLUMEN TERTIUM.

AUCTORE
 D. GEORG. FRANC. HOFFMANN

MED. ET BOT. PROF. PUBL. ORD. HORT. REG. BOT. GOTTING. PRAEF. SOC. SCIENT. GOTT. HARLEM.
 LINN. LOND. PHYS. LUND. TURIC. IENENS. RATISB. HIST. NAT. PARIS. ERFORD. WALTERSHAUS.
 HANNOVER. ALIARUMQUE MEMBR.

LIPSIAE,
 APUD SIEGFRIED LEBRECHT CRUSIUM,
 MDCCCXI.

REVERENDISSIMO AC CELSISSIMO
S. R. I. PRINCIPI AC DOMINO
D O M I N O
G E O R G I O C A R O L O ,
DEI GRATIA
E P I S C O P O W I R C E B U R G E N S I
FRANCIAE ORIENTALIS DUCI ETC. ETC.
DOMINO DOMINO LONGE CLEMENTISSIMO,
DE PUBLICA SALUTE BENEMERENTISSIMO
MUSARUM OMNIUMQUE ARTIUM AC SCIENTIARUM
P A T R O N O
H U N C F A S C I C U L U M
DEVOTE SACRAT
G E O R G . F R A N C . H O F F M A N N .

CONSPECTUS TABULARUM

VOLUM. III.

Tab. XLIX.	Fig. 1.	Patellaria frondosa	-	-	-	Lichen frondosus.
Tab. XLIX.	Fig. 2.	— fumosa	-	-	-	— fumosus.
Tab. L.	Fig. 1, 2.	Verrucaria petraea	-	-	-	— petraeus.
Tab. L.	Fig. 2, c.	Patellaria aurella	-	-	-	— aurellus.
Tab. LI.	Fig. 1.	— porphyria	-	-	-	— porphyrius.
Tab. LI.	Fig. 2.	— brunnea	-	-	-	— brunneus.
Tab. LII.	Fig. 1-3.	— Glaucoma	-	-	-	— Glaucoma.
Tab. LIII.	Fig. 4-6.	— —	-	-	-	— —
Tab. LIV.	Fig. 1.	Verrucaria fusco-atra	-	-	-	— fusco-ater.
Tab. LIV.	Fig. 2.	— geographica	-	-	-	— geographicus.
Tab. LV.	Fig. 1, 2.	Platifina filix	-	-	-	— Filix.
Tab. LVI.	Fig. 1.	Pfora coronata	-	-	-	— coronatus.
Tab. LVI.	Fig. 2.	Patellaria calcarea	-	-	-	— calcareus.
Tab. LVII.	Fig. 1.	— tigrina	-	-	-	— tigrinus.
Tab. LVII.	Fig. 2.	— pantherina	-	-	-	— pantherinus.
Tab. LVIII.	Fig. 1.	— arenaria	-	-	-	— arenarius.
Tab. LVIII.	Fig. 2.	— polytropa	-	-	-	— polytropus.
Tab. LIX.	Fig. 1.	Pfora radiofa	-	-	-	— radiofus.
Tab. LIX.	Fig. 2.	Umbilicaria polyphylla	-	-	-	— polyphyllus.
Tab. LX.	Fig. 1.	Pfora miniata	-	-	-	— miniatus.
Tab. LX.	Fig. 2.	Patellaria griseo atra	-	-	-	— griseo ater.
Tab. LX.	Fig. 3.	Pfora radiofa	-	-	-	— radiofus.

Tab. LXI.

Tab. LXI.	Fig. 1-2.	Patellaria grumosa	-	-	-	Lichen grumosus.
Tab. LXI.	Fig. 3-9.	— falcina	-	-	-	— falcinus.
Tab. LXII.	Fig. 1-4.	— contigua	-	-	-	— contiguus.
Tab. LXIII.	Fig. 1-3.	— multipuncta	-	-	-	— multipunctus.
Tab. LXIII.	Fig. 4.	Pfura Hypnorum	-	-	-	— Hypnorum.
Tab. LXIV.	Fig. 1-4.	Patellaria detrita	-	-	-	— detritus.
Tab. LXV.	Fig. 1.	— fusco-lutea	-	-	-	— fusco-luteus.
Tab. LXV.	Fig. 2.	Placodium diffusum	-	-	-	— diffusus.
Tab. LXV.	Fig. 3.	Platisma laciniatum	-	-	-	— laciniatus.
Tab. LXVI.	Fig. 1.	Placodium orbiculare	-	-	-	— orbicularis.
Tab. LXVI.	Fig. 2.	Platisma cucullatum	-	-	-	— cucullatus.
Tab. LXVII.	—	Ufnea flaccida	-	-	-	— divaricatus.
Tab. LXVIII.	Fig. 1-4.	Ufnea ochroleuca	-	-	-	—
Tab. LXVIII.	Fig. 5-7.	Umbilicaria flocculosa	-	-	-	— flocculosus.
Tab. LXIX.	Fig. 1, 2.	— pensylvanica	-	-	-	— pensylvanicus.
Tab. LXX.	Fig. 1-5.	— erosa	-	-	-	— erosus.
Tab. LXXI.	Fig. 1-5.	— hyperborea	-	-	-	— hyperboreus.
Tab. LXXII.	—	Ufnea dichotoma	-	-	-	— dichotomus.

TABULA

T A B U L A XLIX.

Fig. 1.

T A B U L A LI.

Fig. 1.

P A T E L L A R I A FRONDOSA.

Patellaria frondosa, leprosa, farinosa-crustacea, scutellis coccineis margine crusta concoloribus.

Lichen coccineus, saxatilis late effusus; crusta farinosa leprosa flava; scutellis immerfis difformibus coccineis Pers. in Ann. bot. II. 17.

Lichen porphyrius, crusta leprosa pulverulenta tenui, pallescens-alba; scutellis prominulis orbicularibus coccineis Pers. in Ann. bot. II. 17. Var. β Lich. Haemat.

Verrucaria frondosa Flor. Germ.

Late effusa crusta, modo crassior, modo leprae similis farinosa sparsa, praefertim si lapidi arenario innascatur, per crustam hinc inde emicanti. Color ex glauco vel flavescens in viridem tendit, vel ex cinereo pallescit. Superficies undique similis.

Scutellae sparsae quidem, hinc inde tamen etiam approximatae, lacte sanguineae, crassiori crustae immerfae ab eaque margine concolore oblinitae aequae farinose. Altius progressae demum e crusta emergunt saturatius coloratae, margine conspicuo integro vel varie flexo crenulatove cinctae.

Locus. Exemplaria in montosis Hercyniae lecta, saxum porphyrium longe lateque incrustant; alia in vicinitate nostrae urbis (Gottingae) tenuissime saepe in frondem orbicularem expansa in lapide arenario inhabitant.

Observatio. Cum V. Haematomma, quam t. II. siliit, multis modis quidem convenit, certis notis vero ab ea satis superque dissentit, praecipue crusta friabili leprosa, neque calcarea neque tartarea dicenda, scutellarum figura, quibus perpetuum ac constans est, habere marginem distinctum, ut nihil dicam de coloris varietate. Arenario lapidi innascens crusta tenuior, scutellae minutae tumentes irregulares. Hae vero post aliquot tempus crustae partem secum trahunt et distinctum acquirunt marginem. Color pallescens glaucus in eodem saepe individuo immiscetur viridi-flavescenti. Etiam omni scutella orbata, faciem leprae habet sulphureae *Ehrb. crypt. exf. 203.* Vix, opinor, specie diversum esse Lich. *porphyrium* T. 51. depictum, Crusta albicans est, inaequalis, leproso-tartarea, saltem ad lentem farina adpersa, scutellae saturate coccineae marginatae; Uno verbo quoad crustam spectat V. Haemat. quoad scutellas P. frondosam. Exemplaria viva Lich. coccinei *Dicks.* quae in horto suo britannico sicco 5, 24. continentur, certe conveniunt cum illo porphyrio magis, quam cum nostra frondosa.

Explicatio Figurarum.

Tab. XLIX. Fig. 1. Exemplar Lichenis frondose super arenarium lapidem expansi.

a, b. Portiones crustae partim ope vitreae lentis inspectae.

Tab. LI. Fig. 1. Exemplar Lichenis porphyrio innascens saxo.

T A B U L A XLIX.

Fig. 2.

P A T E L L A R I A F U M O S A.

Patellaria fumosa, crustacea tartarea rimosa fuliginosa, scutellis immerfis nigris, disco conico.

Verrucaria fumosa, Flor. Germ.

Crusta late serpit rimosa quidem, perpetua tamen et aequabilis, colore ex cinereo fuliginoso, versus peripheriam dilutior, ultra semilineam vix crassa, demum a lapidis natura, quem obducit, aegre distinguenda. Ad lentem accuratius considerata rimosa non solum conspicitur, sed inter areolas quoque cicatricosa varieque in serobes depressa et squamulosa; ubi hoc peculiare est, quod discissa areolarum substantia cornea quasi cultello renitens, interius fusca, admixto per ambitum virore tineta adpareat.

Scutellae sparsae sunt ab initio depressae, ex Schisti colore nigrae, tenui margine concolore oblinitae; maturae se efferunt subsidente margine, tamen conspicuo, disco vero in mammillam convexam seu conum brevem elevato. Substantia interior similis, cornea, nigricans.

Locus. Ad saxa arenosa non infrequens, in rupibus Gottingae vicinis.

Explicatio Figurarum.

Lapidis portio, cui innascitur Lichen nativa forma ac colore depicta.

a. Crustae particula una cum scutellis ope lentis vitreae inspecta.

b. Abrasae crustae et humectatae particulae, ut fabrica duplex interioris substantiae conspici queat.

T A B U L A L.

Fig. 1—2.

VERRUCARIA PETRAEA.

Verrucaria petraea, crustacea subcinerea, scutellis nigris
depressis concentricis.

Lichen petraeus, leproso-crustaceus, saborbiculatus, e cinereo virore albens impalpabilis, tuberculis lentiformibus atris opacis immarginatis subconcentricis obtusis Wulf. in Jacq. coll. 3. 116. t. 6. fig. 2. lit. a.

Verrucaria petraea, Flor. Germ.

Crusta tenuis impalpabilis cohaerens aequabilis, in maculas extensa suborbiculares, colore ex cinereo in lividum, subfuscum, magis tamen in albidum vergente, rimosa ad lentem potissimum: rimis capillaribus in areolas fissa.

Scutellae in crustae areolas impressae iisque sublinitae, vel simplices, vel adeo contiguae, ut reapse confluere videantur, aut certe confluant; planae ceterum, margine concolore nigro non valde conspicuo, in humido praesertim, cinctae, disco depressiusculo. Collocatio scutellarum in hac specie peculiaris est. Etenim in subconcentricas series vel circuli segmenta ita coordinatae sunt, ut interiora versus continuo in angustiores series coarctatae et pressius sibi adnatae vel plane confluentes conspiciantur.

Locus. Haud infrequens in saxis rupestribus, in arenoso lapide, ubi dilutior crusta esse solet.

Observatio. Occurrit non raro crusta maculiformis vix, nisi colore, a lapidis natura distinguenda, cui insident scutellae nigrae complanatae Lich. punctato similes, contiguae subconcentricae. A confinis: *V. contigua* et pantherina scutellarum situ ac figura, nec non crustae conformatione praecipue distinguitur.

Explicatio Figurarum.

Fig. 1. Monstrat exemplar huius Lichenis, quod debeo rev. Abb. Franc. Xav. a Wulfen, in quo scutellae minus ordinate collocantur, ad lentem si conspicias vix peculiari margine instructae, vel tamen ita in areolas crustae impressae, ut aegre is conspici queat.

Fig. 2. Eundem Lichenem sicut arenarium lapidem incrustantem, nativa forma ac colore.

a. Particula crustae ope lentis vitreae aucta, rimosae, una cum scutellis pressissime sibi adnatis, proprio margine vel adscitio ab areolarum elevatione, foveisque aliquibus insignitae.

b. Scutellae solitariae.

T A B U L A L I

Fig. 2. c.

P A T E L L A R I A A U R E L L A.

Patellaria *aurella*, acruftacea, scutellis minutis flavis margine concolore cinctis.

Lichen scutellis nudis sessilibus flavis Enum. Lich. t. 6. fig. 6.
Verrucaria *aurella*, Flor. Germ.

Vix opinor specie a *P. vitellina* t. 26. fig. 2. delineata differre, nisi quod scutellae undique per lapides sparsae sunt fere nudae, plano-convexae, tenuissimo margine, absque vitrea lente vix observando, oblinitae. Color disci, ex aureo plus minusve flavescens, marginis dilutior.

Locus. Frequens inter alios Lichenes ad arenaria saxa.

Explicatio Figurarum.

Fig. 2. c. In eodem lapide cum *V. petraea* et *P.* dispersa delineatae exhibentur scutellae sparsae, aurellae.

d. Scutella solitaria ad lentem vitream aucta.

T A B U L A L I I

Fig. 2.

P A T E L L A R I A B A D I A.

Patellaria *badia*, crustacea tartarea olivaceo-cinerea rimosa, scutellis plano-convexis badiis margine crusta concolore.

Lichen *badius*, crusta leprosa olivaceo-cinerea: scutellis majusculis confertis margine crusta concoloribus Persl. in Ann. bot. 7. 27.

Lichen *fuscus*, crusta tartarea verrucosa ex olivaceo fusca, scutellis confertis margine crusta concoloribus Schrad. spec. 33.

Verrucaria *badia* Flor. Germ.

Crusta tartarea satis crassa, a centro peripheriam versus tamen extenuata varieque in orbicularem saepe figuram extensa, lineisque nigris veluti circumsepta, etiam sine his, per superficiem rimoso-verrucosa, e cinereo sensim versus centrum in olivaceum vel ignobiliorem colorem tendens, interius discissa albicans.

Scutellarum insignis in centro reperitur proventus, adeo saepe confertae, ut totam crustam penitus obscurent, pressissime hinc inde sibi adnatae, flexuosae, plano-convexae, saturate ex olivaceo fuscae vel badiae, margine cinctae integro vel leniter undulato, coloris ejusdem subjacentis crustae, cinerei vel fusco olivacei.

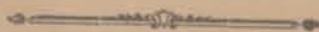
Locus. Ad saxum trapesium Hercyniae. Etiam ad Basalten.

Observatio. Habita denominationis ratione Lichen *badius* crustaceus fuscus, scutellis planis badiis *Swartzii*, in *nov. Act. Upsl.* 4. 217. designatus, in multis cum nostro consentire, at, exemplaribus inter se comparatis, potius cum Lichene brunneo *Ejusd.*, multifloro *Erb.* convenire ille, noster vero satis diversus esse videtur.

Explicatio Figuræ.

Saxi fragmen trapezii Lichene badio, geographico, albo-atro aliisque incrustatum nativa forma ac colore exhibetur.

T A B U L A LII.

Fig. 1—3.

T A B U L A LIII.

Fig. 4—6.

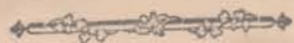
PATELLARIA GLAUCOMA.

Patellaria Glaucoma, crustacea albida, scutellis pallidis, velatis caefiis, nigricantibus.

-
- Lichen leprosus albicans, tuberculis glaucis, demum erumpentibus atris *Enum. Lich.* t. 5. f. 4.
 Lichen *rimosus*, leprosus albicans; crusta rimosa infulis subrotundo-angulosis; scutellis glaucis albo margine, *Dickf. fasc.* 1. 12?
 Lichen *sordidus*, crusta leprosa late effusa sordide cinerea, scutellis sparsis pulverulentis albidocinereis *Perl. in Ann. bot.* 7. 26.
 Lichen *albido-caefius*, crusta tartarea albida, verrucis caefiis pruina albida confersis *Schrad. spic.* 87.
 Lichen *rimosus*, crustaceus albicans, frustulis subrotundo-angulatis, scutellis glaucis albomarginatis *Retz. scand.* 2. 1529. *Fl. dan.* t. 468. fig. 3?
 Lichen *variatus*, crustaceus albus, scutellis atris nitidis: margine albo *Davies. in Transact.* lin. 2. 284. t. 28. fig. 3.
Verrucaria Glaucoma, *Flor. Germ.*

Crusta late, hinc inde orbiculatim per lapides effusa, plus minusve albida, senectuti proxima in sordide albidum, vel ex albedo in olivaceo-cinereum vergens colorem. Superficies rimosa, in quibusdam etiam verrucosa.

Scutellae colore aequae ac forma notabili modo variant, tot earum diversitates a me deprehensae sunt, ut singulis figurandis par non fuerim. Interim omnes in eo conveniunt, quod ab initio pallidae, depressoae sint,

ejusdem frequenter cum crusta coloris, dein ex caesio glaucescant pellicula (quasi pruina) obductae, qua abscedente demum convexiores fiant, nigrescant. Marginis non una eademque facies, interdum integer aequalis, interdum flexuosus crenulatus adparet. Substantia interna similis carnosae.

Locus. Ad saxa arenaria, porphyria, Basalten.

Observatio. Aetatis primum ratio habenda, tum loci natalis, quippe quae non pauca in Lichene mutant, et magnitudinem non solum, sed etiam colorem aeque ac figuram mirum in modum variant.

Explicatio Figurarum.

- Tab. 52. Fig. 1. Sistit peculiarem hujus Lichenis varietatem scutellis et crusta ochreo-pallidis, elevatis, per lentem margine undulato, hinc inde quasi duplicato cinctis.
- a. Particula crustae una cum scutellis ad lentem aucta.
- Fig. 2. Exemplar adumbratur, in quo scutellae depressiores albido-caesiae.
- b. Particula crustae magis rimosae cicatricosae ad lentem expressa.
- Fig. 3. Crusta orbiculatim effusa, innumeris minutis scutellis, partim crusta concoloribus, partim albido-caesis tecta.
- c. Particula crustae una cum scutellis ad lentem aucta magnitudine delineata.
- Tab. 53. Fig. 4. Exemplar aliud, in quo scutellae sparsae e crusta hinc inde elevatae adproximantur fig. 1. t. 52. partim depressae albido-caesiae conveniunt cum fig. 2. ejusd. tab.
- d. Particula crustae una cum scutellis ad lentem vitream depicta.
- Fig. 5. Exhibet exemplar, in quo scutellae sparsae senectuti proximae nigrescunt, intermixtis aliis adhuc pellicula obductis.
- e. Particula crustae una cum scutellis ad lentem observata.
- Fig. 6. Scutellae in hoc exemplari omnium minutissimae, numerosissimae partim convexae albido-caesiae, partim depressae crustae concolores marginatae. Lich. geographici varietas singularis, obducit mappae geographicae ad instar reliqua lapidis spatiosa.
- f. Particula una cum diversicoloribus scutellis ad lentem vitream spectata.

T A B U L A LIV.

Fig. 1.

VERRUCARIA FUSCOATRA.

Verrucaria fuscoatra, crustacea cinereo-fusca rimosa, scutellis nigris depressis contiguis crustam aequantibus.

Lichen fusco-ater, leproso-crustaceus, farinaceus, obscure griseus; tuberculis lentiformibus immarginatis atris Wulf. in Jacq. coll. 2. t. 14. fig. 3.

Verrucaria fuscoatra, Flor. Germ.

Crusta latissime per saxa diffusa tenera aequabilis rimosa, crassior rimoso-verrucosa, coloris e cinereo dilute rufescentis, fulci, vel (ut verbis utar Wulfenii) in dilutissimam velut umbrae nigredinem emorientis, admixto tamen semper aliquid rufescentis.

Scutellae copiosissimae depressae vel inter areolas crustae impressae, ab earumque mutuo contactu quasi angulatae, contiguae, nigrae, ad lentem margine obscuro concolore cinctae; diversae magnitudinis in aliis, in aliis minutae aequales.

Locus. Ad saxa in rupestribus montosis. In arenoso lapide apud nos, nunquam in cortice vel ligno.

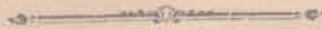

Observatio. Bene oculatum requirit inspectorem, caute enim et circumspecte a congeneribus aliis, quas in Flora germanica enumeravi, distingui debet.

Explicatio Figurarum.

Fig. 1. Sislit exemplar hujus Lichenis ab ipso rey. a *Wulfen* mecum benevole communicatum, nativa forma ac colore.

a. Particula crustae una cum scutellis ad lentem vitream delineata.

T A B U L A L I V.

Fig. 2.

VERRUCARIA GEOGRAPHICA.

Verrucaria geographica, crustacea rimosa tessellata lutea, scutellis depressis nigris in lineas confluentibus.

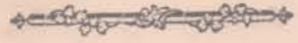
-
- Lichenoides nigro-flavum*, tabulae geographicae instar pictum Dill. musc. 126. t. 18. fig. 5.
Lichen geographicus, leprosus flavescens, lineolis nigris mappam referens Enum. Lich. t. 3. f. 1.
Lichen geographicus, leprosus, flavescens, lineolis ramosis punctisque nigris mappam referens Roth, Germ. 492.
Verrucaria geographica, leprosa flavescens mappiformis tuberculis nigris punctisque in lineas curvas notatis Humb. srib. 43.
Verrucaria geographica, Flor. germ.

Crusta tenuis late expansa, nigra, cui insident areolae luteae, e luteo virescentes, angulosae, rotundatae, figurae variae, contiguae, lineis nigris vel interceptae, vel a subjecta crusta circumlinitae.

Scutellae intra areolarum intersectiones collocatae, vel potius impressae, nigrae, plerumque contiguae, aliquando in lineas coordinatae, confluentes, ad lentem vix conspicuo margine cinctae, disco subsidente.

Locus. In rupefribus montosis, saxosis, per quatuor mundi plagas.

Observatio. Luteus color exalbescit vel in fuscum senescit. Occurrit particulis eleganter aureo-luteis, majoribus, a scutellis protuberantibus ocellatis. Occurrit aliis minoribus rotundatis flavo-virescentibus, ocellatis,

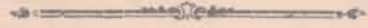
dispersis; occurrit denique aliis minutissimis cohaerentibus areolis nudo oculo vix inter se distinguendis, qualem ficit *fig. 6. t. 53.* Seminum conformatio ad lentem maxime augmentem considerata (thecis enim inclusa sunt femina stupae filamentosae scutellarum connatis) affinitatem et transitum ad *Opegraphas* indicat.

Explicatio Figurarum.

- Fig. 2.* Exemplaria duo hujus Lichenis exhibentur, quorum
b. supremum ostendit eam varietatem particulis majoribus contiguis ocellatis.
c. Ad lentem consideratae hae particulae, in
d. punctis nigris notatae scutellisque inreceptae angulosis confluentibus.

Infimum ostendit *V. geographicam* intermixtis et circumseptam aliis Lichenibus: sulphureo, tessellato et nigro.

- a.* Particula areolarum una cum scutellis ad lentem vitream aucta.

1.

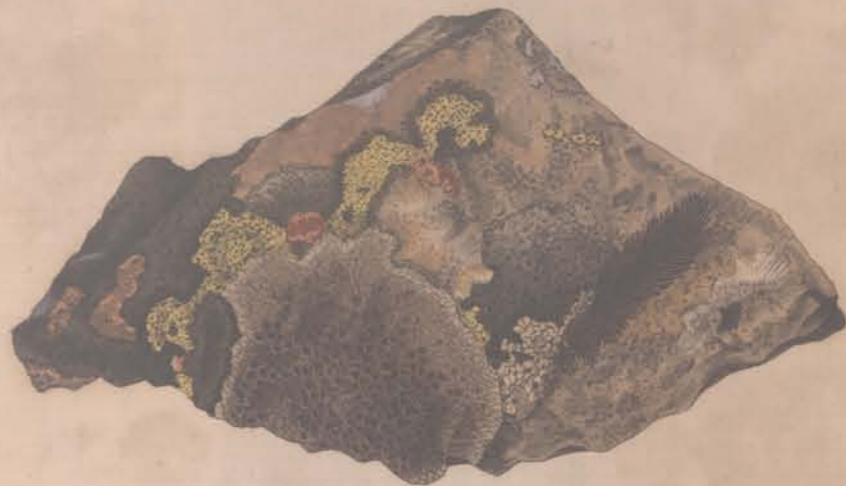
2.

1.

2.

1.

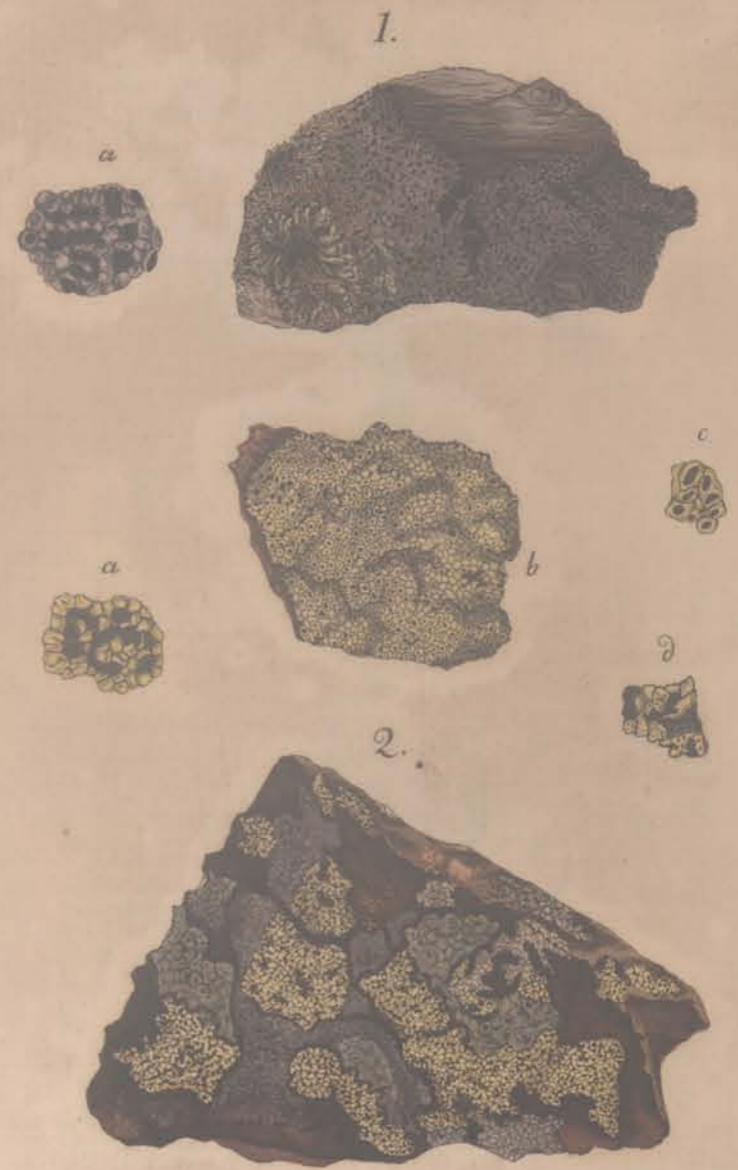
2.

3.

1.

2.

Agave...

ILLUSTRI VIRO
G E O R G I O B E S T ,

MAGN. BRIT. REGI AB AULAE CONSILIIIS ET IN SANCTIORI
MINISTERIO A SECRETIS SOC. REG. LONDINENSIS,
IMPER. OECONOM. PETROPOLIT. ETC.
SODALI

SCIENTIARUM UTILIUM INQUE HIS REI BOTANICAE

PATRONO AMICO FAUTORI

H U N C F A S C I C U L U M

DEDITAE AC OBSTRICITAE MENTIS

SIGNIFICATIONEM

CONSECRAT

GEORG. FRANCISC. HOFFMANN.

T A B U L A L V.

Fig. 1. 2.

PLATISMA FILIX.

Platisma *Filix*, stipitatum erectum dilatatum, laciniatum, sub-
tus venosum croceum, punctis excavatis conspersum.

Lichen *Filix*, fronde stipitata, bifida laciniata, lobata: lobis obtusis crenatis, scutellis spar-
sis planiusculis Lin. fil. Meth. musc. in act. med. suec. T. 1. p. 201. t. 15. f. 1.

Lichen 584. Fonsr. prodr. Flor. austr. append.

Stipite brevi nudo in frondem dilatato fibrillisque numerosis instructo, terrae muscisque adnascitur. Simplex frons in sat amplas lacinias divisa ultra mediam ejus partem, iterumque subdivisa in angustiora segmenta, angulorum marginibus sinuatis, rotundatis, obtusis. Ultimi fines excisi crenulati quasi crispum constituunt marginem. Facies prona glabra, plana et compressa in exemplaribus exsiccatis, lacunis et rugis superficialibus exarata, stipitem versus altius ductis, coloris e cinereo rufescentis vel vaccini. Facies supina ex ochreo et coriaceo in elegantem croceum vergit colorem, tomento ex villo perbrevis spongioso obducta in plicas seu rugas elevata, a periphèria frondis et laciniarum stipitem versus convergentes, sensimque crassiores. Pustulae minutissimae ore tenui apertae, intra villos quasi immerfae, prope marginem adparent nudaè.

Scutellae in prona superficie sparsae, in extremis laciniis sitae, orbiculares sunt et sessiles, rufo-fuscae, margine concolore fat crasso obli-
nitae; majores ex plano convexae fiunt, margo gracilescit.

Substantia solida lenta tenax quasi subcoriacea, eo crassior quo sti-
piti proximior.

Locus. Depicta exemplaria ex ipsa *b. Forsteri* collectione ficcarum
plantarum, Auctorisque Flor. Insul. austr. prodr. manu propria numero
citato insignita. In nova Zelandia habitare, testem habeo b. Lin. fil.,
qui loco adducto frondem bifidam descripserat, forsan in unico exem-
plari obviam. Mihi olim dictum genus Lichenum, fronde foliacea
lobata dilatata, Platisma (Plant. Lich. 1. 68.) etiam nunc sub generico
nomine Lobaria comprehendo, in altera Florulae Germanicae parte.

Explicatio Figurarum.

1. Integrum exemplar sicut, quale intra chartam servatum apparebat, colore ac
figura.
2. Idem ab inferiori parte spectatum. Stipiti adnascitur Jungermanniae species,
quoad folia Javanicae similis.

T A B U L A LVI.

Fig. 1.

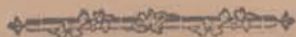
PSORA CORONATA.

Psora coronata, crusta cinerea granuloso-foliolosa, scutellis ru-
fescens depressis a crusta marginatis.

Verrucaria Coronata, crusta cinerea leproso-granulosa; scutellis rufescentibus depressis a
crusta granuloso margine cinctis, disco convexo Flor. Germ. 2. 175.

Iam nudis oculis crusta granulosa cinerea in caeruleo-vergentem vergens co-
lorem, grumosa quasi, ad lentem ex fragmentis quasi coagmentata mi-
nutorum foliolorum, conspicienda.

Scutellae undique crustae insident et a prima aetate marginem ac-
quirunt ex iisdem crustae granulis compositum. Interior pars seu discus
convexus, e carneo vel ferrugineo colore rufescit, quibus notis praec-
cipue differt a confinibus: *Verrucaria* nempe *rubella*, leprosa albedo-
flavescente cinerea, scutellis rufescentibus margine pallidioribus cinctis et
Psora pezizoidea, leprosa granuloso-foliolosa subcinerea, scutellis depref-
sis luteo-rufis margine proprio crenulato cinctis; nec non ab ejus varie-
tate *nebulosa*, cui crusta obscurior, una cum scutellis frequenter brunnei
vel nigricantis coloris.

Locus. In terra super Muscis, in faxis. Depictum exemplar faxis
adnascens e Gallia nomine Lichenis vernalis La Tourette accepi.

Explicatio Figurarum.

Naturali est acuta magnitudine depicta particula.

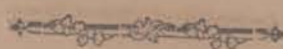

T A B U L A LVI

Fig. 2.

PATELLARIA CALCARIA.

Patellaria calcaria, crustacea effusa lactea, scutellis convexis
atris a crusta marginatis.

Lichen calcarius Wats. crypt. 40.

Verrucaria calcaria Flor. germ. 2. 185.

Crusta effusa in maculas irregulares, margine rotundato varieque con-
fluente, colore candicante. Substantia dura calcarea, friabilis; in sic-
citate rimosa alba, aequabilis tamen et vix nisi humore irrigata ab-
scindenda.

Scutellae utplurimum magnitudine aciculae caput aequantes, cru-
stae insident, sparsae vel adproximatae, contiguae, nigrae, hinc inde
minores quasi pruinatae, planiusculae, margine tenui a crusta proveniente
cinitae, eiusdem cum crusta coloris, etiam magis convexo disco, pro-
minente, nitente aterrimo, tamen persistentis. Interior natura eiusdem
cum superficie coloris.

Locus. Rupibus adnascitur et lapidibus sparsis, praecipue in vicini-
tate urbis nostrae.

Vol. III. Fasc. II.

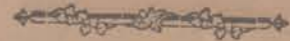
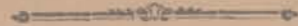
B

Observatio. Lichenoides tartareum tinctorium candidum, tuberculis atris Dill. Musc. t. 18. f. 8., quod est Lich. calcarius auctorum quorundam, distinctam suspicor speciem constituere, cui tubercula adscribit Dillenius inventu rariora, atra, nullo margine cincta. Aliam varietatem vel subspeciem non male vocabat *cretaceam* b. Ehrhardus (Beitr. 7. 12.), crusta enim apparet candidissima farinosa tamen cohaerens cretacea; Scutellae vix emergentes, pruina quasi ab initio contexta sunt.

Explicatio Figurarum.

Lapis integer hoc Lichene, aliisque crustaceis interspersis obductus.
Particula crustae cum emergentibus scutellis separatim, auctiore mole.

T A B U L A LVII.

Fig. 1.

PATELLARIA TIGRINA.

Patellaria tigrina, crustacea acquabilis lacteo-candida; scutellis nigris depressis a crusta marginatis, demum convexis, contiguis excentricis.

Verrucaria tigrina Flor. germ. 2. 185.

Apriori calcaria jam primo aspectu crusta, saxo porphyrio innascens, distinguitur, expansione acquabili undique, neque peculiari margine limitata, cohaerens, interceptis insulis hinc inde lineaque nigra circumseptis paucis, arctissime lapidi adnata, nec aliter nisi abradendo ab eo separanda; coloris lacteo-candicantis vel paulo fordioris et in carneum quasi vergentis. Ad lentem si conspiciatur subtilissime adparet crusta rimosa.

Scutellae numerosissimae, ab initio vix a crustae areolis distinguendae, depressae, nebulosae; dein emergunt maculiformes, nigrae fluctuante margine a crusta proveniente, demum convexae, flexuosae, (sub lente etiam cicatricosae, at non semper) aterritimae praesertim humore irrigatae, et in lineas excentricas vel areolas adparent coordinatae; etiam si adproximatae tamen quaevis scutella a vicina, margine suo proprio vel rima remanet seiuncta.

Locus. In rupibus saxo porphyrio adnasci solet. Prope Ihlefeldt collegit *Persoon*. Aliam ex Sueciae rupesribus habeo, scutellis maioribus convexioribus, dispersis magis, neque aliter diversam.

Explicatio Figurarum.

Rupis abscissum fragmen naturali magnitudine, adstante particula auctiore mole depicta.

T A B U L A L V I I .

Fig. 2.

PATELLARIA PANTHERINA.

Patellaria pantherina, crustacea albida, scutellis depressis nigris margine concolore cinctis contiguis excentricis.

Verrucaria pantherina Flor. Germ. 2. 184.

Ex tenui crusta albicante rimosa innumerae nascuntur scutellae confestim positae, cohaerentem crustam et etiam ea loca, ubi definit adesse, undique occupantes. Variam autem et ab antecedente figuram et structuram diversam singulae obtinent scutellae. Eae cohaerent quidem in lineas vel coacervantur in areolas, sed ipsae longe minores sunt, aequabiles depressae, quibusdam in locis impressae subrotundae, sinuosae et rugosae, proprio nigro margine instructae, etiamsi crusta saepius ita cum margine elevetur, ut cum circumlinire vel effigurare videatur.

Locus. In saxis et rupibus arenosis.

Observatio. Priori subjeci ut subspeciem hanc, utramque *Verrucariae* nomine insignivi (Flor. germ. 2. 169.) sub quo genere nunc omnes etiam militant *patellariae*.

Explicatio Figurarum.

Fragmen arenosi lapidis undique obtectum scutellis, quae sinistrorsum auctiori mole depictae sunt.

Vol. III. Fasc. II.

C

T A B U L A LVIII.

Fig. 1.

PATELLARIA ARENARIA.

Patellaria arenaria, crustacea leprosa cinerea albido-caesia, scutellis rufescenti ferrugineis, margine dilutiore.

Verrucaria arenaria Flor. germ. 2. 178.

Lichen arenarius, crusta leprosa pulverulenta caesia; scutellis croceo-rubris. PERS. in An. bot. 7. 27.

In lapide arenario rubro friabili, crusta vel penitus nulla vel tantum leprosa tenuis cinerea. Etiam maculae hinc inde circinatim crustae instar explicatae, vel crassior crusta albido-caesia, rimosa, farinosa, granulosa.

Scutellae dispersae vel acervatim congestae, subrotundae, nunc ovaetae, nunc ex mutua pressione angulosae, parvae planiusculae adpressae, disco saturate ferrugineo rufescenti, margine dilutiore rubiginoso, aureo-flavescenti, integro vel flexuoso cincto. Scutellarum caro per maturitatem saepe excidere solet et dilutum albido-flavescentem loculamentum relinquere. Humore irrigatus discus carnosior adparet, prominet marginemque fere oblitterat, ferrugineo tunc facile similis, per siccitatem tamen subsidet et fere planus fit.

Locus. Ad saxum arenarium rubrum friabilem.

Explicatio Figurarum.

Fragmen lapidis dextrorsum sistit specimen fere acrustaceum; alterum sinistrorsum, crusta obductum albido-caesia. Inferius particula ad lentem, extensiori figura depicta.

T A B U L A LVIII.

Fig. 2.

PATELLARIA POLYTROPA.

Patellaria polytropa, flavo-virens scutellis conspersa plano-convexis dilute carneo-flavis.

Verrucaria polytropa, flavo-virens scutellis undique conspersa plano-convexis e dilute carneo flavescentibus Flor. germ. 2. 196. Lichen atro-virens WOLF. in Jacq. collect. 2. 163. t. 14. f. 2.

Crusta tenuis sparsa leprosa flavo-virens, ad lentem cohaerens rimosa, succenturiata in aliis tenerrima, farinacea, superficialis atra (qualem descripsit rev. a WOLFEN) frequentissimis undique confertisque seminata scutellis, ab initio exiguis, marginatis: margine sicco dilutioris coloris, dein convexis, pulvinatis subglobosis, rotundatis, angulosis, sparsis vel conglomeratis, absque margine conspicuo, aquose e flavo vel carneo-virentibus, a mutua pressione angulatis, disco hinc inde vel ipsa crusta nigro punctatis. In quibusdam exemplaribus observo scutellas discum lividum vel nigricantem marginem immutatum gerentes, quae in vicinitate priorum conspiciuntur et ad *Patellariam* variam potius quam ad *polytropam* pertinere videntur.

Locus. Saxo adpersa ex Quarzo et Steatite composito (WOLF.), Granito friabili in Hercynia; Etiam Schisto.

Explicatio Figurarum.

Fragmen Schistosi lapidis scutellis et crusta penitus obtectum; particula eius lenti subiecta adiicitur.

T A B U L A L I X.

Fig. 1.

T A B U L A L X.

Fig. 5.

P S O R A R A D I O S A.

Psora radiosa, subimbricata orbicularis crustacea, foliolis linearimultifidis radiantibus cinereis, scutellis confertis.

Lichen radiosus, crustaceus imbricatus, foliolis obsolete lobatis radiantibus cinereis, scutellis minimis fuscis. Enum. Lich. t. 4. f. 5.

Lichen subimbricatus, crustaceus cinereus subimbricatus, scutellis atris confertis, margine albo. RELH. cantabr. 427. c. 16.

Lichen circumatus, orbicularis, foliis tartareis imbricatis cinereo-caesis; scutellis nigrescentibus. PENS. in An. bot. 7. 25.

Lichen radiosus, crustaceus, rimosus, cinereus, ambitu foliaceo-radiofo; tuberculis confertis, planis fusco-nigris, cinereo-marginatis.

Placodium radiosum ACHAR. in Kon. Vet. Acad. n. Handl. 15. 189. t. 6. f. 5.

Lobaria radiosa, subimbricata orbiculans depressa: foliolis lobato multifidis radiantibus cinereis; scutellis confertis fusco-nigris. Flor. Germ. 2. 157.

Orbicularis fere semper, sed rarius exacte circularis, magis tamen in prima aetate, provecior plus minusve extensa, saepe in palmarem latitudinem, arctissime lapidi adnata, foliolis componitur crustaceis multifidis inciso-lobatis, subimbricatis centrifugis, in marginem eleganter dispositis et coordinatis, ex mutua pressione in rugas s. plicas elevatis, iterumque depressis. Color e cinereo in caesium vel dilute cinereum, ex hoc transit saepius in rufescentem. Detrita interior substan-

tia albescit. Ad lentem accuratius examinata foliola hinc inde quasi pruinata adparent, rimis transversis punctisque nigricantibus insignita. Ab initio exiguae sunt scutellae, areolis quasi innumeris septae, e quibus tanta proveniunt copia, ut penitus centrum orbis obfuscent. Confertissimae haec orbiculares scutellae a mutua pressione fiunt angulatae, depressae, fusci vel nigricantis coloris, margine tamen cinereo vel albido tenui distinguendo. Progressu temporis exfurgunt inter reliquas, maiores aliae, lentiformes, plano-convexae, rufo-fuscae scutellae. Etiam occurrunt orbiculi margine seu fimbria caerulefcenti-cinereo, disco fere plano, foliolisque instructi ad lentem rimosis, nigro-punctatis; in singula areola stigmata saepe numerosa.

Locus. Haud infrequens in lapide calcario, saxo, etiam rupesfri.

Explicatio Figurarum.

Fig. 1. Siftit orbem mediae magnitudinis lapidi innascentem.

Tab. LX. Fig. 5. Junioem alium ex iis, ubi ope lentis foliola planiora transversim rimosa perque superficiem punctata conspiciuntur.

UMBILICARIA POLYPHYLLA.

Umbilicaria polyphylla, imbricata utrinque glabra, superne fusco-aenea, inferne atra.

Umbilicaria polyphylla. Flor. germ. 2. 109.

Ex radice peltata brevi, saepe oblitterata, rosacee explicatur frons in lobos divisa, sine ordine imbricatos et flexos, plicatos, undulatos, marginibus nunc obtusis crenatis, nunc repetito subdivisis, laciniatis, crenulatis. Centrum versus coacervantur lobuli, vel planiuscula magis simplex et parum divisa, potius lacerata, margine crosa, remanet frondis expansio. Superficies aequabilis, utrinque glaberrima, praeter aliquam aspredinem, cuti anserinae similem, in inferiore atra superficie observabilem, potissimum oculo armato. Superficies superior fusco-aenea in ficcitate, olivacea humore irrigata.

Scutellae pro more huius generis contortae varicque effiguratae ratione aetatis vel magnitudinis, aterrime, sparsae, maturitate subglobosae, fere sessiles.

Substantia rigida, tamen flexibilis, emollescit humore fitque tenax quasi subcoriacea.

Locus. Innascitur in montosis Hercyniae, praesertim Bructeri faxis et lapidibus.

Observatio. Upsaliae lecta exemplaria a b. Ehrharto, minora foliisque paucioribus et minus laciniatis marginibus crenatis, accedunt magis ad figuras Lichenis glabri ACHARII (in kongl. Vet. Acad. Handl. 15. t. 2. fig. 5. p. 95.) et DILLENII (Musc. t. 30. fig. 129.) quam hercynica nostra specimina. Plura Synonyma vix ausim subiicere in tanta specierum difficultate. Lichenem anthracinum WULF. (in Jacq. misc. 2. t. 9. fig. 4. depictum) nisi colore superioris superficiei, magis nigricante quam fusco, vix aliter differre credas.

Explicatio Figurarum.

- Fig. 1. $\left\{ \begin{array}{l} a. \\ b. \\ c. \\ d. \end{array} \right.$ Variarum aetatis et conformationis specimina.
- e. Particula frondis insidentibus nigris punctis et scutella depicta, magnitudine naturali auctior.
- f. Scutellae omnis aetatis ac figurae. Haec ad lentem considerata.

Fig. 1.

P S O R A M I N I A T A.

Pfora miniata, crustacea sparfa, suborbicularis; foliolis minutis scutellisque miniatis.

Lobaria miniata. Flor. germ. n. 158.

Lichen miniatus, crustaceus imbricatus, foliolis minutissimis linearibus miniatis, scutellis concoloribus. Enum. Lich. 62.

In arenario saxo potissimum sparfa nudo oculo incurrit crusta plus minusve coloris miniati, quae revera oculo armato ostendit foliola et scutella distincta elegantis coloris, arctissime lapidi adnata sparfa vel in parvos orbiculos conflata rarius imbricata, frequentius centrifuga, brevissima saepe, convexa, obtusa, incisa, lineari-multifida, integra, vel fragmentata. Inter haec scutellae copiosae concolores, disco depresso, demum convexo.

L. tegularis, (Flor. germ. l. c. (praeter magnitudinem aegre distinguenda, a tenui origine sensim in orbiculos explicata, pollicaris et ultra, colore aureo, fulvo, aurantio, miniato, foliolis multifidis pulposis, incisis convexiusculis scutellisque concoloribus, affinis priori videtur, tectorum tegulis etiam rupibus innascens.

Locus. Rupes ex arenoso, calcareo vel granito saxo compositos inhabitare solet.

Observatio. Lichen pulmonarius aureus, vix conspicuus, tenuissime divisus, receptaculis florum concoloribus MICH. gen. p. 91. Ord. XXIII. n. 6. T. 43. f. 5., priori, et Lichenoides tenuissimum, scutellis exiguis miniatis DILL. musc. t. 24. f. 68. posteriori non male respondet.

Explicatio Figurarum.

Particulam Saxi sinistrorsum depicta figura *Pfora miniata* obductam nativa forma una cum orbiculo ad lentem augmentato sinit; Altera lapidi calcario innascens Lich. tegularis speciem prae se fert.

 T A B U L A LX.

Fig. 2.

PATELLARIA GRISEO-ATRA.

Patellaria griseo-atra, crusta griseo-cinerea rimosa; scutellis
 atris depressis contiguis.

Verrucaria griseo-atra Flor. Germ. 2. 182.

Crusta tenuis leprosa, sparsa, arctissimo lapidi adglutinata cinereo-gri-
 sea; ad lentem rimosa, vel potius ex solidis particulis conflata hinc inde
 granulosis, e cinereo in cervinum colorem vergentibus. Scutellae spar-
 sae vel contiguae crustae impositae, ab initio planae marginatae, demum
 convexae atrae.

Locus. In schistoso lapide ex steatite composito, nomine Lich.
 Fusco-atrī WULF. e Carinthia accepi depictum exemplar.

Explicatio Figurarum.

Fragmen lapidis adpersum Lichene nativa forma, cui particula auctiori magni-
 tudine adponitur.

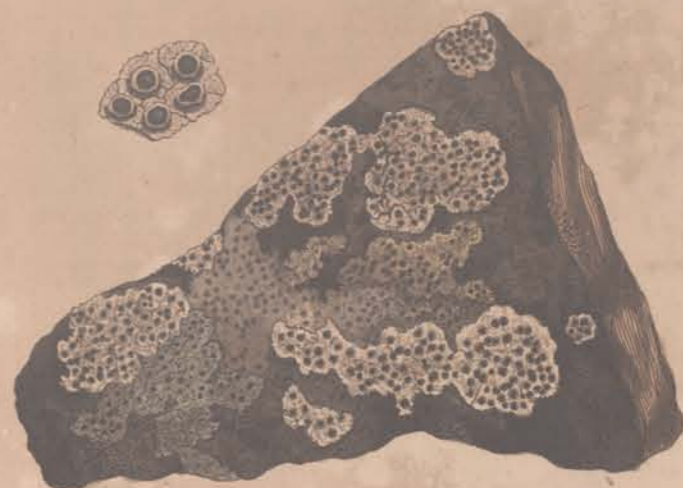

Tab. LVI.

1.

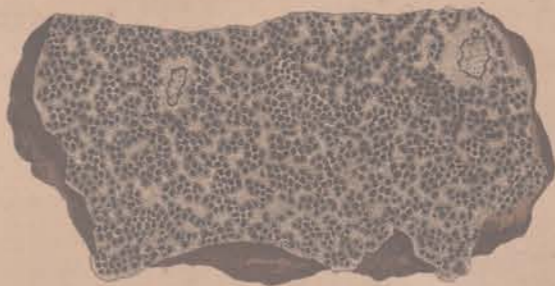

2.

Dejeanum Sculp.

1.

2.

1.

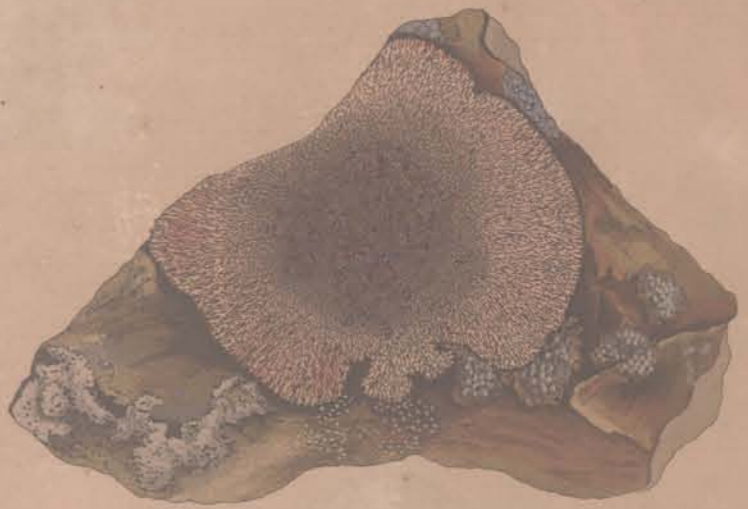

2.

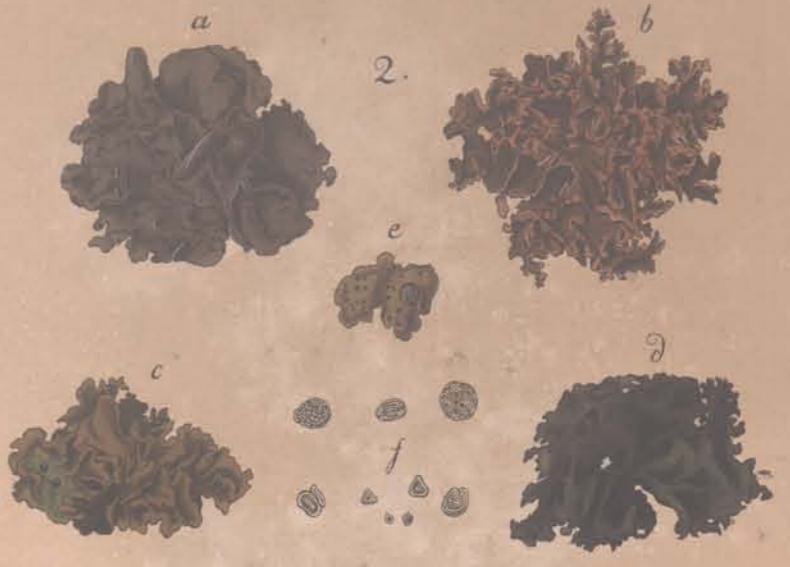

H. J. G. Schlegel.

1.

2.

1

2

3

V I R O

PERILLUSTRI EXPERIENTISSIMO AC AMPLISSIMO

GEORGIO L. B. AB ASCH

M. D. POTENTISS. RUSSOR. IMPERATORI A CONSILIIS
STAT. MEDICO CASTR. PRIMAR. COLLEG. IMP. MEDI-
CI SOC. PETROP. ET GOTTING. ALIARUMQUE
SODALI

HISTORIAE NATURALIS INQUE HIS REI BOTANICAE

PATRONO AMICO FAUTORI

H U N C F A S C I C U L U M

DEDITAE AC OBSTRACTAE MENTIS

SIGNIFICATIONEM

CONSECRAT

GEORG. FRANCISC. HOFFMANN.

TABULA LXI.

Fig. 1. 2.

PATELLARIA GRUMOSA.

Patellaria grumosa, crusta rimosa crassa, caerulefcenti-grisea, scutellis nigrescentibus, margine crenulatis albidis.

Lichen caerulefcentis, saxatilis, crusta leprosa late effusa, subfarinacea, caerulefcente-cinerea; scutellis sparsis, nigrescentibus externe rugosis albicantibus *Perf.* in Ann. bot. II. 15.

Lichen grumosus L. c. 14. 36.

Verrucaria grumosa, crustacea grumosa caerulefcenti-cinerea; scutellis sparsis depressis nigris albido-marginatis crenulatis *Flor. Germ.* 2. 188.

Crusta satis crassa tartarea rimosa, dehiscens in frustula, decidua, per superficiem pulverulento-granulosa ex caerulefcenti-grisea vel cinerea, subtus et intus albida, cohaerens. Scutellae sparsae pleraeque, crustae subimmerfae, aliae emergentes in superficie crustae sessiles. Discus plane niger complanatus, margine cinctus ab initio integro, ut plurimum flexuoso crenulato, albido, a crusta saepe pulverulento.

Locus. Ad saxa arenaria late effusa, margine dilutior centrum versus elevatur saepe crusta.

Explicatio Figurarum.

1. Fragmentum arenarii rubri lapidis nativa forma.
2. Particula hujus ad lentem aucta, scutellis unacum et crustae particulis.

T A B U L A L X I.

Fig. 3 - 9.

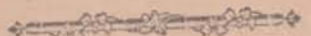
PATELLARIA SALICINA.

Patellaria salicina, crusta leprosa cohaerens vitellina; scutellis aurantiis margine pallidioribus.

Lichen salicinus, crustaceus flavus, scutellis (convexiusculis) aurantiis margine pallidioribus. *Gmel. Syst. Nat.* 2. 1363. n. 103. *Schrad. Spic.* 82.

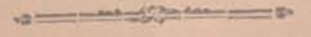
Verrucaria salicina, leproso-crustacea flavescens; scutellis aurantiis margine pallidioribus *Flor. Germ.* 2. 197.

Crusta oblinita quasi cortici ad lentem granulosa, vitellina vel etiam dilutius flava, quasi detrita, in cinereum frequenter evanescens. Scutellae sparsae ut plurimum tamen adproximatae, contiguae, disco depresso complanatae, convexiusculae aurantiae, margine aequabili, flexuoso, hinc inde a subjecta crusta quasi duplicato crenulato dilutiore vel flavescente, cinctae. Interior natura ejusdem cum superficie coloris, excepta fibrosa basilari compage albicante.

Locus. In arborum Cortice Salicum Göttingae vicinarum (versus Waake primum collegerunt *Heyder, Schrader, Perfoon*).

Explicatio Figurarum.

3. Corticis rimosi particula, scutellis contiguis.
 4. Alia scutellis magis sparsis;
 5. Scutellis majoribus;
 6. Scutellis saturatius coloratis, crusta fere decolora;
 7. Scutellis sparsis, crusta ex fusco flavescente. Haec nativa magnitudine.
 8. Particulae ad lentem auctae;
 9. Crusta in priori granulata, in posteriori quasi detrita.
-

TABULA LXII.

Fig. 1 — 4.

PATELLARIA CONTIGUA.

Patellaria contigua, crustacea rimosa subcinerea, scutellis nigris depressis contiguis.

Verrucaria contigua Flor. Germ. 2. 184.

E crusta rimosa, coagmentata, plus minusve crassa, cinerea vel ex cinereo albida, innumerae contiguae nascuntur scutellae, jam ab initio a crustae glebulis distinguendae, aterrimae, in crustam quasi immerfae, vel tamen cum ea aequabiles, margine proprio concolore, disco complanato, demum convexiusculo, hinc inde leviter cicatricoso, cinctae.

Locus. In faxis Hercyniae, frequenter Byllo Jolitho adpersa.

Observatio. *Verrucaria* confluens multis modis differt, praecipue margine deficiente proprio, disco convexo nitente, majori, crusta aequabili, quae in nostra valde rimosa ex glebulis quasi composita ad lentem rugulosis, scutellis impressis minoribus consimilibus. Varietatem ideo-

que sub Lit. b. Tab. XIX, depictam potius huic subjiendam dixissem, V. cicatricosae similiorem. Nolim tamen separare.

Explicatio Figurarum.

1. Fragmen Lapidis naturali forma ac colore Lichenis.
2. Particula ad lentem aucta.
3. Peculiaris an dicam varietas? crusta albidiore, scutellis crustae magis superimpositis, ab initio tamen immerfis, cujus particula
4. ad lentem aucta.

T A B U L A L X I I I.

Fig. 1 — 3.

PATELLARIA MULTIPUNCTA.

Patellaria multipuncta, crusta cinereo-lactea aequabilis rimoso-tesselata; scutellis intra areolam pluribus impressis, contiguis.

Verrucaria multipuncta, crustacea cinereo-lactea aequabilis, rimoso-tesselata; scutellis intra areolam pluribus impressis contiguis, demum prorumpentibus, marginatis: Flor. Germ. 2. 186.

Crusta fordide lactea aequabiliter effusa, hinc inde subcinerea, monticulosa a subjecto lapide, in areolas dehiscens quasi tessellata, quibus innascuntur scutellae plures, punctis nigris similes, distinctae, sensim contiguae, demum confluentes, ab initio complanatae proprio nigro margine instructae flexuoso, disco depresso. A crusta saepius ita cum margine elevantur, ut prominere videantur, discus convexior fit, marginemque fere obliterat.

Locus. In montosis elatis Granito innascitur. Habeo collectam Hercyniae, in monte pinifero a D. *Flörke*, Sudetis Silesiae a D. *Mösig*.

Explicatio Figurarum.

- Fig. 1. Siftit particulam saxi, crusta obductam fere aequabili, scutellis hinc inde foliariis.
2. Fragmen extensiori magnitudine, areolis distincte tessellatis.
3. Particula ad lentem depicta.

 TABULA LXIII.

Fig. 4.

PSORA HYPNORUM.

Psora Hypnorum, crusta leprosa granuloso-foliolosa; scutellis rufescentibus, margine crusta concolore crenulato crispo.

-
1. *Psora Hypnorum* Flor. Germ. 2. 166.
 2. *Psora deaurata*, crustacea leproso-granulosa, foliolosa, flavescens; scutellis rufescentibus margine crusta concolore crispo cinctis Flor. Germ. 2. 166.
-

Crusta colore magis flavescente potissimum a priori, Hypnorum differt, super terram et Muscos sparsa, ad lentem foliolis sparsis granulosis quasi conflata, cui innumerae insident scutellae sat magnae concavae, planiusculae, varie flexae, rufescentes, vel ex aurantio fusci coloris, margine crusta concolore aurello, inciso, crenulato, fimbriatae.

Locus. Ad terram locis umbrosis.

Explicatio Figurarum.

- Fig. 4, 5, 6. Terrae glebulae *Psora deaurata* oblitae.
Fig. 7. Particula crustae cum scutellis ad lentem aucta.

 TABULA LXIV.

Fig. 1 — 4.

PATELLARIA DETRITA.

Patellaria detrिता, crusta subcinerea; scutellis detritis rufescentibus, a crusta marginatis.

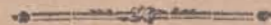
-
- Verrucaria detrिता*, crustacea albido-cinerea; scutellis confertis difformibus detritis, a crusta marginatis Flor. Germ. 2. 172.
-

Arborum corticibus crusta arctissime adnascitur, latitudine semunciali, unciali, biunciali et triunciali, colore ex cinereo et glauco candicante, superficie centrum versus elevatiore, undiquaque accuratius conspecta, scutellis tecta. Scutellae ex crusta informi orientes, nunc subrotundae, nunc ovatae, nunc ex mutua pressione angulosae, parvae, planae in arcuolas cum crusta divisae, neque ultra eam elevatae, sed planissimae, detritae. A primo ortu colorem habent carneum, nunc rufum vel plane subfuscum, marginem a subjecta crusta acquirunt irregularem.

Locus. In arborum cortice laeviore Populi vel Betulae.

Explicatio Figurarum.

- Fig. 1, 2, 3. Corticis segmenta variae aetatis ac magnitudinis Lichene obducta. Particula ad lentem conspecta.
4. Aetate provecior, scutellis subfufcis.

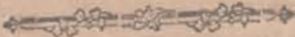

 TABULA LXV.

Fig. 1.

PATELLARIA FUSCO-LUTEA.

Patellaria fusco-lutea, crusta granoso-glebacea albida; scutellis planis fordide fusco-luteis, margine concolore.

Lichen fusco-luteus, crustaceus granoso-glebaceus albidus, scutellis planis fordide luteis obsolete marginatis *Dickf. fasc. 1. 18. t. 6. f. 2. Hort. succ. brit. 4. n. 25.*

Crusta cohaerens obducens muscos substratos, aliasque plantas emortuas, qualis in *P. upsaliensi* adesse solet, ut quasi ramulosa et granulosa videatur, etiam foliolosa. Color albidus. Scutellae in centro caespitis frequentiores, juniores globosae umbilicatae quasi farina adspersae, sensim explicatae planiusculae, marginatae: margine aequabili vel flexuoso circumductae, coloris fordide fusco vel luteo virescentis, qualis in pulvere nicotianae, Spaniol vel Bolongaro dicto, conspicitur. Deterfa superficie scutellarum interior natura nigricans apparet, unde color sordidus evadit.

Locus. In alpinis, summis montium jugis scoticis primum lecta et descripta ab oculatissimo Dicksonio.

Explicatio Figurarum.

- a. Exemplar a Dicksonio lectum, et in Horto suo britannico sicco l. c. asservatum, nativa forma ac colore, substratis scutellis variae aetatis, ad lentem auctis.
- b. Aliud hujus Lichenis specimen e Tunetano regno allatum, adposita aucta scutella.

—•••••—

TABULA LXV.

Fig. 2.

PLACODIUM DIFFUSUM.

Placodium *diffusum*, subimbricatum depressum; foliolis lobato-multifidis obtusis crenatis; scutellis elevatis ferrugineo-fuscis.

1. Lichen *pallefens*, crustaceus imbricatus orbicularis, scutellis pallide fuscis, margine crenulato Enum. Lich. p. 66. t. 10. fig. 1, 2.

Lobaria *pallefens*, orbicularis centrifuga rugoso-multifida cervina farinosa; scutellis prominulis subfuscis Flor. Germ. 2. 156.

2. Lichen *diffusus*, imbricatus, foliolis lineari-multifidis obtusis crispis pulverulentis glauco-albescentibus, scutellis orbicularibus planiusculis prominulis ferrugineo-fuscis, margine crenulato albido *Dickf.* fasc. 3. p. 17. t. 9. fig. 6. Hort. succ. brit. 11. n. 23.

In priori frons ab initio orbiculatim expansa, rugosa: rugis ex centro peripheriam versus ductis, ubique pulvere cinereo viridi vel albido conspersa, margine foliolosa: foliolis latiusculis, tenuissimis, albido cinereis, laciniatis: laciniis sinuato-crenulatis, in humido subcervinis molliusculis, in sicco appressis; subtus cinereo-albidis, versus apicem et foliolorum marginem subfuscis, radiculis brevissimis, apice saepe fissis, basi nigricantibus obsitis. Frons denique plane in pulverem resoluta inaequalis et gibbosa fit, rarissime hinc inde scutellae circa marginem collocatae subfuscae provenire solent. Alia vero specimina nec ita pulverulenta occurrunt, scutellis numerosis obsita, arcte confertis, junioribus concavis margine tenui crustae concolore, interius crenulato instructis, adultioribus pla-

nis, margine crispo pulverulento, cinctis, demum convexis irregularibus, in humido pallide fuscis, in sicco rufo-fuscis, vel nigricantibus ex apice foliorum quasi pedunculatis. Foliorum forma in hisce magis erosa, inaequalis, pulvere quasi nigricante adspersa, quae sensim evanescent, et glebulae solitariae irregulares, cum paucis scutellis, remanent.

In posteriori frondes magis et irregulariter diffusae, hinc inde etiam lineari-multifidae, farinosae confluentes, cum iis scutelliferis, farina distinctius ad lentem granulosa: granulis quasi pedunculatis. Scutellae sparsae hinc inde acervatae, elevatae, disco pallide vel ferrugineo-fuscae, margine crenulatae, etiam farina adspersae. Frons e cinereo-viridi, saepissime canescit.

Locus. In cortice abietino asseribus trabibusque habitare solent.

—•••••—

Explicatio Figurarum.

Fig. a. Exemplar a scutelliferum.

Fig. b. — — scutellatum Lichenis pallefentis. Annexae sunt scutellae, lente paulo augmentatae.

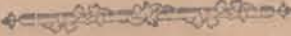

 TABULA LXV.

Fig. 3.

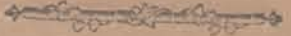
PLATISMA LACINIATUM.

Platisma laciniatum, depressum irregulariter laciniatum, incisum, subtus tomentosum, fuscum, punctis excavatis conspersum.

Lichen laciniatus, foliaceus, depressus rigidus, irregularis, laciniatus incisus glaber subtus tomentosus *Swartz*, prodr. 147.

Simplex Frons in lacinias divisâ irregulariter ultra mediâ ejus partem, iterumque incisâ in angustiora segmenta margine lacinulata, hinc inde multifida. Facies prona glabra depressâ, lacunis superficialibus exarata, varieque plicata, coloris in sicco e cinereo, coriaceo, vel fusco-luridi. Facies supina tomento denso brunneo, ex villo brevi spongioso, obducta in plicas seu rugas elevata, a centro peripheriam versus dilutiori. Acetabula minuta ore tenui aperta, intra villos quasi immersâ, prope marginem fere nuda.

Scutellae in prona superficie sparsae, praecipue pone marginem sitae, orbiculares, sessiles, rufo-fuscae, margine subcinereo oblinitae, majores ex plano convexae, tenuiori margine cinctae.

Substantia solida membranacea, interne spongiosa a villorum congerie, eo crassior, quo centro proximior. Odor in humectato urinofus, sylvatico similis.

Locus. Depicta exemplaria debeo cel. Professori Stockholmiensi *Swartz*, qui ipse in Jamaica collegit, mecumque communicare voluit.

Explicatio Figurarum.

- a. Integrum exemplar, quale intra chartam servatum apparebat, colore ac figura nativa.
- b. Idem ab inferiori parte spectatum.

T A B U L A LXVI.

Fig. 1.

PLACODIUM ORBICULARE.

Placodium orbiculare, imbricatum depressum: foliolis margine lobatis elevatis pulverulentis.

Lichen orbicularis, crustaceus imbricatus, foliolis margine verrucosis pulverulentis, scutellis fusco-nigricantibus Enum. Lich. p. 68. t. 9. fig. 1.

Lobaria orbicularis, imbricata depressa cinerea, foliolis lobato-multifidis margine elevatis pulverulentis Flor. Germ. 2. 155.

Ab initio frons orbiculatim expansa, cortici appressa, foliolis composita imbricatis multifido-lobatis, apice incisus obtusis crenulatis; demum elevatis, sine ordine coagmentatis, margine et centro verrucoso-pulverulentis, cinereis, subtus radiculosis. Scutellae sparsae, ab initio subrotundae, margine inflexae, sensim explicatae discus apparet leviter fuscus, excidentibus tum verrucis pulverulentis caute ab iis distinguendis.

Locus. In cortice arborum intertextis saepissime Lichenibus aliis, praecipue ciliato et hispido.

Explicatio Figurarum.

- a, b, c, d, e. Varias aetatis ac magnitudinis specimina.
f. Particula frondis ad lentem aucta.

T A B U L A LXVI.

Fig. 2.

PLATISMA CUCULLATUM.

Platisma cucullatum, erectum laciniatum complicatum: laciniis crenulatis, scutellis posticis cucullatis fuscis.

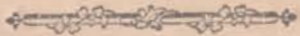
Dillen. musc. t. 21. fig. 56. B.

Lichen cucullatus, *Bellardi* observ. botaniche, 54.

Lichen cucullatus, foliaceus erectus laciniatus albus, scutellis posticis cucullatis fuscis *Smith* in Trans. Linn. V. 1. p. 84. T. 4. fig. 7.

Lobaria cucullata, erecta-laciniata albida, margine complicata sinuata crenulata Flor. Germ. 2. 143.

Caespitis instar nascitur foliis surrectis laciniatis complicatis, intermedia quasi species inter Lich. islandicum et nivalem, ab utroque vero distinctissima. Frons undique glaberrima, multifido-laciniata: laciniis primariis conjugatis sinuatis, cum marginibus coeuntibus velut tubulosis, laciniis minoribus varie sectis ultimo crenulatis; fructiferis dilatatis rugulosis, lacunosis omnibus complicatis. Ad lentem hinc inde etiam brevissime spinulosis. Color in sicco ex candido viridi flavescens, in humido magis virescens. Basis ex fusco sanguinea. Scutellae terminales posticae, cucullatae, margine inflexo, irregulariter saepe diviso; subfuscae ex carneo, vel pallidiores. Substantia rigidiuscula in humido flaccida.

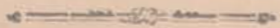

Locus. Habitat in ericetis alpinis Sabaudiae E Sudetis Silesiae
depicta exemplaria accepi a D. Archivario Müfig.

Explicatio Figurarum.

a, b, c. Variæ magnitudinis ac ætatis exemplaria humore irrigata.

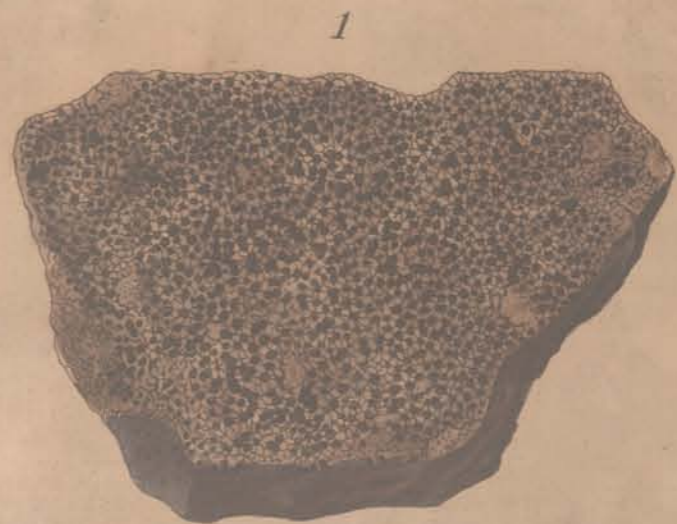

Tab. LXI.

Dufour del.

Boissier sculp.

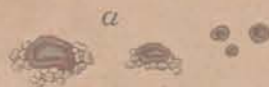

Tab. LXIV.

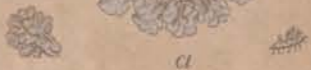
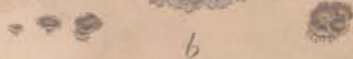

Utrecht, 1774.

1

2

3

a

b

1.

2.

TABULA LXVII.

USNEA FLACCIDA.

Usnea flaccida, loris pendulis flaccidis compresso-lacunosis.

Usnea mollis, ramis longis compressis Dill. musc. 62. t. 12. f. 5.

Lichen *divaricatus*, ochroleucus mollis angulato-compressus pendulus, loris divaricatis; scutellis sessilibus planis rufescentibus margine nudo integro Achar. Lichenograph. 226. (*Usnea*).

Usnea flaccida Deutchl. Fl. 2. 133. n. 6.

Longitudine biunciali et pedali ramis primariis per dichotomiam divisis, secundariis sine ordine progredientibus, in tenuia fila teretia, acuta abeuntibus. Frondes molles, pendulae, flaccidae, compressae, latiusculae, undique rugis notatae, non raro articulatae, ut nudum inter articulos filum lanuginosum interponatur. Color in sicca ochreus pallens, obsolete flavens. Scutellae ipsis ramis hinc inde adnascuntur, colore in sicca spadiceo vel rufo, posterius albicante, semicavae. In aliis orbiculi plani glabri, non per latera adpositi, sed mediis ramis adnati vel annexi saltem, rufo spadicei, margine inciso, vel lobato, externe lacunosi, cum ramis concolores.

Locus. Ad arborum acifol. cacum. demort., in abietum cortice. Etiam in arenosis, per varias Europae et German. (Hercyn. Siles. Vol. III. Fasc. IV. A

Saxon. Misn. Austr. Salisb. Tyrol.) regiones. Masticatus nullam tincturam, acredinis vero sensum et amaritiam relinquit.

Explicatio Figurarum.

1. Ufneae caespes nativa magnitudine ac colore ad exemplar intra chartam ficcata, in Suecia lectum.
2. Aliud cum scutellis insignis magnitudinis, a clariss. viris *Sievers* atque *Schangin* olim in Sibiria et ultra montes altaicos lectum et nunc ab illustri *Stephan*, Professore mosquensi, acceptum, in aqua emollitum.
3. Ramulorum apices ad vitream lentem conspecti.

TABULA LXVIII.

Fig. 1 — 4.

UMBILICARIA FLOCCULOSA.

Umbilicaria flocculosa, fusco-nigra sublaevis, subtus nuda impresso-punctata, rugulosa.

Lichen flocculosus, umbilicatus coriaceus, suborbiculatus, crispo-lobatus, ex fusco niger, supra squamoso-flocculosus, subtus laevis, sublacunosus Wulf. in Jacq. coll. 3. 99. T. 1. f. 1.

Lichen deustus, membranaceus peltatus fuscus, subtus impresso-punctatus lacunosus nudus laevis, folio sublobato; tricus planis duplici circulo, demum convexis rugosis Achar. Lichenograph. 145. (Umbilicar.)

Umbilicaria flocculosa, undique nuda sublaevis, fusco-nigra, inferne sparsim lacunosa Deutchl. Fl. 2. 110. n. 2.

Tenuissima fere papyracea, e centrali tophacea radice in frondem spargitur uncialem, biuncialem, per marginem laciniatam, vel obtuse lobatam, hinc inde corrosam; planiuscula ceterum vel in superficie corrugata in plicas. Superne pulvere ad lentem granuloso vel squamuloso adpersa, inferne penitus glabra, nuda, punctato-lacunosa, vel reticulato-venosa. Color utrinque ex fusco nigricans, dilutior in paucis. Scutellae pro more generis contortae, duplici vel repetito flexo margine cinctae, nigrae, planae, sessiles

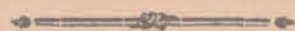

Locus. In rupibus, faxis German. Carinth. Siles. Svec.

Observatio. Ratione substantiae habita Exemplaria in Svecia lecta omnium tenuissima, in obtusos lobos explicata, pulvere etiam per lentem similari adpersa, subtus destincte punctata lacunosa. Ea, quae e Lusat. sup. a D. Archivario *Mosig* accepi, paulo crassiora, pulvere ad lentem squamuloso exasperata, per ambitum magis laciniata, centrum versus dilutioris coloris, subtus venoso-reticulata magis, quam lacunosa. Crassissima omnium in Carinthia lecta, rigidiuscula, farina adpersa per lentem papilloso, lacunae subtus parum impressae.

Explicatio Figurarum.

1. A superiori facie.
2. Ab inferiore. Exemplar in Suecia lectum.
3. Particula frondis scutellis maioribus, seorsim auctis.
4. Exemplar e Lusatia acceptum ab inferiori parte.
5. 6. 7. Lichenis s. Usneae ochroleucae (Tab. 27. depictae) specimina cum scutellis insignis magnitudinis a clariss. viris *Sievers* atque *Schangin* olim in Sibiria et ultra montes altaicos lecta, et nunc summa liberalitate a viro perillustri L. B. ab Afch, M. D. Potentifs. Russor. Imperatori a consiliis stat. Med. castr. primar. mecum communicata. Nativa magnitudine ac colore.

TABULA LXIX.

Fig. 1—2.

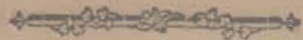
UMBILICARIA PENNSYLVANICA.

Umbilicaria pensylvanica, utrinque nuda, superne pustulata, subtus lacunosa exasperata.

In frondem subrotundam expansa, tres vel quinque uncias et ultra lata, crassiuscula rigida, parum flexilis in ficcitate, madefacta coriacea mollis, per ambitum rotundatum sine ordine lacerata.

Facies superior ex cinereo fusca vel fuliginosa, etiam fusco-aenea, centrum versus dilutior, in pustulas et rugas concentricas elevata. Vitro inspectae pustulae glabrae, interdum medio depressae, circa umbilicum et versus marginem pedetentim minores. Inferne in lacunas excavatae, ex interceptis foveis, quae superioribus pustulis exacte respondent, et, ut tota superficies, granulosa sunt, aspredine quadam excisae, quae granula confertissima breves conos ad lentem imitari solent.

Scutellae in hac Umbilicaria frequentissimae occurrunt per marginem sine ordine collocatae nigrae, orbiculares, planiusculae, margine integro vel flexuoso concolore cinctae, disco, quod aliis ex hoc genere solemne esse solet, non aequo flexuoso vel in nodos contorto, sed leviter tantum introflexo, vel in lineas obscuras exasperato.

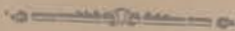

Facies inferior nigra ex fusco, tota granulosa et corii perfici inflar per ficitatem exasperata, nullis radiculis, praeter laciniatum excentricum tophaceum pediculum, praedita.

Explicatio Figurarum.

Specimen a rev. D. Mühlenberg communicatum, et ab eo ipso in Pennsylvaniae, Lancasteriae rupibus collectum, intra chartam exsiccatum, quale adparebat nativa forma ac colore.

1. A superiori facie depictum. Scutellae ad lentem auctae separatim delineatae.
2. Idem exemplar ab inferiori parte conspectum. Particula exasperatae superficiei ad lentem considerata.

TABULA LXX.

Fig. 1—5.

UMBILICARIA EROSA.

Umbilicaria erosa, nigricans inciso-lobata, laciniato-cribrofa.

Lichen erofus, Web. spicil. 259.

Lichen erofus, peltatus nigricans, utrinque laevis, inciso-lobatus laciniatus, cribrifolus, subtus cinereo-fuscus Achar, in Kongl. Vet. nya Handl. 15. t. 2. Fig. 1. a—f.

Lichen erofus, membranaceus peltatus niger rugulosus cribrifolus subtus cinereo-fuscus subbrillofus, folio eroso-laciniato; tricis planis demum gyrofo-plicatis Achar, Lichenograph. 145. (*Umbilicaria*.)

Umbilicaria erosa Deutchl. Fl. 2. III. n. 5.

Lichen corrosus, Ehrh. plant. crypt. exsicc. dec. 3t. 306.

E centrali tophacea radice in frondem spargitur uncialem, bi-triunciale planam, lobatam, centrum versus irregulariter plicatam, per marginem laciniatam sine ordine: praemorsis laciniis, corrosis quasi ex acido quodam lacinulisque invicem anastomosantibus, reticulatis vel liberis. Facies superior rugulosa aut rimosa, nigricans ex fusco aenea.

Scutellae (sphaerae, tricae, gyromata quibusdam,) haud infrequentes, planiusculae, demum elevatae quasi brevi pediculo insidentes, subinde convexae, plicis pro more huius generis varie et circinatim ductis contextae, simplici serie vel etiam pluribus deinceps positus sulcis vel

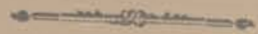
vorticibus, centro introlabente. Facies inferior e fusco aut cinereo nigricans, exasperata fibrillis inter se coeuntibus vel liberis subramosis, simplicibus, pallidioribus; hinc inde ad lentem versus centram pediculum in quibusdam undique granulosa.

Substantia membranacea magis, quam coriacea, in sicco fragilis. Madefacta flexilis utrinque obscure virefcens. Annosiora specimina crassiora, magis plicata, rigidiora, occalescentibus spatiosis retiformibus, luci obversa sparsim cribrosa.

Locus. Nasctur in variis Europae montosis rupestribus, saxosis, etiam subalpinis Germaniae, Sueciae. Exemplaria depicta in monte Bructero Hercyniae, et in rupibus mari propinquis Sueciae lecta.

Explicatio Figurarum.

1. A superiori facie modicae magnitudinis frons.
2. Alia junioris aetatis.
3. Marginis particula ad lentem cum scutellis lente aucta.
4. Scutellae seorsim variae aetatis.
5. E maximis exemplar ab inferiori parte, quale intra chartam exsiccatum apparebat, depictum

TABULA LXXI.

Fig. 1 — 5.

UMBILICARIA HYPERBOREA.

Umbilicaria hyperborea, fusco-nigricans utrinque nuda, superne rugoso-papulosa, subtus lacunosa.

Lichen hyperboreus, peltatus, fusco-nigricans rugoso-papulosis, laciniatus subtus laevis obsolete lacunosis Achar. in Kongl. Vet. nya Handl. 15. t. 2. Fig. 2. a — f.

Lichen hyperboreus, membranaceus peltatus fusco nigricans rugoso-papulosis, subtus laevis obsolete lacunosis niger, folio eroso laciniato, tricis difformibus glabris nitidis Achar. Lichenograph. 146. (Umbilicaria.)

Umbilicaria hyperborea Deutchl. Fl. 2. no. n. 3.

E radice peltata brevi tophacea rosacea explicatur frons in lobos divisa planiuscula, sine ordine plicata et flexa, etiam subimbricata, marginibus nunc obtusis reflexis, nunc crenulatis, erosis, laciniatis. Superficies utrinque glaberrima, fusco-aenea, nigricans in siccitate, ex olivaceo virefcens humore irrigata; rugulis superne et eminentiis papulosis vel squamulis confertis ubique exasperata. Scutellae numerosae, pro more hujus generis, contextae varieque effigurate, ratione aetatis vel magnitudinis aterrimae, planae, convexae, sessiles. Inferne superficies nuda, neque radiculis, neque papillis tecta, corrugata, obtuse lacunosa et plicata.

Vol. III. Fasc. IV.

C

Substantia rigida, coriaceo-membranacea, emollefcit humore, fitque ténax et flexibilis, intus albida.

Locus. Innascitur saxis, lapidibus variis Germaniae montosis, Hercyn. Saxon. Francon. Silesiae; nec non Sveciae indigena. Forfan hujus loci Lichen deustus exasperatus Web. Spicil. 260.

Explicatio Figurarum.

1. Specimina Hercyniae lecta eximiae formae a superiori et
2. inferiori facie depicta.
3. Marginis particula et
4. rugulosi disci ad lentem considerata.
5. Scutellae omnis aetatis ac figurae, magnitudine naturali longe auctiores.

TABULA LXXII.

USNEA DICHOTOMA.

Usnea dichotoma, loris pendulis dichotomis compressis glabris, filamentosis ochroleucis, scutellis nudis sessilibus.

Lichen sarmentosus, filamentosus nudus, diffusus, dichotomus, fistulosus, lacunofus; loris sarmentosus, apice ramosissimis, capillaceis implexis. Achar. in Kongl. Vet. nya Handl. 16. Tab. 8. Fig. 2. (Filania.)

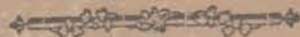
Lichen sarmentosus, cartilagineus pallidus glaber lacunofus fistulosus diffusus subdichotomus, apicibus ramosissimis capillaribus, scutellis sparsis sessilibus virescentibus margine albo Achar. Lichenograph. 180. (Phyfcia.)

Usnea dichotoma Deutfeh. Fl. 2, 134, n. 7.

Ab origine statim, brevioribus aut longioribus intervallis frondes loraee per dichotomiam dividuntur, decies, duodecies, usque in tenuiora capillacea filamenta flexuosa confertissima valgiter divisâ implexa deflexa teretiufcula, haud raro nodulosa, abeunt.

Superficies laevis, nuda, impressionibus lacunosis sparsis, praesertim intra axillas dilatatas compressas.

Color ex cinereo pallide sulphureus, in extremis fibrillarum apicibus ad lentem hinc inde nigricans.

Substantia in sicco nec rigida, nec prorsus mollis, flexilis, madefacta tensioni resistens, intus cava, tubulosa, lateribus farinosis.

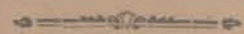
Scutellae rarissimae, in axillarum geniculis sessiles orbiculares, margine cinctae nudo introflexo concolore, disco livido virescenti.

Longitudo pedalis, dodrantalis. Sapor amaricans.

Locus. Ex arborum cortice Pini sylvestris pendens passim ad rupes, montosa Europae, Germaniae (Hercyniae) Sveciae, in alpinis Norvegiae.

Explicatio Figurarum.

1. Usneae cespes nativa magnitudine ac colore ad exemplar intra chartam siccatum, Hercyniae lectum.
2. Aliud cum scutellis nomine Lich. farmentosi a Cel. Achario ad D. Perfoonium missum mihi benevole communicatum. Scutella seorsim lente aucta.
3. Ramulorum apices ad vitream lentem conspecti.

Tab. LXVII.

Boissier del.

Capuron sculpsit.

Strawberry

Linnaeus

Tab. LXIX.

1

2

Hyssopus officinalis

Caesalpinia juliflora

1

2

3

4

5

1771

Tab. LXXII

Difformis Fish

Gessneri 1771

